

Broj 3/2013. - Godina CXXVII - Sarajevo

VRHBOSNA

Službeno glasilo Vrhbosanske nadbiskupije

Godina vjere

VRHBOSNA - Službeno glasilo Vrhbosanske nadbiskupije

Izdavač:

Vrhbosanska nadbiskupija
Kaptol 7, BiH - 71000 Sarajevo

Nakladnik:

Medijski centar Vrhbosanske nadbiskupije

Odgovara:

Vinko kardinal Puljić
vrhbosanski nadbiskup

Glavni urednik:

Ilija Orkić, kancelar

Grafička obrada:

MCVN

Tisak:

Suton - Široki Brijeg

Sadržaj

SVETA STOLICA

Pismo pape Franje za II. Nacionalni susret svećenika u BiH.....	165
Poruka pape Benedikta XVI. za Svjetski dan sredstava društvene komunikacije 2013.	166
Poruka pape Benedikta XVI. za 28. Svjetski dan mladih 2013.	168
Poruka pape Franje za Svjetski misijski dan 2013.	172
Dekret Kongregacije za biskupe: Maximalni i minimalni utrošak sredstava BK BiH	176

BK BIH

Održana redovna sjednica Stalnog vijeća Biskupske konferencije BiH	177
Prionćenje s 58. redovnog zasjedanja Biskupske konferencije BiH	177

IZ VRHBOSANSKE NADBISKUPIJE

Imenovanje Nadzornog odbora MCVN	179
Izgradnja misije Kisongo u nadbiskupiji Arusha u Tanzaniji	179
Kanonsko osnivanje župe Vogošća	180
Poziv na proslavu 1700 godina Milanskog edikta u Nišu 20. – 21. rujna 2013.	181
Poruka kardinala Puljića na početku katehetske i školske 2013./2014. godine	182
Poruka župnicima za popis stanovništva!	183
Molitva za mir u Siriji 7. rujna 2013.	184
Obavijest o XVIII. susretu dijecezanskih svećenika	185
Obavijest o proglašenju blaženim Sluge Božjega Mirolava Bulešića	185
Kolekta za izgradnju NCPM Ivan Pavao II – 22. rujna 2013. godine	186
Poziv na XII. sjednicu Vijeća za mlade Vrhbosanske nadbiskupije	186
Uspjeh na Seminaru za ovlast ispovijedanja 2013.	187
Ovlasti ispovijedanja	188
Imenovanja i premještaji	189
Dozvole	191
Novi pečati	192
Nadbiskupova kronika, 01. lipnja 2013. – 31. kolovoza 2013.	192
Sjemeništarci 2013./2014.	197
Povelja o posveti župne crkve u Čardaku	198
Povelja o posveti župne crkve u Posavskoj Mahali	199
Povelja o posveti župne crkve na Kupresu	200
Povelja o posveti župne crkve u Husinom	201

IZ KORESPODENCIJE

Bajramska čestitka Reisu-l-ulemi efendiji Kavazoviću	202
Čestitka mons. Josephu Arshadu povodom imenovanja biskupom	203

PRILOZI

Propovijed na Veliku Gospu - Stup	204
Propovijed biskupa Franje Komarice na II. susretu svećenika u BiH	206

BILJEŽIMO

Svečano proslavljen zaštitnik Vrhbosanske nadbiskupije i sarajevske katedrale	210
Priopćenje s godišnjeg susreta glasnogovornika Europskih biskupskih konferencija	211
Održan Drugi susret svećenika Bosne i Hercegovine	213
Svećeničko ređenje u sarajevskoj katedrali – 29. lipnja 2013.	215
U Rami na Šćitu održan XVI. redovnički dan	216
Izvjeshće o radu Sinode Vrhbosanske nadbiskupije	218

NAŠI POKOJNICI

Vlč. Ivan Kuprešak	219
Vlč. Pero Anić	220
Manda Župarić r. Kobaš	222

Vatikan, 14. lipnja 2013.

Br. 16.371

Preuzvišeni gospodine,
časna subraćo u biskupstvu,
draga braćo u svećeništvu,
primivši vijest o II. Nacionalnom susretu svećenika 18. lipnja o.g. u Livnu, Sveti Otac Franjo u duhu sudjeluje u toj bratskoj molitvi i radosti te svim sudionicima, poštovanoj braći u biskupstvu i svećeništvu, kao i vjernicima koji vas svojom molitvom podržavaju, upućuje najsrdačniji pozdrav.

Draga braćo, Crkva živi u teškom, ali i u blagoslovljenom vremenu. Imamo privilegij živjeti Godinu vjere, zajedno s našom braćom i sestrama po čitavome svijetu, koju je s puno ljubavi i mudrosti proglasio papa u miru Benedikt XVI. Kroz razne susrete i događaje, kako lokalne i nacionalne, tako i međunarodne i sveopće, uistinu očitujemo svoju vjeru - vjeru u Isusa Krista koju smo po krštenju primili. No Godina vjere je i nešto više od samog očitovanja. Ona je poziv na življenje te iste vjere. Da bismo mogli svjedočiti Isusa Krista nije dovoljno samo vidjeti ga i slaviti ga u liturgiji, već je potrebno prijateljevati s njime, dobro ga upoznati i stalno od njega učiti.

Stoga, ljubljena braćo, iskoristite ovaj vaš susret kako biste se međusobno upoznali i kako biste prepoznali Gospodina Isusa Krista kao jedinog Svećenika i kao Dobrog Pastira te ga mogli nasljedovati u ljubavi, dobroti i blagosti prema onima kojima vas On šalje.

Zazivajući zagovor i zaštitu Blažene Djevice Marije, Majke svećenika i naše Najvjernije Odvjetnice, Vrhovni Svećenik svima nazočnima rado udjeljuje poseban apostolski blagoslov.

Dok ovo prenosim, koristim prigodu iskreno Vas pozdraviti u Kristu Gospodinu.

Tarcisio kardinal Bertone
Državni tajnik Njegove Svetosti

Preuzvišeni gospodin
Mons. FRANJO KOMARICA
Banjalučki biskup
Predsjednik Biskupske Konferencije BiH

Poruka pape Benedikta XVI. za Svjetski dan sredstava društvene komunikacije 2013.

Društvene mreže: vrata istine i vjere; novi prostori evangelizacije

Draga braćo i sestre,

kako se približava proslava Svjetskog dana sredstava društvene komunikacije 2013. želim vam predložiti nekoliko razmišljanja o jednoj sve važnijoj stvarnosti koja se odnosi na način na koji danas ljudi međusobno komuniciraju. Zadržat ću se na promatranju razvoja digitalnih društvenih mreža koja pridonose nastanku nove "agore", javnog i otvorenog prostora u kojem osobe razmjenjuju ideje, informacije, mišljenja i gdje, usto, mogu zaživjeti novi odnosi i oblici zajedništva.

Kada se koriste na dobar i uravnotežen način, ti prostori pridonose jačanju oblika dijaloga i rasprave koji, pod uvjetom da se u njima poštuje i uvažava tuđu privatnost te postupaju odgovorno i istinoljubivo, mogu učvrstiti sveze zajedništva među osobama i djelotvorno promicati sklad ljudske obitelji. Razmjena informacija može postati prava komunikacija, poveznice mogu prerasti u prijateljstvo, međusobne povezanosti olakšati zajedništvo. Ako su mreže (network) pozvane ostvariti tu veliku mogućnost, osobe koje u njima sudjeluju moraju nastojati biti autentične, jer na tim prostorima ne dijelimo s drugima samo ideje i informacije, nego u konačnici same sebe.

Razvoj društvenih mreža zahtijeva zauzetost: na njima ljudi produbljuju odnose i sklapaju prijateljstva, traže odgovore na pitanja koja ih muče, ona im služe za zabavu, ali također za intelektualnu izgradnju i dijeljenje vještina i znanja. Te mreže postaju tako, sve više, dio samoga tkiva društva jer zbližavaju osobe na temelju tih temeljnih potreba. Društvene mreže dakle nadahnute težnjama ukorijenjenim u čovjekovu srcu.

Kultura društvenih mreža (social network) i promjene oblika i načina komunikacije, postavljaju zahtjevne izazove onima koji žele govoriti o istini i vrijednostima. Često se stječe dojam, a to vrijedi također za ostala sredstva društvene komunikacije, da su značenje i djelotvornost raznih oblika izražavanja uvjetovani više njihovom popularnošću no njihovom intrinzičnom važnošću i vrijednošću. Popularno-

st je usto često povezana s poznatošću ili strategijama uvjeravanja više no s logikama argumentacije. Ponekad blagi glas razuma može zaglušiti buka silnog mnoštva informacija te ne uspijeva privući pažnju, koju se, naprotiv, priklanja onima koji se izražavaju na zavodljiviji način. Društveni mediji (social media) trebaju zato zauzetost svih onih koji su svjesni vrijednosti dijaloga, razumske rasprave, logičke argumentacije; osoba koje se trude njegovati oblike razgovora i izražavanja koji apeliraju na najplemenitije težnje onih koji sudjeluju u komunikacijskom procesu. Dijalog i rasprava mogu cvjetati i rasti i kada se razgovara i uzima zaozbiljno one čije se ideje razlikuju od naših: "S obzirom na stvarnost kulturne raznolikosti, ljudi trebaju ne samo prihvatiti postojanje kulture drugoga, već također težiti da se njome obogate i ponude joj sve ono dobro, istinito i lijepo što posjeduju" (Govor na susretu s predstavnicima svijeta kulture, Belém, Lisabon, 12. svibnja 2010.).

Izazov s kojim se društvene mreže moraju uhvatiti u koštac jeste taj da moraju biti doista inkluzivne: tada će one imati koristi od punog sudjelovanje vjernika koji žele s drugima dijeliti Isusovu poruku i vrijednosti ljudskog dostojanstva, koje njegovo učenje promiče. Vjernici su, naime, sve više svjesni toga da ako se Radosnu vijest ne pronosi također digitalnim svijetom, ona može biti odsutna u iskustvu mnogih kojima je taj egzistencijalni prostor važan. Digitalni prostor nije paralelni ili čisto virtualni svijet, već je dio svakodnevnosti mnogih ljudi, napose mladih. Društvene mreže su plod ljudske interakcije, ali one, sa svoje strane, preoblikuju dinamike komunikacije koja izgrađuje odnose: temeljito razumijevanje toga okruženja je dakle preduvjet za značajnu prisutnost u njemu.

Sposobnost korištenja novih jezika zahtijeva se ne toliko zato da budemo ukorak s vremenom, već upravo zato da omogućimo beskrajnom bogatstvu evanđelja da pronade oblike izražavanja koji će moći doprijeti do duhova i srca svih ljudi. U digitalnom svijetu pisana je

riječ često praćena slikama i zvukovima. Jedna djelotvorna komunikacija, kao što su Isusove prisposobe, mora zaokupiti maštu i afektivnost onih koje želimo pozvati na susret s otajstvom Božje ljubavi. Poznato nam je, uostalom, da je kršćanska tradicija odvajkada bogata znakovima i simbolima: tu mislim, primjerice, na križ, ikone, slike Djevice Marije, jaslice, vitraje i slike u crkvama. Značajan dio umjetničke baštine čovječanstva stvorili su umjetnici i glazbenici koji su nastojali izraziti istine vjere.

U društvenim mrežama vjernici pokazuju svoju autentičnost dijeljenjem s drugim ljudima dubokog izvora njihove nade i radosti: vjere u Boga bogatog milosrđem i ljubavlju koji je objavio u Isusu Kristu. To se dijeljenje sastoji ne samo u izričitom izražavanju njihove vjere, nego i u njihovu svjedočenju, to jest u načinu na koji prenose "opredjeljenja, prioritete, prosudbe koji su duboko povezani s evanđeljem, i onda kada se o njemu ne govori na izričit način" (Poruka za Svjetski dan sredstava društvene komunikacije 2011.). Posebno značajan način pružanja svjedočanstva bit će spremnost darovati samoga sebe drugima na način da se strpljivo i s poštivanjem zanimamo za njihova pitanja i sumnje s kojima se susreću na svom putu traženja istine i smisla ljudskog postojanja. Sama činjenica da se na društvenim mrežama vodi dijalog o vjeri i vjerovanju potvrđuje važnost i istaknuto mjesto religije u javnoj i društvenoj debati.

Za one koji su otvorena srca prihvatili dar vjere, najdublji odgovor na čovjekova pitanja o ljubavi, istini i smislu života – koja su itekako prisutna na društvenim mrežama – nalazi se u osobi Isusa Krista. Naravno da onaj koji vjeruje želi, s poštivanjem i obazrivo, svoju vjeru dijeliti s onima koje susreće u digitalnom svijetu. U konačnici, međutim, ako naši naponi da s drugima dijelimo evanđelja urode dobrim plodovima, to se uvijek može prije zahvaliti snazi Božje riječi da dotakne srca, no našim naporima. Naše pouzdanje u moć Božjeg djelovanja mora uvijek biti veće od svakog povjerenja koje stavljamo u ljudska sredstva. I u digitalnom svijetu, gdje lako planu žustre rasprave i dolazi do razdora i gdje postoji opasnost da prevlada senzacionalizam, pozvani smo na pažljivo razlučivanje. Imajmo, u vezi s tim, na umu da je Ilija prepoznao Božji glas ne u silnom vihoru, ni u potresu ili ognju, već u "šapatu laganog i blagog lahora" (1 Kr 19, 11-12). Moramo vjerovati da temeljne čovjekove želje da ljubi i da bude ljubljen, da pronade smi-

sao i istinu – koje je sam Bog stavio u čovjekovo srce – naše suvremenike uvijek i posvuda drže otvorenima za ono što je kardinal Newman nazivao "blagim svjetlom" vjere.

Osim što su sredstvo evangelizacije, društvene mreže mogu biti činilac ljudskog razvoja. Na primjer, u nekim zemljopisnim i kulturnim sredinama gdje se kršćani osjećaju izoliranima, društvene mreže mogu u njima ojačati osjećaj stvarnog zajedništva sa svekolikom vjerničkom zajednicom. Mreže olakšavaju dijeljenje duhovnih i liturgijskih bogatstava, pomažući ljudima da mole sa snažnijim osjećajem bliskosti s onima koji ispovijedaju istu vjeru. Istinska i interaktivna zaokupljenost pitanjima i sumnjama onih koji su daleko od vjere mora u nama probuditi osjećaj potrebe da svoju vjeru u Božju prisutnost kao i našu djelatnu ljubav jačamo molitvom i razmišljanjem: "Kad bih sve jezike ljudske govorio i anđeoske, a ljubavi ne bih imao, bio bih mjed što ječi ili cimbal što zveči" (1 Kor 13, 1).

Postoje društvene mreže koje u digitalnom svijetu pružaju današnjem čovjeku prigodu za molitvu, meditaciju ili dijeljenje Božje riječi. Ali te mreže mogu također otvoriti vrata drugim vidicima vjere. Mnogi ljudi, naime, otkrivaju, upravo zahvaljujući kontaktu koji je otpočeo on line, važnost izravnog susreta, iskustva zajedništva ili također hodočašća, tih sastavnica koje uvijek imaju važnu ulogu na putu vjere. Nastojeći uprisutnosti evanđelja u digitalnom svijetu, možemo pozvati ljude na molitvene susrete ili liturgijska slavlja na određenim mjestima kao što su crkve ili kapele. Ne smije izostati dosljednosti ili jedinstvo u izražavanju naše vjere i našeg svjedočenja evanđelja u stvarnosti u kojoj smo pozvani živjeti, bila ona fizička ili pak digitalna. Kada smo, na bilo koji način, u društvu s drugim ljudima pozvani smo prinositi i razglašavati Božju ljubav sve do nakraj zemlje.

Molim da vas Duh Sveti uvijek prati i prosvjetljuje te od srca sve blagoslivljam da uzmognete doista biti glasnici i svjedoci evanđelja. "Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju" (Mk 16, 15).

*Iz Vatikana, 24. siječnja 2013.,
na blagdan svetog Franje Saleškog
Papa Benedikt XVI.*

(kta/ika)

Poruka pape Benedikta XVI. za 28. Svjetski dan mladih 2013.

Pođite i učinite mojim učenicima sve narode! **(usp. Mt 28, 19)**

Dragi mladi,

želim da do svih vas dopre moj pozdrav pun radosti i ljubavi. Siguran sam da su se mnogi od vas vratili sa Svjetskog dana mladih u Madridu snažnije "ukorijenjeni i nazidani na Kristu, čvrsti u vjeri" (usp. Kol 2, 7). Ove smo godine, u raznim biskupijama, radosno slavili svoju pripadnost Kristu, nadahnuti temom: "Radujte se u Gospodinu uvijek!" (Fil 4, 4). A sada se pripremamo za predstojeći Svjetski dan, koji će se slaviti u Rio de Janeiru, u Brazilu, u srpnju 2013.

Želim vas prije svega ponovno pozvati da sudjelujete u tom važnom događaju. Glasoviti kip Krista Otkupitelja, koji dominira tim lijepim brazilskim gradom, bit će za nas rječiti simbol. Kristove raširene ruke su znak njegove želje da zagrlji sve one koji će mu doći a njegovo srce predstavlja beskrajnu ljubav prema svakom od nas i prema svakoj od vas. Pustite da vas on privuče k sebi! Doživite to iskustvo susreta s Kristom zajedno s mnogim drugim mladima koji će se pohrliti u Rio da sudjeluju na idućem svjetskom susretu! Pustite da vas on ljubi i bit ćete svjedoci koje svijet treba!

Pozivam vas da se pripravite za Svjetski dan u Rio de Janeiru meditirajući već od sada o temi susreta: "Pođite i učinite mojim učenicima sve narode" (usp. Mt 28, 19). Riječ je o velikom misijskom pozivu koji je Krist ostavio čitavoj Crkvi i koji ni danas, nakon dvije tisuće godina, nije izgubio na svojoj aktualnosti. Sada taj poziv mora snažno odjeknuti u vašem srcu. Godina pripreve za susret s Rijom podudara se s Godinom vjere, na početku koje je održana Biskupska sinoda čiji su radovi bili posvećeni "Novoj evangelizaciji za prenošenje kršćanske vjere". Drago mi je da ste i vi, draga mladeži, uključeni u taj misijski polet čitave Crkve. Pomoći drugima da upoznaju Krista je najdragocjeniji dar koji možete dati drugima.

1. Urgentan poziv

Povijest pokazuje koliki su mladi, svojim velikodušnim sebedarjem, dali veliki doprinos Božjem kraljevstvu i razvoju ovoga svijeta

naviještanjem evanđelja. Oni su s velikim oduševljenjem pronosili Radosnu vijest o Božjoj ljubavi očitovanoj u Kristu, koristeći se tada dostupnim sredstvima i mogućnostima koji su bili daleko skromniji od onih kojima mi danas raspolažemo. Tu mislim, na primjer, na blaženog Josúa de Anchietu, mladog španjolskog isusovca iz 16. stoljeća, koji je pošao u misije u Brazil manje a nije bio navršio ni dvadeset godina života i koji je postao veliki apostol Novoga svijeta. Ali mislim također na one među vama koji se velikodušno posvećuju poslanju Crkve. U to sam se osvjedočio – što je za mene bilo ugodno iznenađenje – o Svjetskom dan mladih u Madridu, osobito u susretu s volonterima.

Mnogi se mladi ozbiljno pitaju je li život nešto dobro i teško im je pronaći svoj put. No, općenito uzevši, mnogo je i onih koji se pitaju što mogu učiniti u današnjem svijetu koji je suočen sa silnim nevoljama. Svjetlo vjere prosvjetljuje tu tamu. Ono nam pomaže shvatiti da svaki život ima neprocjenjivu vrijednost, jer je plod Božje ljubavi. Bog ljubi sve, čak i one koji su otpali od vjere ili ne mare za njega. Strpljiv je i čeka. Štoviše, dao je svoga Sina, umrlag i uskrslog, da nas oslobodi od svakog zla. A Krist je poslao svoje učenike da svim narodima donesu taj radosni navještaj spasenja i novog života.

Crkva, nastavljaajući to evangelizacijsko poslanje, računa također na vas. Draga mladeži, vi ste prvi misionari među svojim vršnjacima! Na kraju Drugog vatikanskog koncila, čiju 50. obljetnicu slavimo ove godine, sluga Božji Pavao VI. predao je mladima i djevojkama iz čitavog svijeta Poruku koja započinje ovim riječima: "Vama, mladići i djevojke iz čitavog svijeta, Koncil želi uputiti svoju posljednju poruku. Jer vi ste ti koji ćete preuzeti baklju iz ruku svojih otaca i živjet ćete u svijetu najmasovnijih promjenâ ikad zabilježenih u povijesti. Vi ste ti koji ćete, vodeći se najboljim primjerom i učenjem svojih roditelja i učitelja, oblikovati buduće društvo: vi ćete se spasiti ili nestati s njim". Pismo se zaključuje apelom: "Izgrađujte s oduševljenjem svijet bolji od sadašnjega!"

(Poruka mladima, 8. prosinca 1965.).

Dragi prijatelji, taj je poziv vrlo aktualan. Prolazimo kroz jedno posebno povijesno razdoblje: tehnološki napredak nam je pružio nove i neslućene mogućnosti interakcije među ljudima i narodima, ali globalizacija tih odnosa će biti pozitivna i pomoći će svijetu da raste u čovječstvu samo ako ne bude utemeljena na materijalizmu već na ljubavi, jedinoj stvarnosti koja može ispuniti srca sviju i ujediniti ljude. Bog je ljubav. Čovjek koji zaboravi Boga gubi nadu i postaje nesposoban ljubiti svoga bližnjega. Zato je prijeko potrebno svjedočiti Božju prisutnost da bi je svatko mogao iskusiti. O tome ovisi spasenje ljudskog roda i spasenje svakog od nas. Svaki onaj koji razumije tu potrebu, ne može a da ne zavapi zajedno sa svetim Pavlom: "jao meni ako evanđelja ne navješćujem" (1 Kor 9, 16).

2. Postati Kristovi učenici

Taj misijski poziv vam je upućen također zbog jednog drugog razloga, to jest zato jer je to neophodno za naš osobni hod u vjeri. Blaženi Ivan Pavao II. je pisao da se "vjera učvršćuje darujući se" (Enc. Redemptoris missio, 2). Kada naviještate evanđelje i vi sami rastete jer se sve dublje ukorjenjujete u Krista i postajete zreli kršćani. Misijska zauzetost je bitni vidik vjere. Ne možemo biti pravi vjernici ako druge ne evangeliziramo. Navještaj evanđelja mora biti plod radosti što ste susreli Krista i u njemu pronašli stijenu na kojoj ćete graditi vlastiti život. Zalažući se u služenju drugima i navještaju evanđelja, vaši životi, tako često rastrgani zbog vaših raznih aktivnosti, naći će svoje jedinstvo u Gospodinu. Vi ćete također izgrađivati same sebe, rasti i sazrijevati u čovječstvu.

Ali što znači biti misionar? To prije svega znači biti Kristov učenik. To znači uvijek iznova oslušivati poziv da ga slijedimo i svoj pogled upremo u njega: "učite se od mene" (Mt 11, 29). Učenik je osoba pozorna na Isusovu riječ (usp. Lk 10, 39), netko tko priznaje da je on Učitelj koji nas je ljubio dotle da je dao svoj život za nas. Zato svaki od vas mora dopustiti da ga svakoga dana oblikuje Božja riječ. Ona će vas učiniti prijateljima Gospodina Isusa i osposobiti vas da druge mlade ljude dovedete do prijateljstva s njim.

Potičem vas da se spominjete darova koje ste primili od Boga tako da ih možete prenosi-

ti drugima. Naučite čitati svoju osobnu povijest u novom svijetlu. Budite svjesni izvanredne baštine naraštaja koji su živjeli prije vas: mnogi su vjernici hrabro prenosili vjeru usprkos svim kušnjama i nerazumijevanjima. Nikada ne zaboravimo da smo dio beskrajnog lanca muškaraca i žena koji su nam prenijeli istinu vjere i o nama danas ovisi hoćemo li je drugima prenijeti. Biti misionari pretpostavlja svijest o toj primljenoj baštini, koja je vjera Crkve. Nužno je da poznajete ono u što vjerujete, da bi to mogli naviještati. Kao što sam napisao u uvodu Katekizma za mlade YouCat, kojeg sam vam darovao na Svjetskom susretu mladih u Madridu, "morate poznavati svoju vjeru istom onom točnošću kojom stručnjak iz informatike poznaje operativni sistem nekog računala; morate je poznavati kao što glazbenik poznaje djelo koje izvodi; da, morate biti mnogo dublje ukorijenjeni u vjeri generacije svojih roditelja, da biste se mogli snažno i odlučno oduprijeti izazovima i napastima ovog doba" (Predgovor).

3. Pođite!

Isus je poslao svoje učenike u misiju ovim nalogom: "Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju. Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasiće se" (Mk 16, 15-16). Evangelizirati znači donijeti drugima Radosnu vijest spasenja a ta Radosna vijest je jedna osoba: Isus Krist. Kada ga susretnem, kada otkrijem koliko me Bog ljubio i spasio, u meni se rađa ne samo želja, već potreba da pomognem drugima da ga upoznaju. Na početku Ivanova Evanđelja vidimo Andriju koji, nakon susreta s Isusom, žuri dovesti mu svoga brata Šimuna (usp. 1, 40-42). Evangelizacija uvijek započinje susretom s Gospodinom Isusom: onaj koji mu se približio i iskusio njegovu ljubav želi odmah s drugima dijeliti ljepotu toga susreta i radost koja se rađa iz toga prijateljstva. Što više poznamo Krista, to ga više želimo naviještati. Što više razgovaramo s njim, to više želimo govoriti o njemu. Što smo više Kristom osvojeni, to više želimo druge dovesti k njemu.

Po krštenju, po kojem se rađamo na novi život, Duh Sveti se nastanjuje u nama i rasplamsava naše umove i srca. On nam pokazuje kako da ljubimo Boga i uđemo u sve dublje prijateljstvo s Kristom. Duh nas potiče da činimo dobro, da služimo drugima, da darujemo

sami sebe. Potvrdom smo, zatim, ojačani darovima Duha da možemo naviještati evanđelje na sve zreliji način. Duh ljubavi je dakle duša misije: on nas potiče da izađemo iz samih sebe i "pođemo" evangelizirati. Draga mladeži, pustite da vas vodi snaga Božje ljubavi, pustite da ta ljubav pobijedi u vama težnju da se zatvorite u vlastiti svijest, probleme i navike; imajte hrabrosti "poći" od samih sebe da biste "pošli" drugima i pokazali im put koji vodi do susreta s Bogom.

4. Naviještati evanđelje svim narodima

Krist je poslao svoje učenike da svjedoče njegovu spasenjsku prisutnost svim narodima, jer Bog u svojoj preobilnoj ljubavi želi da se svi spase i da nitko ne propadne. Svojom žrtvom ljubavi na križu, Isus je otvorio put svakom muškarcu i ženi da mogu upoznati Boga i ući u zajedništvo ljubavi s njim. On je također ustanovio zajednicu učenika da se navještaj spasenja evanđelja pronese sve do nakraj zemlje i dopre do muškaraca i žena svih mjesta i svih vremena. Neka ta Božja želja bude i naša!

Dragi prijatelji, otvorite svoje oči i pogledajte oko sebe: mnogi su mladi izgubili smisao života. Pođite k njima! Krist i vas treba. Pustite da vas zahvati njegova ljubav, budite oruđa neizmjerne ljubavi, tako da ona dopre do svih, osobito do onih koji su "daleko" od Boga. Neki su mu daleko u zemljopisnom smislu, drugi su mu pak daleko zbog svog načina života. Neki još uvijek nisu primili osobno evanđelje, drugi, pak, premda su ga primili, žive kao da Bog ne postoji. Otvorimo svima vrata našeg srca. Uspostavimo s njima dijalog u jednostavnosti i poštivanju. Ako se taj dijalog vodi u pravom prijateljstvu, tada će biti plodonosan. "Narodi" kojima smo poslani nisu samo druge zemlje svijeta, već su to također razna područja života kao što su naše obitelji, gradske četvrti, mjesta na kojima se uči i radi, skupine prijatelja i mjesta na kojima ljudi provode slobodno vrijeme. Radostan navještaj evanđelja je upravljen svim područjima našega život, bez iznimke.

Želim istaknuti dva područja na kojima je vaša misionarska zauzetost još urgentnija. Prvo su područje društvene komunikacije, na poseban način Internet. Kao što sam vam, draga mladeži, već jednom drugom prilikom toplo preporučio "osjećajte svojom obvezom unositi u kulturu ovog novog komunikacijskog i

informativskog okruženja vrijednosti na kojima počiva vaš život! [...] Na vama, mladi, koji ste se gotovo spontano suživjeli s tim sredstvima komunikacije, leži posebna zadaća evangelizacije toga 'digitalnog kontinenta'" (Poruka za 43. Svjetski dan sredstava društvene komunikacije, 24. svibnja 2009.). Naučite kako mudro koristiti to sredstvo. Budite svjesni i opasnosti koje ono sa sobom nosi, osobito opasnosti ovisnosti, miješanja stvarnog svijeta s virtualnim i zamjenjivanja izravnog susreta i dijaloga s osoba s kontaktima na internetu.

Drugo je područje putovanja i migracije. Danas je sve veći broj mladih koji putuju, ponekad zbog studija ili posla a katkad zbog zabave. Ali tu imam pred očima također sva migracijska kretanja, kojima se milijuni, često mladih, ljudi seli i mijenja regiju ili državu zbog ekonomskih ili društvenih razloga. I te pojave mogu postati providonosne prigode za širenje evanđelja. Dragi mladi, ne bojte se svjedočiti svoju vjeru također u tim sredinama! Prenositi radost susreta s Kristom dragocjen je dar za one koje susrećete.

5. Učinite ih učenicima!

Pretpostavlja da ste iskusili teškoću da svoje vršnjake pozovete da dožive iskustvo vjere. Često ste se imali priliku osvjedočiti kako kod mnogih mladih, osobito u određenim trenucima života, postoji želja da upoznaju Krista i žive vrijednosti evanđelja, ali se osjećaju nedoraslima i nesposobnima. Što učiniti? Prije svega, već sama vaša blizina i vaše jednostavno svjedočanstvo predstavljaju način na koji Bog može dotaći njihovo srce. Krista se ne navješta samo riječima, već taj navještaj mora uključivati čitav život i pretočiti se u djela ljubavi. Ono što nas čini vjerovjesnicima jest ljubav koju je Krist ulio u naša srca; naša ljubav, stoga, mora sve više biti nalik njegovoj. Poput dobrog Samaritanca i mi moramo biti uvijek pozorni na one koje susrećemo, znati slušati, shvatiti, pomoći, da bismo one koji traže istinu i smisao života doveli u Božju kuću koja je Crkva, gdje nada i spasenje prebivaju (usp. Lk 10,29-37). Dragi prijatelji, ne zaboravite nikada da je prvi čin ljubavi što ga možete učiniti bližnjemu to da podijelite s njim izvor svoje nade: onaj koji ne daje Boga, daje premalo! Isus svojim učenicima zapovijeda: "Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u

ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio" (Mt 28, 19-20). Sredstva koja nam stoje na raspolaganju da "druge učinimo učenicima" su u prvom redu krštenje i kateheza. To znači da osobe kojima naviještamo evanđelje moramo dovesti do susreta s Kristom živim, osobito u njegovoj riječi i sakramentima. Tako će moći povjerovati u njega, upoznati Boga i živjeti njegovu milost. Volio bih da se svatko zapita: jesam li ikada imao hrabrosti predložiti mladima koji još uvijek nisu primili sakrament krštenje da to učine? Jesam li ikoga pozvao da krene putem otkrivanja kršćanske vjere? Dragi prijatelji, ne bojte se predložiti svojim vršnjacima susret s Kristom. Zazivajte Duha Svetoga: on će vam pokazati kako ćete Krista sve potpunije upoznati i ljubiti i kako da budete domišljati i kreativni u prenošenju evanđelja.

6. Postojani u vjeri

Kada naiđete na teškoće u misiji evangelizacije, možda ćete ponekad biti u napasti da poput proroka Jeremije kažete: "A ja rekoh: 'Ah, Gospode Jahve, gle, ja ne umijem govoriti: dijete sam'". Ali i vama Bog odvrća: "Ne govori: 'Dijete sam!' Već idi k onima kojima te šaljem i reci sve ono što ću ti narediti" (Jr 1, 6-7). Kada se osjećate nedoraslima, nesposobnima, slabima u naviještanju i svjedočenju vjere, ne bojte se! Evangelizacija nije naša inicijativa i ne ovisi prije svega o našim talentima, već je povjerljivi i poslušni odgovor na Božji poziv. Stoga se temelji ne na našoj snazi, već na Božjoj. Iskusio je to apostol Pavao: "To pak blago imamo u glinenim posudama da izvanredna ona snaga bude očito Božja, a ne od nas" (2 Kor 4, 7).

Zbog toga vas pozivam da vam u tome temelj budu molitva i sakramenti. Autentična se evangelizacija rađa uvijek iz molitve i na nju se oslanja: moramo prvo razgovarati s Bogom da bismo mogli govoriti o Bogu. U svojoj molitvi povjeravamo Gospodinu osobe kojima smo pozvani, moleći ga da dotakne njihovo srce; molimo Duha Svetoga da nas učini svojim oruđima za njihovo spasenje; molimo Krista da nam nadahne riječi koje ćemo reći i učini nas znakovima svoje ljubavi. I, općenitije, molimo za misiju čitave Crkve, prema izričitom Isusovom zahtjevu: "Molite dakle gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju" (Mt 9,38). Pr-

onađite u euharistiji izvor svoga vjerskog života i svojeg kršćanskog svjedočenja, redovito sudjelujući na misi nedjeljom i kad god možete kroz tjedan. Često pristupajte sakramentu pomirenja: to je dragocjeni susret s Božjim milosrđem u kojem nas on prihvaća, oprašta nam i obnavlja naša srca u ljubavi. Potrudite se da primite sakrament potvrde ako već to niste učinili te se pomno i predano pripravite za njegovo primanje. Potvrda je, kao i euharistija, sakrament misije, jer nam daje snagu i ljubav Duha Svetoga da bismo svoju vjeru neustrašivo ispovijedali. Potičem vas nadalje da prakticirate euharistijsko klanjanje. Vrijeme provedeno u slušanju i dijalogu s Isusom prisutnim u sakramentu postaje polazište novog misijskog oduševljenja.

Ako budete slijedili taj put, sam Krist će vam dati sposobnost da budete potpuno vjerni njegovoj riječi i da ga vjerno i odvažno svjedočite. Ponekad ćete biti pozvani dokazati svoju ustrajnost, osobito kada u naviještanju Božje riječi naiđete na odbacivanja i protivštine. U nekim dijelovima svijeta neki od vas trpe zato što, zbog pomanjkanja vjerske slobode, ne mogu javno svjedočiti vjeru u Krista. Ima i onih koji su životom platili svoju pripadnost Crkvi. Potičem vas da ostanete čvrsti u vjeri, sigurni da je Krist uz vas u svakoj kušnji. On vam ponavlja: "Blago vama kad vas - zbog mene - pogrde i prognaju i sve zlo slažu protiv vas! Radujte se i kličite: velika je plaća vaša na nebesima!" (Mt 5, 11-12).

7. U jedinstvu sa čitavom Crkvom

Dragi mladi, da biste ostali postojani u ispovijedanju kršćanske vjere ondje gdje ste pozvani, vi trebate Crkvu. Nitko ne može sâm svjedočiti evanđelje. Isus je poslao svoje učenike u misiju zajedno. Obratio im se u množini kada je rekao: "učinite učenicima". Svoje svjedočanstvo, dakle, dajemo kao članovi kršćanske zajednice i zajedništvo življeno u Crkvi našu misiju čini plodonosnom: po jedinstvu i ljubavi koju imamo jedni prema drugima drugi će nas prepoznati kao Kristove učenike (usp. Iv 13, 35). Zahvalan sam Gospodinu za dragocjeno djelo evangelizacije koje provode naše kršćanske zajednice, naše župe, naši crkveni pokreti. Plodovi te evangelizacije pripadaju čitavoj Crkvi: "Jedan sije, drugi žanje", govorio je Isus (Iv 4, 37).

Ne mogu ovdje ne zahvaliti Bogu za veliki dar misionarâ, koji se potpuno posvećuju naviještanju evanđelju sve do nakraj svijeta. Zahvaljujem isto tako Gospodinu za svećenike i posvećene osobe, koji se potpuno razdaju da drugima navijeste Isusa Krista i da ga oni uzljube. Želim ovdje potaknuti mlade koje je Bog pozvao da se oduševljeno posvete tim zvanjima: "Blaženije je davati nego primati" (Dj 20, 35). Onima koji ostavljaju sve da ga slijede, Isus obećava stostruko i vječni život! (usp. Mt 19, 29).

Zahvaljujem također za sve vjernike laike koji se svim silama trude živjeti svoju svakodnevicu kao misiju gdje god se nalazili, u obitelji ili na poslu, tako da se Krista ljubi i služi mu se i da Božje kraljevstvo sve više raste. Tu mislim osobito na one koji djeluju na polju odgoja, zdravstva, poduzetništva, politike i ekonomije i u mnogim drugim područjima apostolata laikâ. Krist treba vašu zauzetost i vaše svjedočenje. Neka vas ništa – ni teškoće, ni nerazumijevanja – ne odvraća od toga da donosite Kristovo evanđelje u mjestâ u kojima se nalazite: svaki je od vas dragocjen u velikom mozaiku evangelizacije!

8. "Evo me, Gospodine!"

U zaključku, draga mladeži, želim vas pozvati da oslušujete duboko u svom srcu Isusov poziv da naviještate njegovo evanđelje. Kao što pokazuje veliki kip Krista Otkupitelja u Rio de Janeiru, njegovo je srce otvoreno ljubavi prema svima, bez razlike, a njegove su ruke širom raširene da zagrlje sve. Budite vi Isusovo srce i ruke! Idite i svjedočite njegovu ljubav, budite novi misionari nošeni ljubavlju i otvorenošću prema svima! Slijedite primjer velikih misionara Crkve, poput svetog Franje Ksaver-

skog i drugih!

Na završetku Svjetskog dana mladih u Madridu blagoslovio sam nekolicinu mladih s raznih kontinenata koji su polazili u misije. Oni su predstavljali brojne mlade koji su, ponavljajući riječi proroka Izaije, rekli Gospodinu: "Evo me, mene pošalji!" (Iz 6, 8). Crkva ima povjerenja u vas i duboko vam je zahvalna za radost i snagu koju nosite. Velikodušno koristite svoje talente u službi naviještanja evanđelja! Znamo da se Duh Sveti daje onima koji se ponizna srca učine raspoloživima za taj navještaj. I ne bojte se: Isus, Spasitelj svijeta, je s nama u sve dane, sve do svršetka svijeta (usp. Mt 28, 20)!

Taj poziv, koji upućujem mladima iz čitavog svijeta, ima posebnu važnost za vas, dragi mladi iz Južne Amerike! Naime, na Petoj općoj konferenciji latinskoameričkog episkopata, održanoj u Aparecidi 2007., biskupi su pokrenuli "kontinentalnu misiju". Mladi, koji na tome kontinentu čine većinu stanovništva, predstavljaju važnu i dragocjenu snagu za Crkvu i društvo. Vi dakle prednjačite u toj misiji! Sada kada se Svjetski dan mladih vraća u Latinsku Ameriku, pozivam sve mlade toga kontinenta da prenose svojim vršnjacima iz čitavog svijeta oduševljenje svoje vjere!

Neka Djeвица Marija, Zvijezda nove evangelizacije, koju se zaziva također kao Gospu od Aparecide i Gospu Guadalupsku, prati svakog od vas u vašoj misiji svjedočenja Božje ljubavi. Svima vama, s osobitom ljubavlju, podjeljujem svoj apostolski blagoslov.

*Iz Vatikana 18. listopada 2012.
Papa Benedikt XVI.*

Poruka pape Franje za Svjetski misijski dan 2013.

Naviještanje evanđelja je trajna zadaća Crkve

Draga braćo i sestre, ove godine slavimo Svjetski misijski dan na samom završetku Godine vjere, koja predstavlja važnu prigodu za jačanje našeg prijateljstva s Gospodinom i našega hoda kao Crkve koja hrabro naviješta evanđelje. U vezi s tim želim predložiti neka razmišljanja.

1. Vjera je dragocjeni dar Boga, koji otvara naša srca da ga možemo upoznati i ljubiti. On želi učiti u odnos s nama da nas učini dionicima samog svog života i naš život učiniti smislenijim, boljim, ljepšim. Bog nas ljubi! Vjera, međutim, treba biti prihvaćena, a to znači da traži

naš osobni odgovor, hrabrost da se uzdamo u Boga, da živimo njegovu ljubav i budemo zahvalni za njegovo beskrajno milosrđe. To je, nadalje, dar koji nije pridržan malobrojnim, već se nudi obilno. Svi bi morali uzmoći iskusiti radost da ih Bog ljubi, radost spasenja! I to je dar koji se ne može zadržati samo za sebe, već ga treba dijeliti s drugima. Ako ga želimo zadržati samo za sebe, postat ćemo izolirani, бесплодни i bolesni kršćani. Naviještanje evanđelja je sastavni dio Kristova učenja i trajna zadaća koja pokreće čitav život Crkve. "Misionarski polet jasan je znak zrelosti crkvene zajednice" (Benedikt XVI, Apost. pobud. *Verbum Domini*, 95). Svaka je zajednica "zrela" kada ispovijeda vjeru, slavi je s radošću u liturgiji, živi ljubav i neprestano naviješta Božju riječ, izlazi iz vlastitih okvira da Radosnu vijest donese i na "periferije", prije svega onima koji još uvijek nisu imali priliku upoznati Krista. Snaga naše vjere, na osobnoj i zajedničkoj razini, mjeri se također sposobnošću njezina prenošenja drugima, njezina širenja i življenja u ljubavi, svjedočenja onima s kojima se susrećemo i koji dijele s nama životni put.

2. Godina vjere, pedeset godina od početka Drugog vatikanskog koncila, predstavlja poticaj čitavoj Crkvi na novu svijest o njezinoj prisutnosti u suvremenom svijetu i njezinu poslanju među narodima i nacijama. Misionarstvo nije nešto što bi se ticalo samo zemljopisnih područja, već se ono tiče i narodâ, kulturâ i pojedinih osoba, upravo zato što se "granice" vjere ne protežu samo kroz mjesta i ljudske tradicije, već i kroz srce svakog muškarca i svake žene. Drugi vatikanski koncil je na poseban način istaknuo kako misionarska zadaća, zadaća širenja granica vjere, pripada svakom kršteniku i svim kršćanskim zajednicama: "Budućući da Božji narod živi u zajednicama, osobito u biskupijskim i župnim, te se u njima na neki način pokazuje kao vidljiv, to i njima pripada da pred narodima svjedoče za Krista" (Dekr. *Ad gentes*, 37). Svaka je zajednica zato pozvana i poslana prigrliti poslanje koje je Isus povjerio apostolima da budu "svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje" (Dj 1, 8), ne kao neki sporedni aspekt kršćanskog života, već kao njegov bitni aspekt: svi smo pozvani prolaziti putovima svijeta zajedno s našom braćom i sestrama, ispovijedati i svjedočiti svoju vjeru u Krista i postati

navjestitelji njegova evanđelja. Pozivam biskupe, prezbitere, prezbiterska i pastoralna vijeća, sve odgovorne osobe i skupine u Crkvi da u pastoralnim i odgojno-obrazovnim planovima i programima dadnu istaknuto mjesto misionarskom vidiku, svjesni da vlastito apostolsko zauzimanje nije potpuno ako ne teži za tim da pruža svjedočanstvo za Krista pred svim narodima i nacijama. Misionarstvo nije samo neka programska dimenzija u kršćanskom životu, nego također paradigmatička dimenzija koja se tiče svih aspekata kršćanskog života.

3. Često djelo evangelizacije nailazi na prepreke, i to ne samo izvanjske, već i unutar same crkvene zajednice. Katkad u naviještanju Kristove poruke svima i pomaganju ljudima našeg doba da ga susretnu nedostaje žara, radosti, hrabrosti, nade. Još ima onih koji smatraju da naviještanje istine evanđelja predstavlja napad na slobodu. Pavao VI. u vezi s tim jasno kaže: "Sigurno da bi pogrešno bilo kada bi nešto naturali savjesti svoje braće. Ali je sasvim nešto drugo ako se toj savjesti, u punoj jasnoći i posvemašnjem poštivanju slobode izbora, ponudi evanđeoska istina i spasenje u Isusu Kristu... Daleko od toga da je to napad na vjersku slobodu: to je poštivanje te slobode" (Apost. pobud. *Evangelii nuntiandi*, 80). Moramo uvijek imati hrabrosti i radosti predlagati, uz uvažavanje i poštivanje drugoga, susret s Kristom, i biti blagovjesnici. Isus je došao među nas da nam pokaže put spasenja i povjerio nam je poslanje da to spasenje obznamimo svima, sve do nakraj zemlje. Često imamo priliku vidjeti kako se nudi i ističe u prvi plan nasilje, laž, zabludu. Prijeko je potrebno da u našem dobu kroz naviještanje i svjedočenje zasja pred svima dobar život evanđelja, i to iz same Crkve. Važno je u vezi s tim ne zaboraviti temeljno načelo koje vrijedi za svakog vjerovjesnika: ne može se naviještati Krista bez Crkve. Evangelizacija nije nikada neki izolirani, pojedinačni, privatni čin, nego je uvijek crkveni. Pavao VI. je pisao da "dok neki neznatni propovjednik, kateheta ili Pastir u nekom najudaljenijem kraju propovijeda Evanđelje, okuplja svoju malu zajednicu ili podjeljuje neki sakrament, čak i osamljen on čini djelo Crkve". On to djelo "obavlja u jedinstvu s poslanjem Crkve i u njeno ime, a ne poslanjem koje bi sam sebi pripisivao ili po svom osobnom nadahnuću" (isto, 60). A to daje snagu poslanju i poma-

že svakom misionaru i vjerovjesniku osjetiti da nikada nije sam, već da je dio jednog Tijela oživljenog Duhom Svetim.

4. U našem dobu, uslijed rastuće seljivosti i lakoće komunikacije putem novih medija došlo je do miješanja narodâ i razmjene znanjâ i iskustva. U potrazi za poslom čitave se obitelji sele s jednog kontinenta na drugi; profesionalne i kulturne razmjene, turizam i slične pojave potaknuli su velika seljenja ljudi. Zbog toga je ponekad teško, čak i za župne zajednice, znati tko živi stalno a tko privremeno na pojedinom području. Nadalje, u sve većem broju tradicionalno kršćanskih krajeva povećava se broj onih koji ništa ne znaju o vjeri, koji su ravnodušni prema vjeri ili se priklanjaju drugim vjerovanjima. Nerijetko se događa da su se neki kršćani svojim načinom života udaljili od vjere, zbog čega su potrebiti "nove evangelizacije". Tome se pridodaje činjenica da radosna vijest Isusa Krista nije još uvijek doprla do velikog dijela čovječanstva. Živimo, ustoj, u krizi kojom su pogođena razna područja života, ne samo ekonomija, financije, prehrambena sigurnost i okoliš, već i duboki smisao života i temeljne vrijednosti koje pokreću čovjeka. I ljudski je suživot označen napetostima i sukobima koji izazivaju nesigurnost i teškoću da se pronađe put koji vodi prema trajnom miru. U tim složenim prilikama, gdje se čini kao da su se nad obzorom sadašnjosti i budućnosti nadvili prijeteći oblaci, još je urgentnije hrabro nositi u svaku stvarnost Kristovo evanđelje, koje je navještaj nade, pomirenja, zajedništva, navještaj Božje blizine, njegova milosrđa, njegova spasenja; navještaj da je snaga Božje ljubavi kadra pobijediti tmine zla i voditi nas putom dobra. Muškarci i žene našeg doba trebaju sigurno svjetlo koje rasvjetljuje njihov put i koje jedino susret s Kristom može dati. Donesimo ovome svijetu, svojim svjedočanstvom i ljubavlju, nadu što je daje vjera! Misionarstvo Crkve nije prozelitizam, već svjedočanstvo života koje rasvjetljuje put, koje donosi nadu i ljubav. Crkva – ponavljam to još jednom – nije neka karitativna udruga, poduzeće ili nevladina organizacija, već je zajednica osoba, nadahnutih Duhom Svetim, koji su živjeli i žive čudesni susret s Isusom Kristom i žele s drugima podijeliti to iskustvo duboke radosti, poruku spasenja koju nam je Gospodin donio. Duh Sveti je taj koji vodi Crkvu na tome putu.

5. Želim sve potaknuti da postanu nositelji Kristove vijesti i na poseban sam način zahvalan misionarima i misionarkama, prezbiterima fidei donum, redovnicima i redovnicama i sve brojnijim vjernicima laicima koji, prihvaćajući Gospodinov poziv, napuštaju svoju zemlju da pronose evanđelje u druge krajeve i kulture. Ali želim također istaknuti kako su same mlade Crkve velikodušno uključene u slanje misionarâ Crkvama koje se nalaze u teškoćama – nerijetko su to Crkve drevnih kršćanskih korijena – donoseći tako svježinu i zanos kojim one žive vjeru koja obnavlja život i daje nadu. Živjeti u toj univerzalnoj dimenziji, odgovarajući na Isusov nalog: "Pođite i učinite mojim učenicima sve narode" (Mt 28, 19), je bogatstvo za svaku krajevnu Crkvu, svaku zajednicu jer davati misionare i misionarke nije nikada gubitak, već dobitak. Pozivam sve one koji osjećaju taj poziv da odgovore velikodušno na glas Duha Svetoga, već prema vlastitom životnom stanju, i da se ne plaše biti velikodušni s Gospodinom. Pozivam i biskupe, redovničke obitelji, zajednice i sve kršćanske udruge da, dalekovidno i uz pažljivo razlučivanje, pružaju potporu misijskom pozivu ad gentes i pomažu Crkvama koje trebaju svećenike, redovnike i redovnice i vjernike laike, jačajući tako kršćansku zajednicu. A ta bi pozornost trebala biti prisutna također među Crkvama koje se nalaze u sastavu iste biskupske konferencije ili regije: važno je da Crkve koje su bogatije zvanjima velikodušno pomažu one koje trpe zbog pomanjkanja istih.

Ujedno pozivam misionare i misionarke, napose prezbitere fidei donum i vjernike laike da s radošću žive svoju dragocjenu službu u Crkvi na koju su pozvani i da donose svoju radost i iskustvo Crkvama iz kojih dolaze, spominjući se kako Pavao i Barnaba na završetku svog prvog misijskog putovanja "pripovjediše što sve učini Bog po njima: da i poganima otvori vrata vjere" (Dj 14, 27). Oni mogu postati svojevršno sredstvo "povratka" vjere, donoseći svježinu mladih Crkava, kako bi Crkve drevnog kršćanstva ponovno pronašle oduševljenje i radost dijeljenja vjere u jednoj razmjeni koja je uzajamno obogaćivanje u nasljeđivanju Gospodina.

Briga za sve Crkve, koju rimski biskup dijeli sa subraćom biskupima, nalazi svoj važni izraz u radu Papinskih misijskih djela, koja

imaju za cilj buditi i produbljivati misijsku svijest svakog krštenika i svake zajednice, doživljujući u svijest potrebu dublje misijske izgradnje čitavog Božjeg naroda i jačajući osjetljivost kršćanskih zajednica za snažnije širenje evanđelja u svijetu.

U mislima sam, na kraju, s kršćanima koji, u raznim dijelovima svijeta, doživljavaju teškoće u otvorenom ispovijedanju vlastite vjere i priznavanju i uživanju prava da vjeru žive dostojanstveno. To su naša braća i sestre, hrabri svjedoci – još brojniji od mučenikâ u prvim stoljećima – koji apostolskom ustrajnošću podnose razne sadašnje oblike progona. Nerijetki riskiraju također vlastiti život da ostanu vjerni Kristovu Evanđelju. Želim zajamčiti svoju molitvenu blizinu osobama, obiteljima i zajednicama koje trpe nasilje i netrpeljivost i ponavljam im Isusove utješne riječi: “ja sam pobijedio svijet!” (Iv 16, 33).

Benedikt XVI. je pozvao: “Neka ‘riječ Gospodnja trči i proslavlja se’ (2 Sol 3, 1): neka ova Godina vjere učini sve čvršćim odnos s Kristom Gospodinom, jer je samo u njemu naša budućnost izvjesna i samo u njemu imamo jamstvo istinske i trajne ljubavi” (Apost. pismo Porta fidei, 15). To je ujedno i moja želja za ovogodišnji Svjetski misijski dan. Od srca blagoslivljam sve misionare i misionarke i sve one koji prate i podupiru tu temeljnu zadaću Crkve da naviješta evanđelje diljem svijeta, a da mi, služitelji evanđelja i misionari, uzmognemo doživjeti “slatku i okrepljujuću radost naviještanja” (Pavao VI., Apost. pobud. Evangelii nuntiandi, 80).

*Iz Vatikana, 19. svibnja 2013.,
svetkovina Duhova
Papa Franjo*

EPISKOPSKA KANCELARIJA
SARAJEVO

Broj 1143/2013

Datum 30.7.2013.

Potpis: ZB T-7

Prot. N. 244/2011

CONGREGATIO PRO EPISCOPIIS

BOSNIAE – HERZEGOVIAE

De Conferentiae Episcoporum decreti generalis recognitione

DECRETUM

Exc.mus P.D. Franciscus Komarica, Conferentiae Episcoporum Bosniae-Herzegoviae Praeses, ipsius Conferentiae nomine, ab Apostolica Sede postulavit ut summarum maximae et minimae bonorum alienandorum modificatio (can. 1292 § 1, Codicis Iuris Canonici), rite recognosceretur.

Congregatio pro Episcopis, vi facultatum sibi articulo 82 Constitutionis Apostolicae "Pastor Bonus" tributarum et collatis consiliis cum Congregatione pro Clericis, propositas summas ratas habet, id est:

- E. 300.000 summam maximam
- E. 100.000 summam minimam .

Quapropter, eadem norma, modis ac temporibus ab ipsa Conferentia statutis, promulgari poterit.

Datum Romae ex Aedibus Congregationis pro Episcopis, die 1 mensis Iulii anno 2013.

Marcus Card. Quilley
Praef.
Laurentius Politi
Secr.

Održana je redovna sjednica Stalnog vijeća Biskupske konferencije BiH

U utorak, 4. lipnja u Nadbiskupskom ordinarijatu vrhbosanskom u Sarajevu održana je redovna sjednica Stalnog vijeća Biskupske konferencije BiH pod predsjedanjem biskupa banjolučkog mons. dr. Franje Komarice.

Članovi vijeća su upoznati s provedbom zaključaka zadnje sjednice. Upoznati su između ostalog sa stanjem priprema za Susret svećenika iz cijele BiH u Livnu 18. lipnja ove godine. Također su razmotrili tekuća aktualna pitanja vezana za život i djelovanje Katoličke Crkve u BiH i njenih

institucija, te odnos i obaveze prema Svetoj Stolici i Crkvi u drugim zemljama.

Obaviješteni su o dosadašnjim pripremama za održavanje Međunarodnog samita „Mir i pomirenje – korak naprijed“ u Banjoj Luci od 9. do 11. lipnja 2013., čiji je glavni organizator Europska akademija Banjolučke biskupije.

Vijeće je dogovorilo i teme za ljetno zasjedanje BK BiH u Banjoj Luci, 16. i 17. srpnja 2013.

(*cta/d.t.*)

Priopćenje s 58. redovnog zasjedanja Biskupske konferencije BiH

U prostorijama Biskupskog ordinarijata u Banjoj Luci, 16. i 17. srpnja 2013. održano je 58. redovno zasjedanje Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine. Predsjedao je predsjednik BK BiH mons. dr. Franjo Komarica, biskup banjolučki, a sudjelovali su svi članovi Biskupske konferencije BiH te delegati Hrvatske i Slovenske biskupske konferencije mons. Nikola Kekić, biskup križevački, i mons. Andrej Glavan, biskup iz Novog Mesta, kao i delegat Međunarodne biskupske konferencije sv. Ćirila i Metoda mons. Stanislav Hočevar, nadbiskup metropolit beogradski.

Na početku zasjedanja s biskupima se susreo apostolski nuncij u BiH mons. Luigi Pezzuto koji ih je, između ostalog, upoznao s formiranjem i radom Mješovitog povjerenstva za provedbu Temeljnog ugovora između Svete Stolice i Bosne i Hercegovine i Dodatnog protokola na Temeljni ugovor.

Na kraju Misnog slavlja, 15. srpnja u banjolučkoj katedrali te na početku svog zasjedanja biskupi su uputili izraze zahvalnosti novoimenovanom biskupu Faisalabada u Pakistanu mons. Josephu Asrhadu za sve što je učinio za Katoličku Crkvu u Bosni i Hercegovini tijekom obnašanja službe savjetnika u Apostolskoj nuncijaturi u BiH.

Biskupi su razmotrili smjernice Papinskog vijeća *Cor unum* o provođenju motuprorija pa-

pe Benedikta XVI. „Intima Ecclesiae“ od 11. studenoga 2012. Razmišljali su o načinu primjene u praksi odredbi iz motuproprija na području vlastitih biskupija u duhu Papinih riječi da je služenje u ljubavi „usko povezano s dijakonskom biti Crkve i biskupske službe“ te da dijecezanskom biskupu pripada koordinacijska uloga svih karitativnih aktivnosti na području njegove biskupije.

Biskupi su s radošću prihvatili poziv nadbiskupa Hočevara na veliko regionalno hodočašće koje će se, u povodu obilježavanja 1700. obljetnice Milanskog edikta, održati 20. i 21. rujna 2013. u Nišu, rodnom mjestu cara Konstantina. Na osobit način potiču mlade animatore i volontere, ali i sve druge članove svojih biskupijskih zajednica, da 20. rujna sudjeluju na svečanoj Večernjoj, klanjanju Križu i adoraciji pred Presvetim te 21. rujna na Križnom putu i svečanom Misnom slavlju koje će, na gradskom stadionu Čair, predvoditi Papin izaslanik kardinal Angelo Scola, milanski nadbiskup.

Biskupi su prihvatili izvješće Nadzornog vijeća Caritasa Biskupske konferencije BiH. Susreli su se s ravnateljima dijecezanskih Caritasa te saslušali Izvješće direktora Caritasa Biskupske konferencije BiH fra Miljenka Stojića. Zahvalili su mu za obavljanje ove odgovorne službe tijekom trogodišnjeg mandata te odlučili imenovati svećenika Vrhbosanske nadbi-

skupije mons. Bosiljka Rajića za novog direktora Caritas Biskupske konferencije BiH na trogodišnji mandat.

Osvrnuvši se na Drugi susret svećenika BiH, održan 18. lipnja 2013. u Livnu, biskupi su izrazili zahvalnost svima koji su se odazvali njihovu pozivu te na taj način očitovali međusobno zajedništvo u Godini vjere. Svoju zahvalnost izrazili su i svim sudionicima u organizaciji susreta, a na osobit način franjevačkoj samostanskoj zajednici na Gorici u Livnu. Prihvatili su prijedlog Vijeća za kler Biskupske konferencije BiH da se, kao spomen na Godinu vjere i na svećenički susret, priredi i otisne knjiga sa svećeničkim svjedočanstvima vjere.

Biskupi su razmišljali i o mogućnostima za uspostavu propedeutske godine tijekom koje bi se pripravljali za teološki studij i odgoj u bogoslovnim sjemeništima oni svećenički kandidati koji nisu bili u malom sjemeništu.

Razmotrili su i pitanje prikupljanja kolekti s posebnim naglaskom na kolektama za potrebe opće Crkve i ujednačenosti odredaba na biskupijskoj razini.

Biskupi su prihvatili prijedlog Vijeća europskih biskupskih konferencije da Biskupska konferencija BiH bude domaćin Europskog kongresa na temu katoličkog školstva koji će biti organiziran od 14. do 17. svibnja 2014. u Sarajevu.

Biskupi podsjećaju sve vjernike, članove svojih biskupija, kako one u domovini tako one u inozemstvu da će od 1. do 15. listopada 2013.

biti proveden opći popis stanovništva u Bosni i Hercegovini. Radi se o vrlo važnom događaju koji će svojim statističkim podacima, a posebice onim demografskim, ne samo ponuditi informacije o sadašnjem stanju nego bi rezultati mogli uvjetovati budućnost društva Bosne i Hercegovine u cjelini, a time i hrvatskog naroda i Katoličke Crkve u BiH.

U vezi s tim pozivaju sve vjernike da na vrijeme pripreve potrebne važeće osobne dokumente i da se odazovu na popis. Moralna je obveza svakog katolika javno i ponosno očitovati svoju vjersku pripadnost i uvijek se izjasniti katolikom, pa i na popisu stanovništva, jer je javno ispovijedanje vjere jedna od temeljnih obveza svakoga katoličkog vjernika. A časna je obveza čuvati i njegovati svoj narodni identitet, posebice u ovim vremenima u Bosni i Hercegovini gdje skoro svi katolici pripadaju hrvatskom narodu.

Na svetkovinu sv. Bonaventure, naslovnika katedrale i nebeskog zaštitnika banjolučke biskupije, u nedjelju, 15. srpnja biskupi su sudjelovali na Misnom slavlju u banjolučkoj katedrali. Euharistiju je predslavio nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić, a prigodnu propovijed uputio je apostolski nuncij Pezzuto.

*Banja Luka, 17. srpnja 2013.
Tajništvo BK BiH*

Imenovanje Nadzornog odbora MCVN

Datum: 21. svibnja 2013.
Broj: 691/2013

Budući da je prošlom Nadzornom odboru istekao mandat, ovim imenujem u novi Nadzorni odbor MCVN na četiri godine sljedeće članove prema čl. 23. Statuta MCVN:

Mons. Luka Tunjić, predsjednik
Prof. dr. Mirko Šimić, član
Preč. Marko Zubak, član

Kao članovi Odbora radit ćete prema odredbama Statuta (čl. 22 – 24).

Posebna pozornost stavljam na savjesno materijalno poslovanje i upravljanje materijalnim dobrima Crkve. Stoga Vas molim da mudro i s ljubavlju nadzirete i pratite poslovanje MCVN.

Uz zahvalu za spremnost služiti svojoj Crkvi i na ovaj način, iskreno vas pozdravljam i zazivam obilje Božjeg blagoslova.

*Vinko kardinal Puljić,
nadbiskup vrhbosanski*

Preč. Ilija Orkić, kancelar

Dostavljeno:

Imenovanima
Medijskom centru Vrhbosanske nadbiskupije
Arhivu

Župama Vrhbosanske nadbiskupije

Predmet: Izgradnja misije Kisongo u nadbiskupiji Arusha u Tanzaniji

Datum: 10. srpnja 2013.
Broj: 0989/2013

Kao i prijašnjih godine, i ove godine, u dogovoru s Misijskom središnjicom i BK BiH, ponovno pozivam na solidarnost s Crkvom u Africi te svim prijateljima misija u Bosni i Hercegovini.

Ovu sedmu akciju pod nazivom: „*Izgradimo misiju Kisongo u Tanzaniji*“ započinjemo početkom srpnja 2013., a završit ćemo je početkom srpnja sljedeće 2014. godine. Njome želimo pomoći izgradnju crkve u Misiji Kisongo, koju vode dvojica hrvatskih misionara rodnom iz Bosne i Hercegovine, don Velimir Tomić (Mostarsko-duvanjska biskupija) i don Bernard Marijanović (Trebinjsko-mrkanska biskupija).

Akciju smo povjerali Misijskoj središnjici Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela BiH. Misijska središnjica će i za ovu akciju staviti na raspolaganje razne animacijske materijale kao što su misijske krunice, misijske kasice, razne kalendare, božićne čestitke i ostalo što se može upotrijebiti za prikupljanje materijalnih sredstava za ostvarenje ovog zajedničkog projekta.

Ne trebamo napominjati kako svaka animacija i akcija, bilo u molitvenom bilo u materijalnom smislu, ovisi ponajprije o župnicima, kapelanima, časnim sestrama, vjeroučiteljima i ostalim pastoralnim djelatnicima. Vjerujem kako će brojni prijatelji misija i ovaj puta pokazati svoju misijsku širinu. Nije važno samo odvojiti novčani dar, nego je još važnije senzibilizirati i odgajati srca svakoga od nas da osjećaju s cijelom Crkvom, mole i žrtvuju se za zajednicu kojoj i sami pripadaju.

Svoje priloge možete slati preko Ordinarijata-Ekonomata ili direktno na Misijsku središnjicu. Adresa je: Misijska središnjica, Kaptol 32, 71000 Sarajevo, tel/faks: 033/667-889; e-mail: missio.bih@bih.net.ba, web: www.missio.ba.

*Vinko kardinal Puljić
nadbiskup vrhbosanski*

Ilija Orkić, kancelar

Prilog: Misija Kisongo nadbiskupija Arusha - Tanzanija

Predmet: Kanonsko osnivanje župe Vogošća

U ime Presvetog Trojstva

Datum: 31. srpnja 2013.

Broj: 1149/2013

Svaka župa „uređena u jednom mjestu, pod pastišrom koji zamjenjuje biskupa, na neki način predstavlja vidljivu Crkvu, rasprostranjenu po cijelom svijetu“ (SC 42). Ona treba pružati „uzoran primjer apostolske zajednice time što ujedinjuje sve različitosti ljudi, koji se u njoj nalaze i ugrađuju ih u sveopću Crkvu, a u njoj je župa jedna živa zajednica“ (AA 10). Ovi teološki razlozi, udaljenost Vogošće i vjernika od susjednih župa kao i sve druge pastoralne potrebe vjernika, koji su do sada bili jedan dio u sastavu župe sv. Josipa na Marijin Dvoru u Sarajevu, a jedan dio župa Čemerno, nukaju nas na osnivanje nove župne zajednice. Godina vjere u kojoj se nalazimo i poziv Svetog Oca na novu evangelizaciju su dodatni razlog naše gorljivosti da Evanđelje stigne do svakog čovjeka.

Ratne neprilike i poratno stanje su prisilili da se u Vogošći privremeno smjesti župska zajednica župe Čemerno, dok se nije izgradio pastoralni centar za Čemerno u Ljubini. Zato je u Vogošći izgrađena crkva i župski stan. Kako je župa Čemerno zaživjela u svojim granicama i sa svim potrebnim objektima, ovaj dio je usmjeren na zbrinjavanje u nastalom centru za pastoral u Vogošći. O toj temi prema Zakoniku kanonskog prava (kan 512.čl.2) bilo je razgovora u više navrata na Svećeničkom vijeću o osnivanju ove župe.

Stoga, u ime Presvetog Trojstva ovim dekretom osnivam župu Vogošća te određujem slijedeće granice:

Granicom općine Vogošća te novoj župi pripadaju naselja: Hotonj, Gornji i Donji, Vogošća, Jošanica i Semizovac.

Precizirati granice nije jednostavno dok se ne izrade karte na kojima se mogu točno odrediti granice koje se ne mijenjaju.

Kako je već u izgrađenoj crkvi izabran patron bl. Majka Terzija, ovim to potvrđujem i cijelu župu stavljam pod zaštitu i zagovor bl. Majke Terezije čiji se blagdan slavi 5. rujna.

Sve vjernike na tom području pozivam na suradnju i izgradnju vjerničkog zajedništva, ali i evanđeoskog misijskog duha.

Ovaj dekret neka se pročita pred pukom Božjim 18. kolovoza 2013. godine u novoosnovanoj župi Vogošća te župama: sv. Josip na Marijin Dvoru u Sarajevu, sv. Leopold Mandić na Briješću, Uznesenje BDM na Stupu, sv. Marko u Ilijašu, te u župi sv. Ilija u Čemernu.

Novoosnovanoj župi, te svim župljanima želim obilje Božjeg blagoslova po zagovoru bl. Majke Terezije, a pod vodstvom župnika, uz pastirski pozdrav!

*Vinko kardinal Puljić
nadbiskup vrhbosanski*

*vlč. Davor Topić,
tajnik i biskupijski bilježnik*

Dostavlja se:

Župnom uredu novoosnovane župe Vogošća
Župnim uredima na Marijin Dvoru, Stupu i Čemernu
Sarajevskom dekanu preč. Pavi Šekeriji
Arhivu

Župama Vrhbosanske nadbiskupije

Predmet: Poziv na proslavu 1700 godina Milanskog edikta u Nišu 20. – 21. rujna 2013.

Datum: 22. kolovoza 2013.

Broj: 1270/2013

Poštovana braćo misnici!

Ove godine 20. – 21. rujna 2013. godine se organizira veliko regionalno hodočašće u Niš kao proslava 1700. obljetnice potpisivanja Milanskog edikta. Za nas kršćane taj događaj ima posebno značenje jer smo, prosvjetljenjem cara Konstantina Velikoga i vođeni Duhom Božjim, postali ravnopravni u ispovijedanju i naviještanju svoje vjere. Svima nam je to poziv da u prvom redu molitvom zahvalimo za taj događaj i da u njemu vidimo budućnost Crkve utemeljenu na Kristu Spasitelju svih ljudi. Prigoda je razmišljati svakako i o svojoj osobnoj vjeri te koliko vjerničkim svjedočenjem sudjelujem u izgradnji kraljevstva Božjega na zemlji. Milanski edikt i Godina vjere, u kojoj se nalazimo, imaju itekako mnogo poveznica.

Uz molitvenu podršku ovom slavlju dobro bi bilo na razini dekanata, gdje god je to moguće, organizirati i hodočašće u Niš. Zbog toga Vam šaljem prospekt koji je napravio organizator ovog regionalnog hodočašća iz kojeg možete vidjeti sve potrebne informacije i kontakt osobu za eventualno dodatne informacije. Naša molitva i odlazak na ovo hodočašće će zasigurno doprinijeti Kristovoj želji da „svi budu jedno“.

Zahvaljujući Vam već sad za sve što ćete poduzeti u Vašim župnim zajednicama iskreno Vas pozdravljam u Gospodinu.

*Vinko kardinal Puljić
nadbiskup vrhbosanski*

Preč. Ilija Orkić, kancelar

Poruka kardinala Puljića na početku katehetske i školske 2013./2014. godine

Živjeti dar vjere

Draga braćo i sestre!

Biskupska nakana Apostolata molitve za mjesec rujan, kojim započinje pastoralna i školska 2013./2014. godina, potiče nas i poziva na usrdnu molitvu, *Da vjeroučitelji svjesni svoga poslanja, budu svojim učenicima istinski svjedoci evanđelja i pratitelji u živoljenju dara vjere*. Crkva s nadom, povjerenjem i ljubavlju upire svoje oči u vjeroučitelje u školi i župnoj katehezi. Kao pastir ove mjesne Crkve i ja vas pozdravljam, naši dragi vjeroučitelji i vjeroučiteljice, ali se ujedno ovom svojom Porukom obraćam i svima drugima zauzetima poučavanjem i odgojem mladih u vjeri. U prvom redu vama cijenjeni roditelji, koji po naravnom i pozitivnom Božjem zakonu imate pravo i dužnost svoju djecu odgajati, kako vi želite i kako vi vjerujete. Obraćam se našim župnicima i svim župnim suradnicima, poštovanim ravnateljima i ravnateljicama škola i drugih odgojno obrazovnih ustanova, svim prosvjetnim djelatnicima i odgojiteljima koji u svom zvanju ulažete sve svoje sposobnosti i cijeli svoj život za pouku i formaciju mladih generacija. Svakako da se s posebnom pažnjom, ali i određenom zabrinutošću obraćam vama, djeco i mladi, iz svih naših župnih zajednica, škola i vrtića na prostorima Vrhbosanske nadbiskupije. Pozivam vas, s veseljem se uključite u župnu katehezu i druženje u svojim odabranim malim skupinama u župi. U školi s voljom pa i s ponosom izaberite katolički vjeronauk, a ne nekakav alternativni predmet, jer ćete u vjeronaučnoj nastavi svojim zalaganjem i pod vodstvom Duha Svetoga dublje upoznati *Svjetlo vjere*, taj milosni dar Oca nebeskoga, koji vas i sve nas vodi i spašava po svome ljubljenom Sinu Isusu Kristu. Vjera je, kako kaže papa Franjo: *dar Božji i jasno svjetlo* u tami ovoga svijeta. Na vjeronauku ćete naučiti i usvojiti uzvišena načela kršćanskog morala, koja će vas voditi i sačuvati od brojnih pogibelji što danas prijete vama mladima, ometaju i usporavaju vaš životni hod, rast i normalno građansko i vjerničko dozrijevanje.

Dar vjere treba živjeti

Svi smo mi, uglavnom, svjesni važnosti i uzvišenosti svoje odgojno obrazovne uloge, osobito odgoja u vjeri. Ali kako se drama današnjega svijeta sve brže primiče svome vrhuncu i prijeti, nemamo vremena za nagađanje što i kako činiti, s kim i odakle započeti, nego bez odgađanja pozivam na suradnju tri temeljne odgojno obrazovne ljudske zajednice: obitelj, župnu zajednicu i školu, da svjesno, savjesno i odgovorno preuzmu zadaću, koja im je povjerena od Boga i od ljudi.

1. Neka svaka obitelj u svoj dom, u svoje „gnijezdo“ unese i brižno izgrađuje zdravo kršćansko ozračje, kršćanski pogled na život i svijet te da prihvaćanjem istina vjere, nepromjenjivog naravnog i pozitivnog Božjeg zakona svakodnevno živeći načela kršćanskog morala, bude *Svjetlom vjere* i primjerom kakav mlade i danas oduševljava i privlači. Praktično to znači: bez odgađanja i s ponosom postaviti križ na istaknutom i doličnom mjestu u kršćanskom domu. Imati na dohvata ruke Bibliju, Katekizam Katoličke crkve, molitvenik, kronicu i katolički tisak. Roditeljska pouka mladih s jasnim upućivanjem o služenju medijima i ponašanju u javnosti. Nedjeljna Misa, zajednička kratka obiteljska molitva i makar skromno obilježavanje obiteljskih kršćanskih slavlja. Danas potičem kršćanske roditelje: unesite u svoju obitelj više kršćanskoga duha. Božjega Duha. Budite veoma zainteresirani i pratite i surađujte sa svojom župnom zajednicom i sa svojom školom. Time će se događati Nova evangelizacija. To je siguran put obiteljskoj sreći i obnovi Crkve i Naroda.

2. Župna zajednica. Svi smo mi svjedoci pojave različitih zajednica u svijetu, ali i u nas, koje se nasrtljivo bore za osvajanje duša. Uspijevaju više gdje je neaktivna i inertna župna zajednica. Rad župne zajednice i posebice župnu katehezu valja preorijentirati. Napustiti prijašnji uhodani globalni modus, a okupljati mlade i odrasle u malim zajednicama, skupinama, živim vjer-

ničkim krugovima, koje će predvoditi župnik ili njegovu suradnici. Uz pouku najveće nastojanje treba biti uključivanje svih skupina u liturgijski život župne zajednice. Tako ovi živi vjernički krugovi, ove male zajednice živeći svoju vjeru unose život i župnu zajednicu čine životvornom. Nužno je da ovakav rad i ovakva župna kateheza živi i djeluje u povezanosti sa obiteljima i posebice sa vjeroučiteljima, ravnateljima i svim prosvjetnim djelatnicima u školi. Ako su župna kateheza i vjeronauk u školi komplementarni, ako se svjesno i dogovorno nadopunjuju odgoj u vjeri čine cjelovitijim.

3. Škola je treća zajednica nade. *Temeljni zadatak Nove evangelizacije je da ide tamo gdje je čovjek.* Stoga neka se zauvijek odbaci teza da je škola odijeljen i stran ambijent, jer u njoj žive i djeluju ljudi. Škola je institucija koja odgaja i poučava. Mladi imaju, po naravnom zakonu, pravo na odgoj kakav žele oni i njihovi roditelji. Kršćanskim učenicima i roditeljima škola je dužna osigurati kršćanski odgoj i pouku.

Papa Franjo u svojoj enciklici *Lumen fidei – Svjetlo vjere* objavljenoj 5. srpnja 2013. analizirajući odnos vjere i istine, dijaloga vjere i razuma te čovjekovo traženje Boga i prenošenje vjere u društvu, poručuje i naglašava: *vjera nije privatna stvar, nego javna i društvena, jer rađa i formira savjesne i odgovorne članove ljudske zajednice.*

Stoga pozivam naše škole, javne i privatne, naše ravnatelje i vjeroučitelje, članove našeg Hrvatskog katoličkog društva prosvjetnih djelatnika i sve nastavnike i djelatnike: učinite sve da vaše škole odišu kršćanskim duhom i potiču vjeronaučnu nastavu i odgoj u vjeri. Škola će postizati bolje rezultate ukoliko surađuje s obiteljima i župnom zajednicom. Tako će škola *živjeti dar vjere* postati i njegovom prenositeljicom.

Početak u znaku Duha Svetoga

U svrhu zajedničke pripreme svih zauzetih u župnoj katehezi i vjeronauku u školi Katehetski ured Vrhbosanske nadbiskupije, za početak školske i pastoralne 2013/2014. godine, organizira redovni i obvezatni godišnji seminar (XVII. Katehetski dan) u Sarajevu, 31. kolovoza 2013.

Katehetsku nedjelju ove godine slavimo 15. rujna u svim župnim crkvama naše Nadbiskupije. Nakon pročitano Evandjelja u Misi i *Zaziva Duha Svetoga*, neka se pročita ova prigodna Poruka. Neka se pročita i na svim drugim misnim slavljinama župne zajednice.

Zajedno sa svima vama molim Duha Svetoga za njegova nadahnuća u svakoj vašoj riječi i poučavanju, za njegove darove i vodstvo u vašem planiranju i pothvatu i posebice za milost i pomoć da možete ustrajno *živjeti dar svoje vjere*. U tom istome Duhu, po zagovoru Marije Majke Crkve na sve vas zazivam Božji blagoslov.

*Vinko kardinal Puljić,
Nadbiskup vrhbosanski*

Mons. Petar Jukić, pročelnik

Poruka župnicima za popis stanovništva!

Datum: 26. kolovoza 2013.

Broj: 1277/2013

Dragi brate Misniče!

Na redovnom zasjedanju BK u Banja Luci uputili smo uobičajenu poruku i kratki poziv svim vjernicima za popis stanovništva. Citiram poruku iz Priopćenja: *„Biskupi podsjećaju vjernike, članove svojih biskupija, kako one u domovini tako i one u inozemstvu, da će od 1. do 15. listopada 2013. godine biti proveden opći popis stanovništva u Bosni i Hercegovini. Radi se o vrlo važnom događaju koji će svojim statističkim podacima, a posebice onim demografskim, ne samo ponuditi informacije o sadašnjem stanju nego bi rezultati mogli uvjetovati budućnost društva Bosne i*

Hercegovine u cjelini, a time i Hrvatskog naroda i Katoličke Crkve u BiH.

...Moralna je obaveza svakog katolika javno i ponosno očitovati svoju vjersku pripadnost i uvijek se izjasniti katolikom, pa i na popisu stanovništva, jer je javno ispovijedanje vjere jedna od temeljnih obaveza svakog katoličkog vjernika. A časna je obaveza čuvati i njegovati svoj narodni identitet, posebice u ovim vremenima u Bosni i Hercegovini gdje skoro svi katolici pripadaju Hrvatskom narodu“.

Zbog toga molim sve župnike i pastoralne djelatnike da animiraju javnost i sve vjernike kako bi časno i dostojanstveno obavili svoju građansku dužnost. Premda su rat i njegove posljedice izmijenili strukturu vjernika i naroda u našoj Nadbiskupiji, kao i u cijeloj Bosni i Hercegovini, trebali bismo i odzivom na ovaj popis pokazati svoju ljubav i privrženost prema rodnoj grudi, mjesnoj crkvi i svome narodu. I na taj način ćemo posvjedočiti svoj vjerski i nacionalni identitet te spremnost izgrađivati društvo i državu u kojoj će biti mjesta za sve nas i naše različitosti.

Molim Vas da na kraju nedjeljne Mise u obavijestima ovu poruku prenesete doslovno ili svojim riječima, ali bez ikakve politizacije.

Želim Vam blagoslovljen rad i srdačno Vas pozdravljam u Gospodinu.

*Vinko kardinal Puljić,
nadbiskup vrhbosanski*

*Vlč. Marin Marić,
pomoćnik u kancelariji*

Žurni dopis svim župskim uredima

Predmet: Molitva za mir u Siriji 7. rujna 2013.

Datum: 03. rujna 2013.
Broj: 1324/2013.

Sveti Otac Franjo je pokrenuo inicijativu molitve za mir u Siriji 7. rujna 2013. godine. Tom molitvom papa želi zaustaviti krvoproliće u Siriji i potaknuti da odustanu od napada u Siriji, koji bi još više doveo do krvoprolića. Zato neumoljivo poručuje: NIKADA VIŠE RATA. Zato je pozvao na molitveno bdijenje 7. rujna od 19 -24 h.

U želji da se uključimo u ovu molitvenu akciju pozivam sve pastoralne djelatnike, kao i sve redovnike i redovnice da organiziraju molitvu za mir u Siriji. Mogu se uključiti organizirajući molitveno bdijenje ili u subotu navečer kao i u nedjelju ujediniti se u toj molitvenoj akciji vlastitim programima.

Mi u BiH smo iskusili što znači strašno krvoproliće i sva patnja rata. Nažalost tolike bolne posljedice nosimo još i danas. I nama je značila solidarnost svijeta s našim patnjama, posebno bl. Ivana Pavao II. koji je pozivao cijeli svijet katolički na molitvu za mir u našoj zemlji. To nas bolno iskustvo i te kako potiče da se sami što žarče uključimo u tu molitvenu akciju za mir u Siriji.

U nadi da će ova poruka stići do svih koji su otvoreni na molitvu za mir, iskreno pozdravljam i na sve zazivam obilje Božjeg blagoslova!

*Vinko kardinal Puljić
nadbiskup vrhbosanski*

preč. Ilija Orkić, kancelar

Obavijest o XVIII. susretu dijecezanskih svećenika

Datum: 4. rujna 2013.
Broj: 1343/2013

Redoviti susret dijecezanskih svećenika naše Nadbiskupije bit će 18. rujna 2013. godine u prostorijama Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa.

Dnevni red:

9.30 – sv. Misa u crkvi sv. Ćirila i Metoda (ponijeti albu i štolu)
10.45 – Svećenikova vjera: mons. Renato Corti, umirovljeni biskup
Izviješća iz Svećeničkog doma, Bogoslovije, Sjemeništa i gradnji Centra za mlade
Nadbiskupova završna riječ
Ručak

Ovaj susret se događa u Godini vjere i pripremnoj godini za Biskupijsku sinodu pod geslom „Sve obnoviti u Kristu“. Nadam se da su sva važnija događanja u Nadbiskupiji, na svim razinama, prožeta upoznavanjem i produbljivanjem svoje vjere što je nužan preduvjet za rast u vjeri. Upravo ta gorljivost će stvoriti u nama raspoloženje za osobnom obnovom duha i obnovom svega stvorenoga u Kristu. Svakodnevna molitva za uspjeh Biskupijske sinode će nas također pripravljeti na poticaje Duha Božjega i međusobnu suradnju. Uvjeren sam da će i ovaj susret doprinijeti našoj nutarnjoj obnovi.

Radujući se našem susretu iskreno Vas pozdravljam u Gospodinu.

Vinko kardinal Puljić, nadbiskup

Preč. Ilija Orkić, kancelar

Župama Vrhbosanske nadbiskupije

Predmet: Obavijest o proglašenju blaženim Sluge Božjega Miroslava Bulešića

Datum: 4. rujna 2013.
Broj: 1344/2013

Draga braćo misnici!

Dijelim s Vama radosnu vijest što će Crkva u Hrvata dobiti još jednog blaženika u osobi svećenika Sluge Božjega Miroslava Bulešića. Beatifikacija će biti 28. rujna 2013. godine. Predprogram počinje u 10,00 sati, a sv. Misa u 11,00 sati u areni u Puli. Ova informacija je ujedno i poziv da pokušate organizirati hodočašće u Pulu, na taj za sve nas milosni događaj.

Više informacija možete dobiti u uredu za javnost na telefon: 00 385 52 635 417, na e-mail: info@miroslavbulesic.hr i na: www.miroslavbulesic.hr

Vjerojatno će biti teže pojedinoj župi organizirati hodočašće ali biste mogli pokušati kao dekanat ili regija.

Neka ovo proglašenje blaženim Sluge Božjega Miroslava Bulešića bude svima nama poziv na ustrajno življenje i svjedočenje svoje vjere koje, kao što vidimo, u pojedinim slučajevima ima za plod i krunu mučeništva.

Zahvalni Bogu za još jednog blaženika iskreno Vas pozdravljam u Gospodinu.

*Vinko kardinal Puljić,
nadbiskup vrhbosanski*

Preč. Ilija Orkić, kancelar

Predmet: Kolekta za izgradnju Nadbiskupijskog centra za pastoral mladih Ivan Pavao II – 22. rujna 2013. godine

Datum: 9. rujna 2013.

Broj: 1356/2013

Poštovani Župniče,

najprije Vam želim zahvaliti što ste se odazvali našem pozivu i sudjelovali u akciji „Naš centar za našu budućnost“ 3. travnja 2011. godine, te 30. rujna 2012. godine prilikom kojih smo u svim našim župama organizirali kolekta za izgradnju Nadbiskupijskog centra za pastoral mladih Ivan Pavao II u Sarajevu. Ove godine u Vrhbosni je i objavljen popis svih priloga pristiglih od naših vjernika tijekom prošle dvije godine (oko 60.000,00 KM). Vaša otvorenost i otvorenost naših vjernika pokazuju osjetljivost za naše mlade – budućnost katoličke crkve na našim prostorima.

U proljeće ove godine završeni su radovi na prvoj fazi izgradnje Centra koji su uključivali Izgradnju građevne jame, te armirano betonske radove. U travnju su započeli radovi na drugoj fazi koja uključuje građevinsko zidarske i instalaterske radove. Radove na drugoj fazi izvodi TADIĆ doo Žepče i K PROJEKT doo Žepče, a nadzor koordinira MPV – Kupres iz Sarajeva. Voditelj radova je vlč. Šimo Maršić, ravnatelj NCM Ivan Pavao II. Dinamika radova ovisi o prikupljenim sredstvima koje naši dobročinitelji šalju.

Smatram potrebnim da svi zajedno i dalje sudjelujemo u izgradnji Nadbiskupijskog centra za pastoral mladih Ivan Pavao II. Stoga određujem da **nedjelja 22. rujna 2013. godine** bude dan kada se u svim župama organizira kolekta za izgradnju Centra.

Pozivam Vas da ovu akciju najavite i dadnete mogućnost vjernicima u Vašoj župi biti dio izgradnje Nadbiskupijskog centra za pastoral mladih Ivan Pavao II u Sarajevu.

Uz iskrene pozdrave svako dobro u Gospodinu Vam želim.

*Vinko Kardinal Puljić
nadbiskup Vrhbosanski*

Ilija Orkić, kancelar

Predmet: Poziv na XII. sjednicu Vijeća za mlade Vrhbosanske nadbiskupije

Datum: 10. rujna 2013.

Broj: 1364/2013

Prema članku 17. Statuta Vijeća za mlade Vrhbosanske nadbiskupije, sazivam Sjednicu Vijeća za mlade koja se ima održati 18. rujna 2013. u prostorijama Ordinarijata Vrhbosanske nadbiskupije, Kaptol 7 (Sarajevo) s početkom u 16.00 sati.

Dnevni red:

Molitva, pozdrav i uvodna riječ nadbiskupa Vinka kardinala Puljića

Čitanje i usvajanje zapisnika s prošle sjednice

Razrješenje starih i imenovanje novih članova Vijeća

Izvešća **dekanatskih predstavnika** o projektima realiziranim u župama (izvešća na razini biskupije, bratstava i zajednica u materijalima)

Internacionalna konferencija: New Evangelization, Faith, Facebook, Face

Predstavljanje novih projekata: Koračajmo zajedno i Prevencija ovisnosti

Dan Nadbiskupijskog centra za pastoral mladih „Ivan Pavao II.“

Najava aktivnosti u narednom razdoblju: Kalendar aktivnosti
Razno

Nakon službenog dijela, Vijećnicima će se obratiti umirovljeni novarski biskup, mons. Renato Corti, koji će govoriti na temu: Vjera i mladi. Svoje izvještaje pošaljite na mail lucija.ncm@gmail.com, kako bismo ih imali na sjednici. U nadi da ćete se odazvati, sve Vas iskreno pozdravljam i zazivam obilje Božjeg blagoslova!

*Vinko kardinal Puljić
nadbiskup vrhbosanski*

Ilija Orkić, kancelar

Ordinarijatu Vrhbosanske nadbiskupije
Ordinarijatu Mostarsko – Duvanjske i Trebinjsko – Mrkanske biskupije
Ordinarijatu Banjalučke biskupije

Predmet: Uspjehi na Seminaru za ovlast ispovijedanja 2013.

Datum: 10. rujna 2013.
Broj: 1368/2013

Seminar za ovlast ispovijedanja je održan 2. i 3. rujna 2013. godine u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu. Predavači i ispitivači su bili: prof. dr. Zdenko Spajić iz moralne teologije, prof. mr. Tomo Knežević iz pastoralne teologije (liturgijski pastoral) i prof. dr. Ivan Sesar iz kanonskog prava. Trećem Seminaru i usmenom ispitu je pristupilo 5 svećenika, drugom Seminaru i pismenom testu 9 te prvom Seminaru i pismenom testu 12 svećenika. Na Seminaru je sudjelovalo ukupno 26 mladih svećenika.

Treći seminar

Fra Goran Ćorluka, Provincija hercegovačkih franjevaca
Don Ivan Marčić, Mostarsko – Duvanjska biskupija
Fra Josip Filipović, Provincija Bosne Srebrene
Fra Ivo Bošnjak, Provincija Bosne Srebrene
Fra Branimir Novokmet, Provincija hercegovačkih franjevaca

Navedeni svećenici su nazočili treći put Seminaru za ovlast ispovijedanja i pozitivno prošli na usmenom ispitu te Komisija predlaže da im nadležni Ordinariji podijele trajnu ovlast ispovijedanja.

Drugi seminar

Fra Tomislav Svetinović, Provincija Bosne Srebrene
Fra Josip Mihael Matijanić, Provincija Bosne Srebrene
Fra Josip Jukić, Provincija Bosne Srebrene
Fra Domagoj Šimić, Provincija Bosne Srebrene
Fra Davor Dominović, Provincija Bosne Srebrene
Don Pero Miličević, Mostarsko – Duvanjska biskupija
Fra Tihomir Bazina, Provincija hercegovačkih franjevaca
Fra Dalibor Milas, Provincija hercegovačkih franjevaca
Fra Željko Barbarić, Provincija hercegovačkih franjevaca

Navedeni svećenici su nazočili drugi put Seminaru za ovlast ispovijedanja, pozitivno prošli pismeni test i Komisija predlaže da im nadležni Ordinariji produže ovlast ispovijedanja na jednu godinu.

Prvi seminar

Vlč. Miodrag Brkan, Vrhbosanska nadbiskupija
 Vlč. Josip Budimir, Vrhbosanska nadbiskupija
 Vlč. Ante Vidović, Banjalučka biskupija
 Fra Ivica Matišić, Provincija Bosne Srebrene
 Fra Miroslav Jonjić, Provincija Bosne Srebrene
 Fra Jurica Periša, Provincija Bosne Srebrene
 Fra Josip Serđo Čavar, Provincija hercegovačkih franjevaca
 Fra Stanko Ćosić, Provincija hercegovačkih franjevaca
 Fra Mario Ostojić, Provincija hercegovačkih franjevaca
 Fra Nikica Tomas, Provincija Bosne Srebrene
 Fra Željko Nikolić, Provincija Bosne Srebrene
 Fra Ivica Tomas, Provincija Bosne Srebrene

Navedeni svećenici su prvi put nazočili Seminaru za ovlast ispovijedanja, pozitivno prošli pismeni test i Komisija predlaže da im nadležni Ordinariji podijele ovlast ispovijedanja na jednu godinu.

Vlč. Goran Kosić se ispričao da ne može nazočiti Seminaru i Komisija predlaže da mu njegov Ordinarij produži ovlast ispovijedanja na jednu godinu.

Koristim prigodu zahvaliti uzoritom gospodinu Vinku kardinalu Puljiću, nadbiskupu vrhbosanskom na predvođenju sv. Misa i prigodnim pastirskim riječima. Zahvaljujem i članovima Komisije na održanim predavanjima i spremnosti ta dva dana Seminara biti na raspolaganju. Zahvaljujem također upravi Bogoslovije na čelu s preč. Markom Zupkom, rektorom na otvorenom srcu i vratima kuće te logističkoj potpori. I na kraju zahvaljujem svim svećenicima koji su sudjelovali na ovogodišnjem seminaru. Bila je to prigoda još bolje i dublje se upoznati, produžiti svoje znanje te u Euharistiji učvrstiti svoje zajedništvo.

Želeći svako dobro i uspjeh iskreno pozdravljam u Gospodinu.

*Mr. mons. Luka Tunjić,
predsjednik Komisije*

Ovlasti ispovijedanja

Datum: 10. rujna 2013.

Broj: 1369/2013

Na temelju izvještaja predsjednika Komisije za ovlast ispovijedanja mons. Luke Tunjića, ovim podjeljujem ovlast ispovijedanja u Vrhbosanskoj nadbiskupiji sljedećim svećenicima.

Svećenicima koji su nazočili trećem Seminaru i položili usmeni ispit podjeljujem trajnu ovlast ispovijedanja:

Fra Josip Filipović
 Fra Ivo Bošnjak

Svećenicima koji su nazočili drugom Seminaru i položili pismeni ispit produžujem ovlast ispovijedanja na godinu dana:

Fra Josip Mihael Matijanić
 Fra Domagoj Šimić
 Fra Davor Dominović

Svećenicima koji su nazočili prvom Seminaru i položili pismeni ispit produžujem ovlast ispovijedanja na godinu dana:

Vlč. Miodrag Brkan
 Vlč. Josip Budimir
 Fra Miroslav Jonjić
 Fra Jurica Periša
 Fra Nikica Tomas
 Fra Željko Nikolić
 Fra Ivica Tomas

Ispričao se vlč. Goran Kosić i Komisija predlaže da mu se produži ovlast ispovijedanja na godinu dana.

Mr. vlč. Mariu Ćosiću podjeljujem trajnu ovlast ispovijedanja jer je magistrirao pedagoške znanosti.

Svima koji su na bilo koji način pomogli u organizaciji Seminara od srca zahvaljujem i na sve zazivam obilje Božjeg blagoslova.

*Vinko kard. Puljić
 nadbiskup vrhbosanski*

Ilija Orkić, kancelar

Imenovanja i premještaji (2013-3)

Vlč. gosp. Bruno Ćubela, OFM, mladomisnik, imenovan župnim vikarom u župi Sv. Juraja mučenika u Vitezu (dekret br. 0912/2013 od 01. srpnja 2013.)

Vlč. gosp. Jozo Šarčević, OFM, mladomisnik, imenovan župnim vikarom u župi Sv. Ante Padovanskoga u Busovači (dekret br. 0913/2013 od 01. srpnja 2013.)

Vlč. gosp. Josipu Krpiću, SDB, podijeljene potrebne ovlasti za obavljanje svećeničke službe kao ravnatelja salezijanske zajednice u Žepču (dekret br. 0937-1/2013 od 03. srpnja 2013.)

Vlč. gosp. Danijelu Vidoviću, SDB, podijeljene potrebne ovlasti za obavljanje službe kateheze i voditelja Oratorija i omladinskog centra salezijanske zajednice u Žepču (dekret br. 0937-2/2013 od 03. srpnja 2013.)

Vlč. gosp. Marinku Ivankoviću, SDB, podijeljene potrebne ovlasti za službu ispovjednika u salezijanskom centru Don Bosco - Žepče (dekret br. 0937-3/2013 od 03. srpnja 2013.)

Vlč. gosp. Zvonko Zečević, OFM, razriješen službe župnog vikara u Tuzli i imenovanje župnim vikarom u župi Sv. Franje Asiškoga – Šikara (dekret br. 0971/2013 od 08. srpnja 2013.)

Vlč. gosp. Anto Zrakić, OFM, razriješen službe župnog vikara u župi Sv. Franje Asiškoga – Šikara (dekret br. 0972/2013 od 08. srpnja 2013.)

Vlč. gosp. Božidar Blažević, OFM, imenovan župnim vikarom u župi Sv. Ante Padovanskoga – Busovača (dekret br. 0973/2013 od 08. srpnja 2013.)

Vlč. gosp. Franjo Ninić, OFM, imenovan župnim vikarom u župi Sv. Petra i Pavla – Tuzla (dekret br. 0974/2013 od 08. srpnja 2013.)

Vlč. gosp. Željko Marić razriješen službe župnika u Bijelom Brdu i imenovan rektorom u Sjemeništu „Petar Barbarić“ i ravnateljem KŠC-a – Travnik (dekret br. 1009/2013 od 12. srpnja 2013.)

Vlč. gosp. Vladimir Borić, razriješen službe župnika u župi Sv. Ilije proroka - Turić i stavljen u svećeničku mirovinu (dekret br. 1010/2013 od 12. srpnja 2013.)

Vlč. gosp. Anto Burić, razriješen službe pastoralnog suradnika u župi Sv. Ivana Krstitelja – Živinice i stavljen u svećeničku mirovinu (dekret br. 1011/2013 od 12. srpnja 2013.).

Vlč. gosp. Goran Kosić razriješen službe župnog vikara u Žepču i imenovan župnikom u župi Sv. Ivana Krstitelja – Bijelo Brdo (dekret br. 1012/2013 od 12. srpnja 2013.).

Vlč. gosp. Marin Marić, mladomisnik, imenovan djelatnikom u Ordinarijatu i pomoćnikom u pastoralu mladih, posebno studenata (dekret br. 1013/2013 od 12. srpnja 2013.).

Vlč. gosp. Marko Jukić, mladomisnik, imenovan župskim vikarom u župi Uznesenja BDM – Stup (dekret br. 1014/2013 od 12. srpnja 2013.).

Vlč. gosp. Marinko Grubešić razriješen službe župnika u Bos. Brodu i službe župnog upravitelja u Kolibama i imenovanje župnikom u župi Uzašašća Gospodinova – Novi Travnik (dekret br. 1016/2013 od 12. srpnja 2013.).

Vlč. gosp. Matija Šimić razriješen službe župnika u župi Lug-Brankovići i imenovanje župnikom u župi Sv. Petra i Pavla – Novo Selo/Balegovac (dekret br. 1017/2013 od 12. srpnja 2013.).

Vlč. gosp. Pavao Brajinović razriješen službe župnika u župi Novo Selo/Balegovac i imenovanje župnikom u župi Sv. Ilije proroka – Bosanski Brod i župnim upraviteljem u župi Sv. Mihovila arkandela – Kolibe (dekret br. 1018/2013 od 12. srpnja 2013.).

Vlč. gosp. Stipo Knežević razriješen službe župnika u župi Uzašašća Gospodinova – Novi Travnik i imenovanje župnikom u župi Presvetog Srca Isusova u Prozoru (dekret br. 1077/2013 od 16. srpnja 2013.).

Vlč. gosp. Ivica Borić dobio suglasnost produženja poslanja u Vojnom ordinarijatu u RH na sljedeće tri godine (dekret br. 1091/2013 od 18. srpnja 2013.).

Preč. gosp. Franjo Ivandić razriješen službe župnika u Prozoru i službe dekana Ramskog dekanata i imenovanje župnikom u župi Sv. Ivana Krstitelja - Lug-Brankovići (dekret br. 1092/2013 od 18. srpnja 2013.).

Vlč. gosp. Mato Tokić, dekretom požeške biskupije br. 971/2013 od 1. srpnja 2013. razriješen službe župnika Župe Sv. Petra Apostola u Bokšiću i stavljen na raspolaganje vrhbosanskom nadbiskupu (dekret br. 1093/2013 od 18. srpnja 2013.).

Vlč. gosp. Branko Jurić, mladomisnik, imenovan župskim vikarom u župi Imena Marijina – Oštra Luka - Bok (dekret br. 1133/2013 od 30. srpnja 2013.).

Preč. gosp. Marijan Pejić razriješen službe rektora sjemeništa „Petar Barbarić“ i istoimenog KŠC-a u Travniku i imenovanje župnikom u župi Sv. Ivana Krstitelja u Živinicama (dekret br. 1134/2013 od 30. srpnja 2013.).

Vlč. gosp. Vlado Jagustin razriješen službe župnika u župi Sv. Ivana Krstitelja - Živinice i imenovanje župnikom u župi Marije Pomoćnice kršćana u Globalici (dekret br. 1135/2013 od 30. srpnja 2013.).

Vlč. gosp. Damjan Soldo, mladomisnik, imenovan župskim vikarom u župi Sv. Ivana Krstitelja - Živinice (dekret br. 1136/2013 od 30. srpnja 2013.).

Vlč. gosp. Ivan Mandić razriješen službe župnika u Jelaškama i imenovan pastoralnim suradnikom u župi Uzašašća Gospodinova u Novom Travniku (dekret br. 1137/2013 od 30. srpnja 2013.).

Vlč. gosp. Josip Budimir razriješen službe župskog vikara u Prozoru i imenovan župnikom u župi Uzvišenja Sv. Križa u Jelaškama (dekret br. 1138/2013 od 30. srpnja 2013.).

Vlč. gosp. Milan Blaha razriješen službe župnog vikara u Žepču i imenovan župskim vikarom u župi Presvetog Srca Isusova – Sarajevo – katedrala (dekret br. 1140/2013 od 30. srpnja 2013.).

Vlč. gosp. David Lenin Trujillo Regalado razriješen službe župnog vikara u župi Presvetog Srca Isusova – Sarajevo–katedrala i imenovan župskim vikarom u župi Sv. Ante Padovanskoga u Žepču (dekret br. 1141/2013 od 30. srpnja 2013.).

Vlč. gosp. Mato Tokić, dekretom mjesnog biskupa u Požegi razriješen župničke službe, te našim dekretom stavljen u svećeničku mirovinu (dekret br. 1150/2013 od 01. kolovoza 2013.).

Vlč. gosp. Dr. Pero Brkić razriješen službe župnika u Čemernom i imenovan župnikom u župi Sv. Ilije proroka – Turić (dekret br. 1167/2013 od 9. kolovoza 2013.).

Vlč. gosp. Ivo Jezidžić razriješen službe župnog vikarom u župi sv. Luke evanđeliste u Novom Gradu – Sarajevo i imenovan je župnikom u župi Sv. Ilije proroka – Čemerno (dekret br. 1168/2013 od 09. kolovoza 2013.).

Vlč. gosp. Đuro Arlović razriješen službe župnika u Borovici i upućen na postdiplomski studij na Gregorijanu (dekret br. 1169/2013 od 09. kolovoza 2013.).

Vlč. gosp. Milanu Blahi zaustavljen dekret o imenovanju župnim vikarom u župi Presvetog Srca Isusova – Sarajevo – katedrala i imenovan župnikom u župi Preobraženja Gospodinova – Borovica (dekret br. 1170/2013 od 09. kolovoza 2013.).

Vlč. gosp. Ivan Karača, mladomisnik, imenovan župskim vikarom u župi Presvetog Srca Isusova – Sarajevo – katedrala (dekret br. 1171/2013 od 09. kolovoza 2013.).

Vlč. gosp. Davor Topić razriješen službe osobnog nadbiskupovog tajnika i stavljen na raspolaganje skopskoj biskupiji na tri godine (dekret br. 1202/2013 od 13. kolovoza 2013.).

Vlč. gosp. Slaviša Stavnjak imenovan osobnim Nadbiskupovim tajnikom (dekret br. 1203/2013 od 13. kolovoza 2013.).

Vlč. gosp. Marko Mikić razriješen službe župnika u Globalnici i imenovan vicerektorom u Bogoslovnom sjemeništu u Sarajevu (dekret br. 1205/2013 od 13. kolovoza 2013.).

Vlč. gosp. Stipe Gale razriješen službe vicerektora u Bogoslovnom sjemeništu (dekret br. 1206/2013 od 13. kolovoza 2013.).

Vlč. gosp. Ivan Butum, mladomisnik, imenovan župskim vikarom u župi Presvetog Srca Isusova – Prozor (dekret br. 1213/2013 od 16. kolovoza 2013.).

Vlč. gosp. Josip Budimir razriješen službe župnika u Jelaškama i imenovan župnim vikarom u župi Sv. Ante Padovanskoga Žepče (dekret br. 1275 od 3. rujna 2013.)

Dozvole

Dekret broj 819/2013 od 14. lipnja 2013.: Dozvola gradnje kapele na groblju u Borovičkim njivama – župa Borovica

Dekret broj 880/2013 od 27. lipnja 2013.: Dozvola gradnje dvorane za mlade u župi Sv. Ante Padovanskoga – Lukavac.

Dekret broj 0946-1/2013 od 03. srpnja 2013.: Dozvola slavljenja sv. Mise na mjestu Moščani 7. srpnja 2013. – župa Uznesenja BDM – Gornji Vakuf/Uskoplje.

Dekret broj 0967/2013 od 6. srpnja 2013.: Dopuštenje rušenja štale u crkvenom dvorištu i dozvola gradnje vjeronaučne dvorane sa pratećim objektom u župi Snježne Gospe – Poljaci.

Dekret broj 0977/2013 od 09. srpnja 2013.: Dozvola gradnje župne crkve u župi Rođenja BDM u Husinu.

Dekret broj 1001/2013 od 11. srpnja 2013.: Dozvola za sanaciju filijalne crkve Sv. Ante Padovanskoga na Pidrišu i naodgradnja sakristije – Župa Uznesenja BDM – Gornji Vakuf/Uskoplje.

Dekret broj 1005/2013 od 12. srpnja 2013.: Dozvola blagoslova nove kapelice na platou Vlašića – predio Galica, župa Svete Ane - Podkraj.

Dekret broj 1019/2013 od 13. srpnja 2013.: Dozvola zbirnih misa u župi Sv. Ante Padovanskoga – Bugojno svake subota od 14. srpnja do 14. rujna 2013. godine.

Dekret broj: 1021/2013 od 13. srpnja 2013.: Dozvola gradnje crkve u Hadžićima – župa Sv. Ivana Krstitelja – Tarčin.

Dekret broj 1076/2013 od 16. srpnja 2013.: Dozvola gradnje kapele u Gornjem Vukšiću – župa Rođenja BDM – Ulice.

Dekret broj 1147/2013 od 31. srpnja 2013.: Dozvola za upis k.p. br. 793/2 k.o. Podorašje i dozvola da se na blagdan Sv. Marije Magdalene slavi misa na groblju sela Drapnić, župa Sv. Leopolda Bogdana Mandića – Dragunja.

Dekret broj 1153/2013 od 02. kolovoza 2013.: Dozvola slavljenja sv. Mise u mjestu Vidak 11. kolovoza 2013. – župa Uznesenja BDM – Gornji Vakuf/Uskoplje.

Dekret broj 1154/2013 od 02. kolovoza 2013.: Dozvola slavljenja sv. Mise u mjestu Galičica 18. kolovoza 2013. – župa Uznesenja BDM – Gornji Vakuf/Uskoplje.

Dekret broj 1224/2013 od 16. kolovoza 2013.: Dozvola obnove župne kuće u župi Sv. Ivana Krstitelja – Jelah.

Dekret broj 1353/2013 od 06. rujna 2013.: Zabrana izgradnje spomenika Majci u Posavskoj Mahali.

Novi pečati

Nadbiskupova kronika

1. lipnja 2013. – 31. kolovoza 2013.

31. svibnja do 3. lipnja

Nadbiskup je u pratnji mons. Luke Kesedžića otputovao u Njemačku.

4. lipnja

Nadbiskup je sudjelovao na sjednici Stalnog vijeća BK BiH. U 17 sati Nadbiskup je primio fra Josu Oršolića.

5. lipnja

U 9 sati na KBF-u Nadbiskup je sudjelovao ispitu đakona. U 14 sati Nadbiskup je primio banjalučkog biskupa mons. Franju Komaricu. U 15 sati Nadbiskup je primio vlč. Iliju Čabraju. U 16 sati Nadbiskup je primio vlč. Miroslava Čavara. U 17 sati Nadbiskup je primio visokog predstavnika u BiH Valentina Inzka. U 20 sati u VBS-u Nadbiskup je sudjelovao na književnoj večeri i predstavljanju dokumentarnoga filma „Draga Gospa Ilačka“ kao i promociji romana „Jean ili miris smrti“ autorice Nevenke Nekić.

6. lipnja

U 9 sati Nadbiskup je primio Sandu Smoljo. U 9.30 Nadbiskup je primio vlč. Peru Brkića. U 10 sati Nadbiskup je primio bogoslova Andreja Lukanovića. U 12 sati Nadbiskup je predslavio Misu *Te Deum* prigodom završetka akademske godine na KBF-u. U 19.30 Nadbiskup je nazočio promociji knjige „Moje druge konklave“ u Mimari – Zagreb.

7. lipnja

U 16 sati Nadbiskup je primio preč. Heriberta Augusta, počasnog kanonika vrhbosa-

nskog. Prije večernje Mise o blagdanu Presvetog Srca Isusova Nadbiskup je ispovijedao u katedrali.

8. lipnja

U 11 sati nadbiskup je imao misu i podijelio sakrament krizme u Doboju. U 17.00 sati pod Misom Nadbiskup je podijelio sakrament krizme u župi Tarčin.

9. lipnja

U 10.30 Nadbiskup je koncelebrirao pod svetom Misom u katedrali o proslavi nadbiskupijskoga patrona Presvetog Srca Isusova. U 19 sati je sudjelovao na molitvi za mir u banjalučkoj katedrali.

10. lipnja

Nadbiskup je sudjelovao na Međunarodnom samitu za mir u Banja Luci.

11. lipnja

U 10 sati Nadbiskup je primio Orden u Hotelu Europa od Europskog pokreta u BiH. U 12 sati Nadbiskup je predslavio Misu zadušnicu za vlč. Ivana Kuprešak, te predvodio obred sprovoda. U 20 sati Nadbiskup je sudjelovao na predstavljanju knjiga od autora Ante Pranjkića na KBF-u.

12. lipnja

U 10 sati Nadbiskup je primio p. Luku Lučića i p. Matu Anića. U 18 sati Nadbiskup je predslavio Euharistijsko slavlje na uočnicu Sv. Ante u Busovači.

13. lipnja

U 11 sati Nadbiskup je predslavio Euharistijsko slavlje o proslavi patrona Sv. Ante u Vukanovićima. U 19 sati Nadbiskup je predslavio Euharistijsko slavlje o proslavi patrona Sv. Ante u Sesevskim selima u Zagrebu.

14. lipnja

Nadbiskup je u pratnji ravnatelja Caritasa VN vlč. dr. Mirka Šimića i s. Kate Stojić otputovao u Graz.

15. lipnja

U jutarnjim satima Nadbiskup je posjetio hrvatskoga uznika Darija Kordića u zatvoru Karlau – Graz. Nadbiskup je predslavio Euharistijsko slavlje u HKM St. Pölten prigodom 40. obljetnice misije.

16. lipnja

U jutarnjim satima u crkvi sv. Josipa u Grazu Nadbiskup je predslavio Euharistijsko slavlje prigodom 10. Obljetnice dana Hrvata Štajerske.

17. lipnja

U 15 sati Nadbiskup je imao intervju za Radio Mariju. U 18 sati Nadbiskup je predslavio Euharistijsko slavlje prigodom proslave patrona Malteškoga reda u katedrali.

18. lipnja

U 11 sati u samostanskoj crkvi u Livnu Nadbiskup je predslavio Euharistijsko slavlje prigodom II. susreta svećenika BiH. U popodnevnom satima Nadbiskup je otputovao u Lištane gdje je predvodio duhovne vježbe za đakone.

20. lipnja

U 18 sati Nadbiskup je predslavio Euharistijsko slavlje u sjemenišnoj crkvi, a potom otkrio ploču u čast Ivanu Merzu.

21. lipnja

Nadbiskup je primio gosp. Damir Šlosera. U 10 sati Nadbiskup je primio don Tihomira Šutalo. U 17 sati Nadbiskup je predslavio Euharistijsko slavlje prigodom duhovne obnove ministranata.

22. lipnja

Nadbiskup je predslavio Euharistijsko slavlje na Stupu, prigodom susreta bolesnika i starijih te osoba s posebnim potrebama u organizaciji Caritasu VN.

23. lipnja

U 18 sati Nadbiskup je predslavio Misu bdenja prigodom proslave patrona u Podmilačju.

24. lipnja

U 11 sati Nadbiskup je predslavio Euharistijsko slavlje o proslavi sv. Ivana Krstitelja u župi Ravska. U 19 sati Nadbiskup je predslavio Euharistijsko slavlje o proslavi sv. Ivana Krst-

itelja u župi Zaprešić.

25. lipnja

U 18 sati Nadbiskup je predslavio Euharistijsko slavlje u travničkom sjemeništu, te nazočio programu podjele diploma maturantima.

26. lipnja

U 8.30 Nadbiskup je primio preč. Pavu Šekeriju. U 9 sati Nadbiskup je primio vlč. Gorana Kosića. u 10.00 sati primio je ravnatelja Hrv. Leksik. instituta u BiH Ivana Anđelića. U 10.30 primio je vlč. dr. Michela Capasso. U 11.30 primio je vlč. Veselka Župarića. U 16 sati primio je vlč. dr. Šimu Maršića. U 16.45 primio je delegaciju iz Hrvatskog veleposlanstva. U 20 sati u VBS –u Nadbiskup je nazočio promociji knjige „Moje druge konklave“.

27. lipnja

U 9 sati Nadbiskup je primio vlč. Josipa Kneževića. U 9.30 primio je fra Antu Tomasa. U 13 sati je primio vlč. Matu Majića; u 16.00 sati primio je vlč. dr. Mirka Šimića, a u 17.30 vlč. Peru Brkića.

28. lipnja

U 9.30 je primio vlč. Damira Ivanovića, ekonomu u Bogosloviji. U 10 sati Nadbiskup je primio provincijalnu glavaricu sestara milosrdnica s. Tereziju Karača. U 11 sati Nadbiskup je primio fra Vinka župnika iz Uskoplja. U popodnevnom satima je primio p. Krešu Djakovića, vlč. Josipa Tadića i preč. Marka Zupka.

29. lipnja

U 10.30 Nadbiskup je predslavio Misu prezbiterijskog ređenja u katedrali. U popodnevnom satima Nadbiskup je otputovao u Köln, te u večernjim satima imao susret u Gelsenkirchenu sa svećenicima angažiranim u HKM.

30. lipnja do 1. srpnja

U 13.00 sati Nadbiskup je predslavio Euharistijsko slavlje u Gelsenkirchenu prigodom 40. obljetnice HKM u Gelsenkirchenu i Bochumu.

2. srpnja

U 9.30 Nadbiskup je primio župnog vikara na Kupresu vlč. Miodraga Brkana, a u 10.00 sati župnog vikara u Žepču vlč. Milana Blahu. U 19 sati Nadbiskup je nazočio prijemu u Apostolskoj nuncijaturi prigodom Papina Dana.

3. srpnja

U 8.45 Nadbiskup je primio banjalučkog biskupa mons. Franju Komaricu. U 10.00 sati Nadbiskup je primio vlč. Tomu Mlakića, a u 10.30 župnika u Prozoru preč. Franju Ivandića. U 11.00 sati Nadbiskup je primio rektora don Michela Capasso s bogoslovima iz NMMS Redemptoris Mater prigodom odlaska na ljetne odmore. U 12

sati u Apostolskoj nuncijaturi Nadbiskup je nazočio proglašenju imenovanja tajnika nuncijature mons. Josepha Arshada biskupom ordinarijem u Faisalabad – Pakistan. u 15 sati Nadbiskup je predsjedao sjednici s djelatnicima Caritasa VN.

4. i 5. srpnja

Nadbiskup je bio u Slovačkoj na proslavi sv. Ćirila i Metodija u Nisvi.

6. srpnja

U 10.30 Nadbiskup je bio u Đakovu prigodom preuzimanja službe novog đakovačko-osječkog nadbiskupa mons. Đure Hranića. Po povratku Nadbiskup je navratio u župe Bosanski Brod i Cer.

8. srpnja

U 10 sati Nadbiskup je primio rektora NMMS Redemptoris Mater vlč. Michela Capasso i novog vicerektora u sjemeništu vlč. Vladimira. U 11 sati Nadbiskup je primio vlč. Marinke Mrkonjića, a u 11.30 primio je ravnatelja NCPM vlč. dr. Šimu Maršića. U 15 sati Nadbiskup je predvodio Misu zadušnicu i obred sprovoda za pokojnog Augustina Marijanovića, oca od vlč. Marijana Marijanovića. U 18 sati Nadbiskup je bio na prijemu u čast dolaska predsjednika R. Hrvatske Ive Josipovića u prigodi službenoga pohoda u BiH.

9. srpnja

U 9 sati Nadbiskup je primio provincijalnu glavaricu SMI s. Admiratu Lučić. U 10 sati Nadbiskup je primio isusovačkog provincijala p. Antu Tustonjića. U 14.45 Nadbiskup je primio grupu studenata iz Bostona. U 20 sati je pohodio samostan Karmel.

10. srpnja

U 9 sati Nadbiskup je primio vlč. Maria Ćosića, a u 10 sati vlč. Hrvoja Kalema. U 11 sati je primio mons. Petra Jukića. U 15 sati Nadbiskup je primio don Gabriela iz Bologne - Italija. U 16 sati Nadbiskup je primio Dražena Komaricu. U 19 sati je bio na predstavljanju knjige u Bošnjачkom centru.

11. srpnja

U 11 sati Nadbiskup je primio predsjednika Napretka mons. dr. Franju Topića. U 15.30 Nadbiskup je primio talijanskog veleposlanika Raimonda de Cardonu, prigodom završetka misije. U 20 sati Nadbiskup je nazočio promociji knjige „Moje druge konklave“ u Franšiznom centru u Vitezu, a dobrovoljni prilog je išao za liječenje djevojčice Mie Stojak.

12. srpnja

U 9 sati Nadbiskup je primio vlč. Vitu Šošića. U 10 sati Nadbiskup je primio vlč. Marinka

Filipovića, a u 11.00 mons. dr. Antu Ćosića. U 16.30 Nadbiskup je primio Dražena Komaricu, a u 17 Vedrana Đidu.

13. srpnja

U 11 sati Nadbiskup je predslavio Euharistiju u župi Čajdraš prigodom tradicionalnog okupljanja na brdu Kruščik, te 20 godina od rušenja križa, i 10 godina od obnove. U 18 sati Nadbiskup je pod sv. Misom krstio dijete iz obitelji Maros i dijete iz obitelji Trbara u župi Sk. Gračanica.

14. srpnja

U 11 sati Nadbiskup je propovijedao pod Misnim slavljem u Presnačama, prigodom 25. obljetnice misništva vlč. Žarka V. Ošapa.

Od 15. do 17. srpnja

Zasjedanje BK BiH u Banja Luci.

18. srpnja

Nadbiskup je predslavio Euharistiju te podijelio sakrament krizme za jednu osobu u nadbiskupskoj kapelici. U 10.15 Nadbiskup je primio vlč. Fabijana Stanušića. U 11 sati Nadbiskup je primio Božanu Katava iz MRV-a i vlč. Borisa Salapića. U 16 sati Nadbiskup je primio hrvatskog veleposlanika Tončia Staničića, prigodom završetka misije.

19. srpnja

U 9.30 Nadbiskup je primio vlč. Fabijana Stanušića.

20. srpnja

U 11 sati Nadbiskup je predslavio Euharistiju na groblju u Priječanima. Na putu u Garevac je navratio u župu Derventa.

21. srpnja

U 11 sati Nadbiskup je predslavio Euharistiju i blagoslovio kip i zvona u župi Garevac. U 20 sati je razgovarao s vlč. Đurom Arlovićem, župnikom u Borovici.

22. srpnja

U 9.30 Nadbiskup je primio Franju Marića. U 11 sati Nadbiskup je primio vlč. Marka Mikića, u 11.45 vlč. Fabijana Stanušića.

23. srpnja

U 10.30 Nadbiskup je bio u Apostolskoj nuncijaturi. U 11.30 Nadbiskup je primio vlč. Slavišu Stavnjaka. Po podne je otputovao u Komušinu. Navratio u župu Žabljak gdje se susreo sa sjemeništarcima, koji su na svojim godišnjim kolonijama u župi Žabljak.

24. srpnja

Od 9 do 14 sati Nadbiskup je bio sa sjemeništarcima iz travničkog sjemeništa u Gospinom svetištu – Komušini, prigodom ljetnih kolonija. U 16 sati Nadbiskup je predslavio Misu

zadušnicu za oca od pokojnog svećenika Marka Stipića u crkvi sv. Ante – Žepče. U 19 sati je bio na primanju u Ap. Nuncijaturi na oproštaju mons. J. Arshadu.

25. srpnja

U prijepodnevnim satima Nadbiskup je imao predavanje na okruglom stolu u organizaciji Hrvatskog svjetskog kongresa u Zagrebu. U 13 sati Nadbiskup je imao ručak u Apostolskoj nuncijaturi u Zagrebu. U popodnevним satima Nadbiskup je stigao u zračnu luku u Dubrovnik, te u 21 sat nazočio koncertu ispred župne crkve na Brgatu u Dubrovniku. Potom je Nadbiskup bio na večeri s gradonačelnikom grada Dubrovnika i ostalim gradskim i župnim suradnicima od vlč. Roberta Ciparića.

26. srpnja

U 10 sati Nadbiskup je predvodio Euharistijsko slavlje o proslavi patrona sv. Ane u župi Brgat.

27. srpnja

U 11 sati Nadbiskup je predvodio Misu i obred posvete crkve u župi Čardak.

28. srpnja

U 11.00 sati Nadbiskup je predvodio Misu i obred posvete crkve u župi Sv. Obitelj – Kupres. Po povratku Nadbiskup je navratio kod vlč. Miće Perića u bolnicu N. Bila.

29. srpnja

U 9 sati Nadbiskup je primio gosp. Marinka Pejića. U 9.45 Nadbiskup je primio vlč. Fabijana Stanušića. U 10 sati Nadbiskup je primio iranskog veleposlanika u BiH Seyeda Hoseina Rajabija. U 15.30 Nadbiskup je primio američkog veleposlanika u BiH Patricka Moona, prigodom oproštajne posjete.

30. srpnja

U 8.45 Nadbiskup je primio don Antu Jelića. U 10 sati Nadbiskup je primio rektora VBS-a preč. Marka Zupka. U 10.30 Nadbiskup je primio vlč. Josipa Budimira, a u 11 sati primio je vlč. Ivu Jezidžića. U 17 sati Nadbiskup je predslavio Euharistiju u sjemenišnoj crkvi s grupom mladih iz Italije.

31. srpnja

U 10.00 sati Nadbiskup je primio vjeroučiteljicu Mariju Ćoruša. 15.30 Nadbiskup je primio vlč. Ivana Raku.

1. kolovoza

U 17.30 sati Nadbiskup je predslavio Euharistiju u sjemenišnoj crkvi s grupom mladih iz Italije.

2. kolovoza

U 11.00 sati Nadbiskup je predslavio Euharistiju o proslavi Porcijunkule u župi G. Tramošnica.

3. kolovza

U 19.00 sati Nadbiskup je predslavio Euharistiju u župi Boće, prigodom 90. godina postojanja župe i 20. godina osnutka župnoga sijela.

4. kolovoza

U prijepodnevnim satima Nadbiskup je u Dugoj Resi pohodio obitelj od Fabijana Štedula, bogoslova iz sjemeništa Redemptoris Mater - Vogošća. U popodnevним satima Nadbiskup je imao susret u Zadru s bližim članovima svoje obitelji. U večernjim satima Nadbiskup je stigao u Bol na Braču.

5. kolovoza

U 10.00 sati Nadbiskup je predslavio Euharistijsko slavlje u Bolu kod otaca dominikana prigodom proslave Gospe snježne. Potom je nazočio svečanoj sjednici u Hotelu Elaphusa, prigodom Dana općine Bol kao počasni građanin Bola.

7. kolovoza

Nadbiskup se vratio iz Bola na Braču u Sarajevo.

8. kolovoza u 20 sati Nadbiskup je bio na čestitanju Bajrama.

9. kolovoza

U 10 sati Nadbiskup je primio rektora NMMS Redemptoris Mater don Michela Capasso s grupom mladih iz Pescara. U 11 sati Nadbiskup je primio vlč. Milana Blahu.

10. kolovoza

U 8 sati Nadbiskup je slavio Misu za pokojnog prethodnika na nadbiskupskoj stolici mons. dr. Marka Jozinovića. U 10 sati Nadbiskup je primio grupu volontera iz Italije koji su bili u Sijekovcu. U 11 sati je pošao u Provincijalat čestitati imendan fra Lovri Gavranu, provincijalu FP Bosne Srebrene. U 18 sati Nadbiskup je predslavio Euharistijsko slavlje prigodom slavlja bračnih jubileja u župi Zavidovići.

11. kolovoza

U 11 sati pod svetom Misom Nadbiskup je posvetio crkvu Prečistog Srca Marijina u župi Posavska Mahala. U 18 sati Nadbiskup je pod sv. Misom podijelio sakrament krizme te blagoslovio novu zavjetnu kapelicu na brdu Kondžilo u Gospinom svetištu – župa Komušina.

12. kolovoza

U 10 sati Nadbiskup je primio župnika u župi Uznesenja BDM Stup vlč. Miroslava Čavara. U 11 sati Nadbiskup je primio urednika Večernjeg lista - BiH gosp. Jozu Pavkovića.

13. kolovoza

U 11 sati Nadbiskup je primio gosp. Alia Al-Baldawia predstavnika (ISCI) za zemlje

Balkana i Islamskog vrhovnog vijeća za Irak.

U 17 sati Nadbiskup je primio don Davida iz Cremona – Italia sa grupom hodočasnika.

U 18 sati susreo se s Apostolskim nuncijem u BiH.

14. kolovoza

U 18 sati Nadbiskup je predslavio Euharistiju uočnicu Velike Gospe u Komušini.

15. kolovoza

U 11 sati Nadbiskup je predslavio sv. misu na Veliku Gospu u Uskoplju, te je blagoslovio brončani kip Majke Božje na trgu ispred župne crkve.

U 19 sati Nadbiskup je predslavio večernju sv. misu na Veliku Gospu na Stupu.

16. kolovoza

U 10 sati Nadbiskup je primio msgr. Piera Paola iz Rima sa grupom talijana.

17. kolovoza

U 10.30 sati Nadbiskup je predslavio sv. misu na blagdan sv. Roka u župi Trn (Jablan, Bukovica) kod Banja Luke uz koncelebraciju domaćeg biskupa dr. Franje Komarice i domaćih svećenika.

18. kolovoza

U 10.30 Nadbiskup je pohodio Slovačku gdje je slavio sv. misu u svetištu BDM Višnovo.

19. kolovoza

U 18 sati Nadbiskup je slavio sv. misu za obitelji u katedrali biskupije Žilina u Slovačkoj.

20. kolovoza

U 14.15 Nadbiskup se vratio iz Slovačke. U 17 sati Nadbiskup je primio vlč. Josipa Budimira, župnika u Jelaškama.

21. kolovoza

U 11.30 sati Nadbiskup je primio preč. Marka Zupka, rektora bogoslovije u Sarajevu.

U 16.30 sati Nadbiskup je primio vlč. Maria Bernadića, prof. na KBF-u u Sarajevu.

22. kolovoza

U 11.30 sati Nadbiskup je primio vlč. Šimu Maršića, prof. i povjerenika za pastoral mladih Vrhbosanske nadbiskupije.

U 15 sati Nadbiskup je primio gosp. Nikolu Lovrinovića, savjetnika u vijeću ministara FBiH.

23. kolovoza

U 10.30 sati Nadbiskup je primio prof. dr. Pavu Jurišića, dekana KBFa u Sarajevu.

U 11 sati Nadbiskup je slavio sv. misu u crkvi sv. Ćirila i Metoda za grupu Talijana iz udruge „Via pacis“ i domaćih hodočasnika koje je predvodio don Krešo Puljić iz Mostarske biskupije.

U 16 sati Nadbiskup je primio gosp. Safeta Zeca, akademskog slikara.

24. kolovoza

U 9 sati Nadbiskup je primio mons. Petra Jukića, pročelnika katehetskog ureda Vrhbosanske nadbiskupije.

U 11 sati Nadbiskup je primio vlč. Marina Marića, pomoćnika kancelara VN i duhovnika pri pastoralnom centru Ivan Pavao II. u Sarajevu.

U poslijepodnevni satima nadbiskup je otputovao u župu Vidovice na kolonije s bogoslovima.

25. kolovoza

Nadbiskup je slavio sv. Misu u 9.30 u Jenjiću, filijali župe Vidovice, a u 11 sati je predslavio Sv. Misu u župnoj crkvi Sv. Vida mučenika u Vidovicama.

26. kolovoza

Nadbiskupov povratak iz Vidovica sa kolonija bogoslova VN.

27. kolovoza

Nadbiskup je u Banja Luci na susretu generacije.

28. kolovoza

Nadbiskup je otputovao u Odžak.

29. kolovoza

U 11 sati Nadbiskup je predslavio sv. misu na patron župe u Odžaku uz koncelebraciju 31 svećenika VN i mnoštvom vjernika toga kraja.

U 17 sati je primio na razgovor mons. Matu Zovkića, u 20 sati Brunu Iljkića i u 20.30 vlč. Roberta Ružića.

30. kolovoza

U 11 sati Nadbiskup je nazočio forumu gospodarstvenika BiH i Hrvatske u Vitezu.

31. kolovoza

U 9 sati Nadbiskup je nazočio XVII. Katehetskom susretu VN, a u 13 predslavio je sv. misu u bogoslovnoj crkvi sv. Ćirila i Metoda uz koncelebraciju 20 svećenika i 100 kateheta.

U 15 sati Nadbiskup je primio gosp. Maria Lakića, vjeroučitelja.

U 16 sati Nadbiskup je primio grupu Talijana na razgovor u bogosloviji.

U 17 sati Nadbiskup je primio mnogopoštovanog provincijala Bosne srebrene fra Lovru Gavrana.

*Kroniku zabilježili:
Davor Topić i Slaviša Stavnjak, tajnici*

Sjemeništarcu 2013./2014.

IZ VRHBOSANSKE NADBISKUPIJE

R.	Br.	Ime i Prezime	Župa	Nad/ biskupija
I.	1.	Ivan Andrić	Vukanovići	SA
	2.	Mato Babić	Prozor	SA
	3.	Dragan Brekalo	Derventa	SA
	4.	Tomislav Ćurić	Prozor	SA
	5.	Josip Landeka	Posušje	MO
	6.	Antonijo Pavličević	Prozor	SA
	7.	Ivan Rajič	Uzdol	SA
	8.	Zvonimir Rezo	MO – Marija M. Crkve	MO
	9.	Josip Stojanović	Uzdol	SA
	10.	Josip Škarica	Prozor	SA
	11.	Zvonimir Šuker	Lištani	BL
	12.	Ivan Vlajčić	Prozor	SA
II.	1.	David Bebek	Šipovača – Vojnici	MO
	2.	Josip Bojić	Glavice	SA
	3.	Ante Čališ	Prozor	SA
	4.	Danijel Dedić	Prozor	SA
	5.	Ante Grubeša	Prozor	SA
	6.	Matej Jurčević	Glavice	SA
	7.	Ilija Jurić	Prozor	SA
	8.	Marko Lončar	Prozor	SA
	9.	Bruno Mišić	Prozor	SA
	10.	Josip Papak	Prozor	SA
	11.	Matej Škarica	Prozor	SA
III.	1.	Branimir Bevanda	MO – Sv. Matej	MO
	2.	Zvonimir Kosić	Oštra Luka – Bok	SA
	3.	Josip Marković	Lug – Brankovići	SA
	4.	Domagoj Matijević	Globarica	SA
	5.	Ivan Matijević	Globarica	SA
	6.	Ivan Mijač	ZE – Sv. Josip	SA
	7.	Vinko Nenadić	Vinjani	MO
	8.	Marin Polić	Vinjani	MO
	9.	Tomislav Rajič	Jablanica	MO
	10.	Mato Samardžić	Vinjani	MO
	11.	Stipo Škoro	Gromiljak	SA
	12.	Dario Vukančić	Gromiljak	SA
	13.	Josip Zeman	Drvar	BL
IV.	1.	Josip Antukić	Lug – Brankovići	SA
	2.	Marin Babić	Maglaj	SA
	3.	Josip Dedić	Prozor	SA
	4.	Tunjo ordić	Oštra Luka – Bok	SA
	5.	Sandro Jurešić	ZE – Sv. Josip	SA
	6.	Frano Marijanović	Vukanovići	SA
	7.	Josip Širić	Maglaj	SA
	8.	Marcel Tunjić	Vukanovići	SA
	9.	Matias Zečević	Gornja Dubica	SA

**VRHBOSANSKA NADBISKUPIJA – SARAJEVO
ŽUPA ŽALOSNA GOSPA – ČARDAK**

POVELJA

O POSVETI ŽUPNE CRKVE

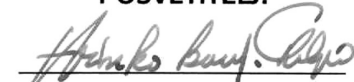
NA ČAST PRESVETOG TROJSTVA I POD ZAŠTITOM ŽALOSNE GOSPE
ZA VRIJEME PONTIFIKATA PAPE FRANJE, ORDINARIJA VINKA KARDINALA PULJIĆA.

ŽUPA ŽALOSNE GOSPE – ČARDAK, USTANOVLJENA 1963. GODINE, SRUŠENA I VOJNIM
ZRAKOPLOVIMA GRANATIRANA U RATU 1992. GODINE, UZ SVESRDNU POMOĆ
DOBROČINITELJA I ŽUPLJANA OVE ŽUPE TE ZA VRIJEME GRADNJE I UPRAVLJANJA ŽUPOM
VLČ. ŽELJKA VLAJIĆA, VLČ. MIROSLAVA ČAVARA I VLČ. BORISA SALAPIĆA UZ NADZOR
PROJEKTANTA CRKVE GOSP. PETRA LUŠE I UPRAVLJANJA SADAŠNJIM ŽUPNIKOM
VLČ. PAVOM KOPIĆEM OBNOVLJENU ŽUPNU CRKVU
POVODOM 50 (PEDESET) GODINA ŽUPE

POSVETI

27. SRPNJA GODINE GOSPODnje 2013.
NADBISKUP VINKO KARDINAL PULJIĆ
I UGRADI U OLTAR MOĆI SV. FIDELA SIGMARIGENSKOG, MUČENIKA

POSVETITELJ:

VINKO KARDINAL PULJIĆ
NADBISKUP VRHBOSANSKI

PAVO KOPIĆ
ŽUPNIK ŽUPE ČARDAK

KUM
PETAR LUŠO

VRHBOSANSKA NADBISKUPIJA – SARAJEVO
RIMOKATOLIČKA ŽUPA SRCA MARIJINA - POSAVSKA MAHALA

POVELJA

O POSVETI ŽUPNE CRKVE

Na slavu i čast Presvetog Trojstva,
a pod zaštitom Srca Marijina,
župljani župe Posavska Mahala izgradiše,
uz pomoć mnogobrojnih dobročinitelja diljem svijeta,
u Domovinskom ratu potpuno razrušenu crkvu,
te Providnošću i Milošću Božjom,
za pontifikata pape Franje I.
za upravljanja Vrhbosanskom Nadbiskupijom
msgr. Vinka kardinala Puljića,
i upravljanja župom župnika Ivana Ravlića,
tako obnovljenu crkvu u Posavskoj Mahali

POSVETI

11. kolovoza godine Gospodnje 2013.
nadbiskup vrhbosanski Vinko kardinal Puljić
i ugradi u oltar moći sv. Virgilija, biskupa i mučenika.
Za izgradnju ove crkve posebno su zaslužni:
preč. Mijo Nikolić, tadašnji župnik
i gosp. Andrija Herceg, kum crkve
te projektant gosp. ing. arh. Jerko Bošnjak
i izvodjač radova gosp. Anto Jurišić.

Ivan Ravlić
Vlč. Ivan Ravlić
župnik

Vinko Puljić
Vinko kardinal Puljić
nadbiskup vrhbosanski

Andrija Herceg

U ime župljana i dobrotvora kumovi crkve: Andrija i Manda Herceg

VRHBOSANSKA NADBISKUPIJA
 Župni ured
 Svete Obitelji
 Put Kraljice Katarine I
 B i H 80320 KUPRES

NADBISKUPIJA VRHBOSANSKA
 ŽUPA SVETE OBITELJI - KUPRES

Br. 128/2013

28-07-2013

POVELJA

U ime Presvetog Trojstva

**za: pontifikata pape Franje,
 Vrhbosanskog Nadbiskupa
 Vinka kardinala Puljića,
 župnika Marka Tomića,
 župljani župe Svete Obitelji
 i dobročinitelji uz revnu asistenciju
 ✕ Don Dominika Stojanovića,
 koji se vratilše iz Izbjeglištva
 izgradiše novu crkvu Svete Obitelji,
 nedaleko od ruševina prijašnje crkve,
 koja je razrušena 1992. godine.
 U oltar su položene relikvije
 blaženog Alojzija Stepinca,
 biskupa i mučenika.**

**CRKVVU POSVETI 28. SRPNJA 2013.
 UZORITI VINKO KARDINAL PULJIĆ,
 NADBISKUP VRHBOSANSKI**

Nadbiskup

Vinko Puljić

Župnik

M. Tomić

VRHBOSANSKA NADBISKUPIJA
ŽUPA RODENJA BLAŽENE DJEVICE MARIJE HUSINO

Povelja

U IME PRESVETOG TROJSTVA: OCA, SINA I DUHA SVETOGA!

Nakon burne prošlosti, nepovoljnih povijesnih prilika i rata u Bosni i Hercegovini, po zagovoru i milošću naše GOSPE HUSINSKE, u vrijeme pontifikata blaženog PAPE IVANA PAVLA II, nadbiskupa vrhbosanskog VINKA KARDINALA PULJIĆA i prvog župnika VESELKA ŽUPARIĆA osnovana je 1997. godine

ŽUPA RODENJA BLAŽENE DJEVICE MARIJE HUSINO.

Providnošću i milošću Božjom, prve godine pontifikata PAPE FRANJE, u vrijeme nadbiskupa vrhbosanskog VINKA KARDINALA PULJIĆA, i župnika MARINKA MRKONJIĆA, 08. rujna 2013. godine, na blagdan Male Gospe, svečano blagoslovi gradilište i položi temeljni kamen župne crkve Rodenja Blažene Djevice Marije na Husinu uzoriti gospodin Vinko kardinal Puljić, nadbiskup i metropolit vrhbosanski, potaknuvši župljane na izgradnju župne crkve, rast u vjeri, međusobnoj ljubavi i zajedništvu.

Vinko kardinal Puljić
 Vinko kardinal Puljić, nadbiskup vrhbosanski

Marinko Mrkonjić
 Marinko Mrkonjić, župnik

Stjepan Tomić
 Kum temelja, g. Stjepan Tomić

**Poštovani gospodin
Mr. Husein ef. Kavazović
Reisu-l-ulema
Obala Isa bega Isakovića 2
BiH – 71000 SARAJEVO**

Datum: 7. kolovoza 2013.

Broj: 1158/2013

Poštovani gospodine Reisu-l-ulema ef. Kavazoviću!

Vama osobno i svim vjernicima koje predstavljate želim čestitati ramazanski Bajram u ime uzoritog gospodina Vinka kardinala Puljića, metropolita nadbiskupa Vrhbosanske nadbiskupije koji je na putu. Nadam se da će ipak uspjeti stići na čestitanje.

Za ovaj Blagdan pripremali ste se višetjednim postom koji ima za cilj suobličiti vjernike uzvišenom Gospodinu, koji već ovdje na zemlji po istinskim vjernicima uspostavlja svoje kraljevstvo. U Gospodinu vjernici crpe snagu za izgradnju tog kraljevstva ljubavi, istine, dobrote, pravednosti, mira... Takvo kraljevstvo je želja svih generacija od postanka svijeta, a iskustvo je pokazalo da ga grade bogobojažni i ponizni, koji dopuštaju da ih Gospodin čini plemenitima i dobrima, ljudima spremnim na žrtvu i odricanje u korist izgradnje upravo takvog kraljevstva.

Neka Gospodin obdari ovu zemlju, njezine ljude i našu budućnost ljudima koji će graditi mostove povjerenja i života dostojna čovjeka kao djeteta Božjega bez obzira na sve naše različitosti. Kod Boga nema razlika. Njegova ljubav je jedinstvena, sveobuhvatna i neuvjetovana. Stoga neka nas sve ta Ljubav obasja kako bismo svojim životima svijetlili i izgrađivali kraljevstvo Božje u nama i među nama.

S tim željama čestitam Vama osobno, Vašim suradnicima i svim vjernicima islamske vjeroispovijesti ramazanski Bajram.

*Mons. Luka Tunjić
generalni vikar*

NADBISKUP VRHBOSANSKI
 ARCHIEPISCOPUS VRHBOSNENSIS

IZ KORESPONDENCIJE

Sarajevo, 3. srpnja 2013.

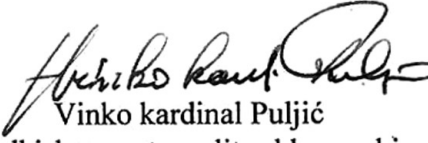
Prečasni gospodin
 Mons. Joseph Arshad
 Pehlivanuša 9
 BiH – 71000 Sarajevo

Dragi novoimenovani Biskupe Arshad!

Danas je objavljena lijepa vijest od svetog Oca Franje, da Vas je imenovao biskupom u Diocesi di Faisalabad-u. Od srca vam čestitam i molim do Duha Svetoga snagu i svjetlo u preuzimanje te teške i važne službe u Apostolskom zboru. Ujedno vam izričem dobrodošlicu u današnji Zbor Apostola, te u ovom vremenu nove evangelizacije.

U radu kao suradnik u Apostolskoj nuncijaturi ste stekli mudrost i poznavanje života Crkve na raznim mjestima. Sada ćete u svojoj rodnoj Zemlji dati svoj doprinos iz dosadašnjeg bogatog iskustva.

Uz najiskreniju čestitku povodom imenovanja biskupom, molim da vas prati zagovor i zaštita nebeske Majke te vam pružam bratsku ruku zajedništva u Gospodinu uz srdačan pozdrav!

 Vinko kardinal Puljić
 nadbiskup metropolit vrhbosanski

ARCHIEPISCOPUS VRHBOSNENSIS

Propovijed na Uznesenja BDM - Veliku Gospu, na Stupu - kardinal Vinko Puljić, nadbiskup metropolit vrhbosanski

Draga braćo misnici, draga braćo i sestre.

„Ovo sada što govorim evo izjednačujem se s tobom vjernikom štovateljem Marijinim. Govorim u svoje ime i tvoje. Dolazimo ti Majko Gospo Stupska. Želim poći u život zajedno s tobom ti i ja. Ti moja majka, i ja tvoje dijete. Želim da kročimo zajedno. Želim vjerovati zajedno. Želim moliti zajedno. Želim boriti se zajedno. Želim pobijediti zajedno. Gospo Stupska, uvijek zajedno. Ti i tvoj sin, Isus Krist, a ja, tvoje dijete. Kao što si svoga sina vodila u hram, danas mene vodi ocu da izvršim svoje životno poslanje. Posveti mene, moje vrijeme, moj rad, i sve što imam. Sve to stavljam u tvoje ruke, to prenesi ocu“. Od prilike ovim riječima je papa Franjo molio na susretu s mladima u Brazilu.

Koliko je u našem životu nevolja. Život ih jednostavno donese. One nas pritišću. Ali ne smijemo dopustiti da nas one unište. Budimo sigurni, Bog je uz nas. Zlo postoji. I tako su ga mnogi često iskusili. Ušlo je u povijest. Ali, nije ono snažnije od Boga. Zato ne smijemo gubiti nadu. Zračimo nadom, radosnom vjerom u Boga. Krist je pobijedio zlo. Kad nas stignu nevolje čovjek je u opasnosti da bježi, traži utjehu koja je surogat sigurnosti. Što činimo kad smo ne moćni. Vrištimo, bjesni smo, postajemo agresivni i kad ne možemo riječju ništa postići onda pokušavamo šakom. Nažalost tako često se poseže i za oružje. I to nije snaga, to je znak nemoći. Ta agresivnost je tako prisutna na svakom koraku. Ma gdje je čovjeku kontrola nad samim sobom? Gdje je ta sposobnost da zlo ne pobijedi. Čovjek kad vidi da ne može promijeniti nevolju koja ga je pritisnula, vrlo često poseže za alkoholom, misleći da će u tome naći utjehu. Jasno da tada gubi pamet, a bez pameti čovjek radi životinjske stvari. Često mislimo da je utjeha u trci za užitkom. To nam čak i nude. Ne možete gledati televiziju, a da se ne nudi trku za užitkom. A čudimo se što je agresivnost tako prisutna. To mi plaćamo. Kad ta agresivnost uđe kao mentalitet u našu kuću i javno mnijenje. Onda krokodilske suze lijemo, kako se strašno zlo zbililo, jer je agresivnost napravila zlo. Nažalost i čovjek je

u tome bijegu jer nije izgradio stabilnost boriti se protiv zla. Mnogi truju mladost, dajući im drogu, a oni jadnici posegnu, pa postaju ovisnici. Mnogi idoli zamagljuje smisao života. Sve nas to ostavlja praznima, te vodi u ogorčenje, besmisao. Međutim na to ima odgovor. Kršćanin uvijek ima izvor radosti. Smrt je pobijedena. Majka je s nama, s nama moli, prati nas. Zato kršćanin nikad ne smije biti pesimist, izvor optimizma je povjerenje u Boga, čemu nas i večeras Marija uči. Povjerenje u Boga. Čuli ste kako Elizabeta blagoslivlja Mariju koja ju je pohodila. *Blažena ti što povjerova*. To je odgovor na sve ove ljudske bjegove. Povjerovati Božjoj, prihvatiti Božju. Onda će čovjek naći sebe, naći sebe u svom dostojanstvu, kao otkupljeno Božje stvorenje. I mi kao kršćani želimo u ovom slavlju doživjeti sebe u svom dostojanstvu, onom vrijednošću kojom nas vrednuje Isus Krist, jer je za nas život položio. Zato nas Marija uči. Danas smo došli kucati na Marijina vrata. Marijo, uvedi nas u kuću svoga sina. I što nam poručuje: *Što vam god rekne učinite*. Vodi nas Isusu i traži od nas da ga čujemo, prihvatimo, slijedimo. I više ne možemo živjeti kao da Isusa nema, kao da nije došao, kao da nije umro i uskrsnuo. To Marija svjedoči. Ona je proživjela te trenutke djela spasenja. I zato je doživjela ono što slavimo, da je dušom i tijelom uznesena na nebo. To treba večeras ugrijeti naša srca i dati nutarnji mir, te stvoriti radost zaljubljenosti u Boga. Gorjeti vatrom žive vjere. Večeras ćemo u procesiji nositi upaljene svijeće. Ta svijeća treba simbolizirati vatru koju u srcu nosimo, i tu vatru ponesimo kući. Neka sve zahvati ta vatra ljubavi. Da se širi vatra sloge i zajedništva.

Ma mi imamo borbu sa sobom. Nema čovjeka, a da se ne mora boriti sa sobom, sa svojom sebičnošću, ohološću. To nas blokira da budemo sretni. Oholost nas ostavlja praznim. I kad se kajemo oslobađamo se te praznine. Oproštenjem u ispovijedi dobivamo milost ljubavi Božje. Zato je ljepota hodočašća u ispovijedi. U ispovijedi dobivate nutarnji mir. Imamo radost Bog nas je zagrlio. Zagrlio u ispovijedi. Kao onaj izgubljeni sin koji se vratio. Otac ga grli, raduje se zbog njegovog povratka. To je

hodočašće. Otac nas grli.

Danas čovjek trči što više imati. Nema toga da u njemu nema čudne trke što više imati. Međutim ima jedan problem, da ne znamo uživati ono što imamo. Ne znamo se tomu radovati i zato Bogu ne zahvaljujemo. Tek kad izgubimo postajemo svjesni onoga što smo imali. Trebali bi svaki dan zahvaljivati za ono što imamo. Ova večer je tako blaga i topla, u kojoj doživljavamo ljepotu molitve. Jedan student mi reče: Nema nas više normalnih. Svi manje više poludili. Kako to misliš? Ma neki kradu kao ludi, neki lažu kao ludi, neki piju kao ludi, neki trče kao ludi. Zašto tolika ludost? Onda postoji strašna glad. Reći ćete, hvala Bogu nema gladi. Ipak ima kruha i ruha. Ali, ipak je čovjek gladan dobrote. Nema ga da ne gladuje za tom ljepotom. Gladan je istine, ljubavi, ljepote i dostojanstva. A najveća je glad u svakom od nas. Za srećom. Svatko od nas želi biti sretan. I to ne malo, već punim srcem. Rado ponavljam pjesnikovu riječ. *To ljudsko srce u šaku bi stalo, ali ga cijeli svijet ne može ispuniti.* Tu glad jedino Božja ljubav može ispuniti. Za to smo i došli, da nam utjeha Božje ljubavi ispuni srce. Kaže jedan pisac malo novca kviri tijelo, a mnogo novca kviri dušu. Čovjek je na velikoj mucu. Što da čuva u zdravom tijelu. Ako je bez duše. Znam zato je i potrebno uvidjeti prave vrijednosti.

U današnjim novinama stoji napisano došla su čudna vremena. Djece sve manje a pasa sve više, pune ulice. I zakoni se donose te ih štite. Budet mora za njih biti. Nije važno što ujede čovjeka. Ne, psi moraju biti zaštićeni. Europo, vrijedi li čovjek kao pas? Znae i ti su psi vrlo rasni, a djeca domaća, a divlja. Što je nestalo? Nestalo je ljubavi kojom se život prihvaća, odgaja. Imati vremena za djecu. Ne maziti, već razgovarati i odgajati. A najljepše mjesto odgoja je obitelj. Povlašeno mjesto gdje se život rađa, prihvaća i odgaja. I zato još više, obitelj je mjesto gdje se prenosi vjera. Ovo je Godina vjere. Moramo postati svjesni mi je prenosimo. A ako je srce prazno što ćeš prenijeti? Vjeronauk u školi, župi, dođemo do krizme, a onda mladih iza krizme više nema. Što se dogodilo? Zato što gradimo bez temelja. Roditelji daju temelje. Kad se mati nagne na kolijevku, i prekrsti dijete, kad ga doji i moli *Zdravo Mariju*, ona s mlijekom vjeru usađuje. E to nam treba srcem vjeru prenijeti. Roditelj govori i

kad ništa ne govori. Jer dijete iz očiju čita jesu li roditelji stvarno uvjereni. Imaju li povjerenje u Boga. To se brzo iščita. I bez toga nauka, mi se možemo satrti tumačiti vjeru. Zato u ovoj Godini vjere moramo shvatiti da je povlašeno mjesto prenošenja vjere obitelj.

Danas slušam kako je papa Franjo govorio o dvije stvari čega se boji kod kršćana. Od kršćana koji su indiferentni, nezainteresirani. To je moderni ateizam. I drugi kršćana koji sve znaju papskiji od pape. Treba nam Gospina poniznost, da budemo poučljivi vodstvu Duha Svetoga. Tada neće netko umjesto nas govoriti o nama. Tada ćemo složno dići glavu i reći stani mi postojimo, imamo svoja prava i tako želimo svjedočiti na našim prostorima. Zato želimo se boriti protiv toga zla, korupcije, kriminala, sebičnosti, koje se uvuklo u društvo. Na poseban način ovdje želim progovoriti o jednoj našoj stvarnosti. Želimo da nam drugi pomogne. Mi katolici, hrvati, u ovoj zemlji moramo sami sebi prvo pomoći. Pogledajte što je politika učinila. Nahuškala jedne na druge. Da ne mogu hercegovci s bosancima i obrnuto. Drago mi je da ste vi iz Gabele danas došli i da pokažete nešto kršćanski. Mi smo katolici, bez obzira gdje živimo. Što nam je politika nametnula kompleks. E vi u Sarajevu niste dobri hrvati. Ne možete dobiti zaposlenje, ne možete biti u politici. Ma ne može nitko založiti narod radi svoga interesa. Mi moramo stvoriti slogu i zajedništvo. Ne protiv drugih. Nego svjedočeći ono bogatstvo duha, kulture, vjere, koju baštini iz povijesti i danas je želimo živjeti i svjedočiti. Želimo i našim susjedima poručiti: Nemojte se ponašati kao da mi nismo ovdje kod kuće. Ispada kao da ne volimo svoju zemlju. Želimo zajedno živjeti u ovoj zemlji. I s vama bošnjaci, muslimani i s vama srbi, pravoslavci i s vama drugih narodnosti i vjera. I ono što želiš sebi priznaj i drugome. Budi pošten. Tada ćemo imati jednaka prava. Ali prvo mi moramo se zauzeti jasno i složno.

Neka nas vjera oslobodi od sebičnosti i oholosti, od sitnih interesa. Da možemo stvarati hrabro svijedočku vjeru, zajedništvo i zauzetost. Ne smijemo biti kukavice i plašljivci ako nam netko nešto kaže u javnosti. Nećemo protiv drugoga, ali tu smo. Bit ćemo ono što jesmo, zajedno s vama, ali ne protiv vas. Ne damo nijekati naš identitet. Pa se ona zvala Amerika ili Europa. Pred svima njima mali

smo, ali tu smo. Želimo biti ono što jesmo. Zato vas sve donosim ovdje pred našu nebesku majku. Nije to samo problem u politici, već je problem i u Crkvi. Đavo je donio ne slogu. Pa svi su spremni bit pametniji od Evandjelja, od Krista. Da ne govorim o sebi. Ja sam sitna riba. Treba nam sloge u Crkvi. A gdje je Isus? Istjerali smo ga. Htjeli bi da mi vlada-

mo. Ma nema Crkve bez Isusa, bez Evandjelja. Zato unesimo svjedočki u ovoj Godini vjere, da Crkva bude složna, zauzeta, hrabra križ nositi. To znači slijediti Isusa. Gospe večeras te žarko molimo ispuni nam srca živom vjerom, ohrabri nas, utješi nas i osposobi za svakidašnji život. Amen.

Propovijed biskupa Franje Komarice na II. susretu svećenika u BiH

(Jr 1,1.4-10; Ps 63,2-9; 1 Iv 3,11-21; Mt 9,35-38)

U utorak, 18. lipnja u samostanskoj crkvi sv. Petra i Pavla na Gorici u predgrađu Livna održan je Drugi susret svećenika Bosne i Hercegovine. Svečano Euharistijsko slavlje tom prigodom predslavio je kardinal Vinko Puljić, nadbiskup metropolit vrhbosanski, a prigodnu propovijed uputio je biskup banjolučki mons. dr. Franjo Komarica. Propovijed biskupa Komarice prenosimo u cijelosti:

Draga braćo u biskupskoj i svećeničkoj službi, dragi đakoni i bogoslovi, dragi novaci.

1. Živimo u godini vjerničkog pa i nacionalnog obilježavanja, komemoriranja više različitih događaja iz osobnog, crkvenog i narodnog života. Jedni obilježavamo okrugle datume svoga rođenja i krštenja, drugi svoga svećeničkog ređenja. Svi zajedno obilježavamo 50-tu obljetnicu trajanja II. vatikanskog koncila, i donošenja na njemu prevažnih odluka za život Crkve u kojoj i mi obavljamo vrlo važne zadaće za njezin kvalitetan život i djelovanje. U tom kontekstu proživljavamo, zajedno sa svim drugim članovima Crkve „Godinu vjere“. Spominjali smo se i spominjemo - molitveno i na druge prikladne načine - godišnjice dramatičnih događaja vezanih za povijest Crkve u našoj domovini BiH.

Ovim našim zajedničkim bratskim okupljanjem oko Krista, Velikog Svećenika Novog Saveza, Božanskog Učitelja i Dobrog Pastira svih nas, mi svi zajedno pokazujemo svoju vjerodostojnost: i kao kršćanski vjernici i kao pripadnici svoga naroda i ove zemlje i kao pose-

bno određeni pojedinci, opunomoćeni i poslani od Krista i Njegove Crkve da obrađujemo savjesno i odgovorno njegov vinograd, da „rod donosimo ne bilo kakav nego onakav koji će opstati kroz svu vječnost“. (usp. Iv 15,16)

Mi osobno, nismo gospodari naše povijesti, nego prihvaćamo, više ili manje svjesno i odgovorno, vrijeme, časove i događaje koji nam dolaze u susret.

2. Kao članovi Kristove Crkve, koji smo zaduženi da vjeru Crkve u Isusa Krista propovijedamo drugima, i samo se trebamo i moramo pitati, i to iskreno i radikalno – a i drugi nas to pitaju – u kakvoj vjeri mi sami živimo, imajući na umu naše osobne, slične i još više različite subjektivne i objektivne okolnosti života i djelovanja.

Kao od svršenog teologa, očekuje se s pravom od svakog od nas, da je temeljito ušao u svu dramu i bogatstvo Kristova otkupiteljskog djela koje je sadržano u Njegovoj Crkvi kroz sve vjekove njene povijesti i koje ona ima zadatak i danas čuvati i promicati, tj. nuditi i našim suvremenima.

Jednako tako nam je zacijelo poznato, kako se cijela Crkva – kao mistično Tijelo Kristovo danas osjeća od Krista pozvanom i poslanom, a slijedom toga i svaki njezin član – kao dio sveopćeg, kraljevskog svećeništva – da nastavlja Kristovo poslanje u snazi Duha Svetoga. (usp. LG 9). Tako i svaki od nas, koji smo, dodatno, posebno pozvani da budemo dionici Kristova ministerijalnog svećeništva, imamo udjela u najširem i sveopćem poslanju – prema svim narodima i svim vremenima. (usp. PO 10).

3. Svaki, koji se osjeća pozvanim od Krista Spasitelja da bude suradnik u njegovoj ekonomiji spasenja, **sličan je proroku Jeremiji**. Njegov život i njegovo poslanje je zapravo odgovor na pitanje svakog čovjeka: odakle sam ja. Jeremija tvrdi za sebe kako malo čas čusmo: Bog Stvoritelj života i Gospodar vremena i događaja jest izvor moga i života i poslanja. Kao potvrđen i poslan od istog Boga prorok ujedno odgovara na pitanje čovjeka: zašto i kamo.

U svako, pa i u ovo naše vrijeme, i u ovom našem životnom ambijentu Bog u Crkvi Kristovoj poziva pojedince i zadužuje ih da idu svima kojima ih on šalje i da govore ono, što Bog želi da kažu; tj. Ovo morate činiti, ono ne smijete činiti. Ako budete poslušali bit će Vam zagwarantirana sigurna budućnost!

Koliko li odgovornosti i tereta u poslanju svakoga od nas koji se – u dubini svoga bića osjeća pozvanim od Boga Svevišnjeg u njegovu svetu službu, a za dobrobit – vremenitu i vječnu – svojih suvremenika, svojih bližnjih!

Životna praksa druge naše braće svećenika – i sadašnjih i ranijih generacija – pokazuje da svijest tereta Svetog reda može uplašiti, pa i slomiti naše krhko ljudsko biće, našu egzistenciju, ukoliko nam naša vjera u apsolutno sigurnu Božju vjernost i pomoć dođe u pitanje; ako se ne trudimo svakodnevno u razgovoru s Bogom, u molitvi zahvaljivanja, hvaljenja i prošnje biti tijesno povezani s Kristom, imajući pred očima što savjesnije i što vjernije ispunjenje naloga kojeg smo dobili od Njega.

Kako je upravo to naše svećeničko stanje i poslanje divno izraženo u **molitvi starozavjetnog psalmiste, u psalmu 63**, kojeg smo malo prije meditirali: Tebe, o Bože moj gorljivo ja tražim, jer je ljubav Tvoja bolja i od moga života. Desnica me Tvoja drži i zato će moje usne Tebe slaviti cijelog moga života! (usp r. 2,4.5.9).

Može se lako zaključiti da je o veličini i u isto vrijeme o odgovornosti svećeničkog poziva u kontekstu riječi iz Knjige Izaije proroka i psalma 63. razmišljao i **sv. Augustin** kad je napisao: „O divno dostojanstvo svećenika, u čijim se rukama utjelovljuje Sin Božji kao u krilu Djevice!“

Slično je govorio svećenicima-dušobrižnicima i **sv. Bernard**: „Koliko vam je dostojanstvo dao Bog! Kolika je prednost vašega reda! Bog vas je pretpostavio kraljevima i carevima; pretpostavio je vaš red svim drugim redovima;

dapače, da još više kažem, pretpostavio vas je anđelima i arkandelima, prijestoljima i vlastima; jer kao što nije uzeo anđele nego sjeme Abrahamovo, da učini djelo Otkupljenja, tako nije anđelima nego ljudima i to samo svećenicima dao vlast da posvećuju tijelo i krv.“

4. Vjerujem da vam je svima dobro poznat suvremeni nauk Crkve izražen osobito u Dekretu „Presbyterorum ordinis“ II. vatikanskog koncila o službi i životu prezbitera. Podsjećam vas samo ne neke od važnih tvrdnji:

„Prezbiteri se po svetom ređenju i poslanju što ga primaju od biskupa promiču da služe Kristu Učitelju, Svećeniku i Kralju. Oni su dio njeni njegove službe po kojoj se ovdje na zemlji Crkva neprestano izgrađuje u Božji narod, Kristovo Tijelo i Hram Duha Svetoga.“ (br. 1). „Svi prezbiteri, ređenjem uključeni u red prezbitera, međusobno su povezani najtješnjim sakramentalnim bratstvom; napose pak oni u jednoj biskupiji, čijoj su službi pod vlastitim biskupom dodijeljeni, sačinjavaju jedan prezbiterij. ... Zato je vrlo važno da se svi prezbiteri, dijecezanski i redovnički, međusobno pomažu da budu uvijek suradnici istine. Svaki je dakle između njih s ostalim članovima toga prezbiterija povezan posebnim vezama apostolske ljubavi, službe, bratstva, molitve i svestrane suradnje. Tako dolazi do izražaja ono jedinstvo kojim je Krist htio da njegovi budu do kraja jedno, da svijet spozna da je Sin poslan od Oca.“ (br. 8).

Ne prepoznavamo li u ovim smjerdavnim riječima Koncila jeku navještaja **sv. Ivana, apostola i evanđeliste iz njegove 1. poslanice**, što malo čas saslušasmo: „da ljubimo jedni druge“ (3,11)?! Svu ljubav koju iskazujemo ne samo „riječju i jezikom, već djelom i istinom“ (r. 18) dobili smo mi sami najprije od Boga kao dar: „Svaki koji ljubi, od Boga je rođen i poznaje Boga. Tko ne ljubi, ne pozna Boga“ (4,7-8). Ne-ljubazan kršćanin, a pogotovo svećenik bez ljubavi prema bratu svećeniku i prema svakom čovjeku, živi izvan realnosti kršćanske vjere, pa tako i izvan ispravnog i vjerodostojnog kršćanskog i svećeničkog života. Takav je nužno sam za sebe neodgonetnuta zagonetka, nepoznanica. Kako takvu mogućnost povezati s našim svećeničkim identitetom?

Ovo je prigoda da ispitamo svoju savjest, osobito kad je u pitanju naš međusobni odnos, međusobno uvažavanje, solidarnost i poma-

ganje u mogućim različitim potrebama!

5. Ali ne samo to! Mi nismo zaduženi kao svećenici samo jedni za druge, nego za sve povjerene nam Kristove vjernike, pa i za sve druge ljude u našem životnom okruženju. To proizlazi iz naravi našeg kršćanskog i svećeničkog poslanja, a koji opet ima svoje uporište u činjenici da smo od Boga u Kristovoj Crkvi i po Crkvi pozvani, opunomoćeni – opečaćeni i poslani – našem konkretnom životnom ambijentu.

Ovih se dana svi mi a osobito mi u banjalučkoj biskupiji zahvalna srca sjećamo nezaboravnog 2. apostolskog pohoda od prije 10 godina dragog nam **pape bl. Ivana Pavla II.**

Za vrijeme svoga 1. pohoda u Sarajevu on je 12. travnja 1997. između ostalog – izrekao predivno svjedočanstvo o vama, draga braćo svećenici, dakako i o onoj našoj braći, koji su u međuvremenu prešli u vječnost. Riječi toga svjedočanstva zavrjeđuju da budu i ovom prigodom ponovljene, kao osobiti izraz naše zajedničke ljubavi prema Kristu, Dobrom Pastiru, koji nas je tada pohodio na osobit, vidljiv način, u osobi nasljednika njegova apostola Petra.

Evo Papinih riječi: „Na poseban način mislim *na vas, svećenici*, koji ste u tužno ratno doba ostali uz svoje vjernike i s njima zajedno podnosili nevolje te smjelo i vjerno nastavili obavljati svoju službu. Hvala vam na tome znaku ljubavi prema Kristu i Njegovoj Crkvi. Ovih ste godina ispisali stranice pravoga junaštva koje se ne mogu zaboraviti. ... Predragi, preporučujem vam da ubuduće, čak i uz cijenu velikih žrtava, *ostanete s povjerenim vam stadom i budete nositelji nade i jasni svjedoci Kristova mira*. U obavljanju svojega poslanja postojano čuvajte smisao vašega zvanja i vašega identiteta Kristovih svećenika. Neka za vas bude razlog ponosa da sa svetim Pavlom možete ponavljati: „U svemu se iskazujmo kao poslužitelji: velikom postojanošću u nevoljama... u čistoći, u spoznanju, u velikodušnosti, u dobroti, u Duhu Svetome, u ljubavi nehinjenoj“ (2 Kor 6,4–6).

Mislim da nije presmiono ustvrditi kako je Crkva u malo kojoj od preko 100 zemalja svijeta, koje je ovaj najveći suvremeni misionar i učitelj kršćanske vjere obišao, doživjelo da njezinim svećenicima budu upućeno ovakve riječi priznanja a onda i obodrenja da nastave ustrajavati u vjerodostojnom, svjedočkom načinu života i apostolskog djelovanja! Svima nam

je, nadam se, jasno, da ove i ovakve riječi uistinu Božjeg čovjeka, koji je čak dva puta boravio među nama, svakog od nas i obavezuju!

6. Imajući svakodnevno pred očima – i osjećajući u svojim srcima dramatične izazove, poteškoće – objektivne i subjektivne prirode – ali i iznenađujuće šanse za nove, konstruktivne korake naprijed u našem svećeničkom životu i djelovanju, kako je moguće da se – bilo pojedinačno ili grupno, osjećamo zbunjeno, pa čak i isprepadano i dolazimo u napast umora, bezvoljnosti ili dezorijentacije? Kao da nismo nikada čuli, a kamo li se trudili da sami shvatimo i drugima tumačimo **riječi iz Matejeva evanđelja**, koje malo prije saslušasmo (9,35-38).

Naš božanski Vođa i Učitelj nam je svojim primjerom pokazao što i od nas očekuje. On se nije povukao pred izazovima, problemima, raznovrsnim nevoljama i slabostima ljudi, nego im je išao u susret i djelotvorno pomagao, jer mu je bilo žao ljudi. Žao mu ih je i danas, ovih ovdje u našim župama, biskupijama, u našoj zemlji. I danas je, među nama „velika žetva“, koja traži spremne i zauzete žeteoce. Gospodar žetve ima povjerenja u svakog od nas, kad nas je pozvao u svoju žetvu, da odradimo savjesno do kraja povjereni nam posao. Znademo li to povjerenje pravilno vrijednovati? Jesmo li dovoljno svjesni kako se Božje kraljevstvo nalazi i na području našeg svećeničkog djelovanja, i da njegova izgradnja i plodnost ovisi i o našem osobnom zalaganju?

7. Krist je i nas nazvao svojim prijateljima. Time nas je ujedno učinio i prijateljima jedni drugima. Prijateljstvo koje nam Krist nudi itekako obavezuje da zbog njega žrtvujemo sve drugo što imamo ili bismo mogli imati, i da budemo spremni dati za njega svjedočanstvo, pa čak i vlastitom krvlju potpisano. Upravo su to učenici i neka naša braća, ubijeni svećenici, čiji svijetli primjer ne bi smio u našoj domovinskoj Crkvi izbljediti!

Ako smo Kristovi prijatelji, onda samo ujedno i miljenici Njegove presvete Majke Marije. Koncil nas poučava (usp. LG 62) da ona sudjeluje u rađanju i odgajanju svih onih, koji će biti i jesu prijatelji njezina Sina. Ona sve čini da ti prijatelji Isusovi, to jest mi svećenici, ne iznevjerimo to sveto prijateljstvo, nego da se nademo njega dostojni. Znajmo cijeniti tu Marijinu majčinsku ljubav i uzvratiti joj djetinjim pouzda-

njem i ljubavlju, potičući i drugu braću i sestre na iskreno i djetinje štovanje njezinog predivnog lika Majke Crkve i Pomoćnice kršćana.

8. Draga braćo u Kristovom ministerijalnom svećeništvu:

Iskreno vam svima – također i u ime nazočne braće u biskupskoj službi – zahvaljujem za vaš trud oko vlastita vjerodostojnog života i oko vašeg osobnog posvećenja. Zahvaljujem vam za vaše svakodnevno otvaranje poticajima Kristova Duha i na vašoj spremnosti da mu služite u služenju braći ljudima. Potičem vas da nastavimo svi još tješnje zajedno s Kristom i međusobno djelovati na izgradnji Kristova kraljevstva i u proslavljanju Kristova Imena – na području cijele naše zemlje, među našim sunarodnjacima ali i među drugim ljudima koji trebaju Krista.

Zajedno s vama i u ime vas želim, na kraju moga razmišljanja o uzvišenosti i bremenitosti svećeničkog poziva, izmoliti slijedeću molitvu:

Gospodine Isuse Kriste, koji po svome izboru pozivaš ljude na rad u Tvojim nji; Ti pozivaš i mnoge od nas da radimo za Tebe i s Tobom.

Ti rasvjetljuješ svojom riječju one, koje si pozvao; rasvijetli i nas darom nepokolebljive vjere u Tebe.

Ti uvijek pomažeš u poteškoćama onima koje si pozvao. Pomaži i ubuduće svima, nama ali i svim mladim ljudima, koji osjećaju Tvoj poziv da nadvladaju sve nesigurnosti i poteškoće koje se nalaze na putu njihova radikalnog odazivanja.

Neka tvoja ljubav trajno prati svu ovu našu braću koju si pozvao i koju kaniš pozvati, da bi ti svi oni ostali vjerni do kraja života.

Svim preminulim Tvojim vjernim slugama – svećenicima i biskupima Ti udijeli milostivo mjesto koje si im sam pripremio među izabranim svojim. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova.

Amen.

Svečano proslavljen zaštitnik Vrhbosanske nadbiskupije i sarajevske katedrale

Svečane Euharistiju predvodio je apostolski nuncij u Bosni i Hercegovini nadbiskup Luigi Pezzuto (Luidi Pecuto) u zajedništvu s nadbiskupom metropolitom vrhbosanskim kardinalom Vinkom Puljićem, biskupom banjolučkim i predsjednikom Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine mons. dr. Franjom Komaricom, biskupom mostarsko-duvanjskim i apostolskim upraviteljem trebinjsko-mrkanskim mons. dr. Ratkom Perićem i pomoćnim biskupom vrhbosanskim mons. dr. Perom Sudarom te uz koncelebraciju 23 svećenika među kojima je bio i provincijal Franjevačke provincije Bosne Srebrene fra Lovro Gavran. Asistirali su banjolučki i vrhbosanski đakoni Zlatko i Marin te sudjelovao veći broj redovnica među kojima i provincijalne glavarice Školskih sestara franjevki Bosansko-hrvatske provincije s. Ivanka i sestara Milosrdnica svetog Vinka Paulskog s. Terezija, bogoslovi i drugi vjernici. Sudionici Misnog slavlja bili su ugodno iznenađeni da je nuncij Pezzuto na sasvim razumljivom hrvatskom jeziku predvodio Misu iako je u Bosnu i Hercegovinu stigao tek prije nekoliko mjeseci.

Pozdrav i dobrodošlicu svim uputio je kardinal Puljić posebno zahvalivši nunciju Pezzutu kao predvoditelju Misnog slavlja i istaknuvši kako je, tijekom dosadašnjeg boravka, pokazao želju da što bolje upozna stanje u Bosni i Hercegovini kako bi na najbolji način mogao ostvariti svoje poslanje. Zamolio ga je da Svetom Ocu Franji prenese vjernost Crkve vrhbosanske te pozvao sve da u Srcu Isusovu prepoznaju neizmjernu božansku ljubav i tu ljubav šire tamo gdje žive i djeluju.

Na početku svoje propovijedi nuncij Pezzuto je izrazio zajedništvo u radosti s kardinalom Puljićem i sa svim njegovim suradnicima te s pastirima drugih mjesnih Crkava kao i sa svim ostalim vjernicima. Napominjući kako misli, kada se općenito govori o srcu, odmah idu na ljubav a kod kršćana na milosrdnu ljubav. „Mnogo govorimo o ljubavi i milosrđu. Možda mi kršćani ne shvaćamo uvijek, u čemu se sastoji prava milosrdna ljubav. Da bih to približio, pozivam se na jednu od brojnih izreka pape Franje koju je izgovorio prije tjedan dana. Kazao je da ponekad pita ljude, daju li milostinju, a oni odgovaraju: da, svakako dajemo milostinju. Međutim, Papa kaže da je tražio nešto drugo te im je dogo-

vorio da je dobro što daju milostinju ali da, kada daju milostinju, trebaju pogledati brata u oči, a ne, možda, jednostavno baciti novac pred njega kao da se želi reći: nešto sam ti dao i nemoj mi kao siromah više dosađivati“, rekao je nuncij Pezzuto pozivajući da shvate ono što je papa Franjo želio reći.

„Uvjeren sam da je Papa želio reći ovo: da bismo bile osobe koje ljube, koje čine milosrđe, nije dovoljno činiti samo akcije milosrdne ljubavi i nije dovoljno davati samo stvari osobama koje su u potrebi. Međutim, čin milosrđa koji činimo i stvar koju dajemo siromahu, treba biti izraz ljubavi koju gajim u srcu. Milosrdni čin koji nema odraza u srcu onoga koju takvu akciju poduzima, koliko god bio dobar, ne može se nazvati pravom milosrdnom ljubavlju. Osobama koje su u potrebi, a svi mi smo osobe kojima su potrebna naša braća i sestre, ne trebaju samo čini i stvari nego im je, po akcijama drugih, potrebno srce, ljubav i milosrđe onih koji to čine. Zato je nužno da svi izađemo iz svoje površnosti kada činimo dobra djela kako ne bi umirivali svoju savjest samo zato što smo dali ili učinili nešto. Trebamo se pitati, jesam li dao svoje srce bratu u potrebi? Taj unutarnji vid milosrdne ljubavi veoma je važan“, istaknuo je nuncij Pezzuto pozivajući sve da ih Presvetog Srca Isusova snažno prodrma kako bi činili djela ljubavi i milosrđa zato što su ljubav i milosrđe bit kršćanstva.

Nuncij Pezzuto je naglasio da nema kršćanstva bez ljubavi i milosrđa te da se ljubav i milosrđe trebaju protezati na sve bez ikakvog razlikovanja rase, etničke pripadnosti, jezika i, konačno, bez razlike na religiju. „I još bih dodao da se naša ljubav i milosrđe trebaju protezati i na neprijatelje. Kršćanin zapravo ne bi smio govoriti da ima neprijatelja nego može govoriti o osobama od kojih ponekad prima udarce i takve osobe, kako je govorio blaženi papa Ivan XXIII., koje nam nanose zlo naša su braća i sestre. Taj Papa je govorio da treba razlikovati između zla koje netko čini i osobe koja to čini. Zlo je nešto što uvijek treba osuditi. Osoba koja to čini je naš brat ili naša sestra koja se treba obratiti dobru“, kazao je nuncij Pezzuto.

Tijekom Mise liturgijsko pjevanje animirao je Katedralni mješoviti zbor „Josip Stadler pod ravnanjem vlč. Marka Stanušića.

(kta)

Priopćenje s godišnjeg susreta glasnogovornika Europskih biskupskih konferencija

Priopćiti nadu danas kako bi se izgradila Europa sutra

U povodu desete godišnjice objavljivanja apostolske pobudnice „Ecclesia in Europa“, djelatnici društvenih komunikacija Europskih biskupskih konferencija razmišljali su o izazovima koji se odnose na misionarsko djelovanje Crkve danas u Europi. Godišnji susret glasnogovornika i medijskih djelatnika, u organizaciji Vijeća europskih biskupskih konferencija (CCEE), održan je od 12. do 15. lipnja 2013. u Bukureštu u Rumunjskoj na poziv nadbiskupa glavnog grada Rumunjske i predsjednika Biskupske konferencije mons. Ioana Robua.

Isus Krist, živ u svojoj Crkvi, izvor je nade za Europu. Danas više nego ikada poruka nade apostolske pobudnice pokazuje se proročkom i aktualnom za Europu. Izgleda da kontinent prolazi razdoblje krize gubitka i zatamnjenja nade. U ovo vrijeme krize, mnogi građani se osjećaju dezorijentirani i razočarani od strane institucija i odnosa koji su do sada znali upravljati društvima starog kontinenta. Čini se da su preko Europe iz 2013. godine prešli više valova nesigurnosti nego želje za budućnošću. No, ova kriza, koja nije samo ekonomska, već i kulturna, antropološka, etička i duhovna, stvara prigodu da se Europa rastereti praktičnog agnosticizma i vjerske ravnodušnosti i da ponovno odlučuje o svojoj budućnosti u susretu s osobom i porukom Isusa Krista (usp. Ecclesia in Europa, 2).

Glavni izazov, dakle, jest taj da se shvati, tko je čovjek danas u Europi i kamo ide. Kako Katolička Crkva može biti uz njega pomažući mu integrirati evanđeosku poruku u njegovu svakodnevnom iskustvu i, nudeći s novim riječima, s modernim instrumentima također u smislu komunikacije, osobu Isusa i evanđeoske vrijednosti prisutne u Njegovu Evanđelju.

Europa 2013.

Uz doprinos stručnjaka: prof. Andrea Pine, istraživača i gostujućeg profesora ustavnog prava (Sveučilište u Padovi, Italija), mons. Piotra Mazurkiewicza, djelatnika Papinskog vijeća za obitelj (Vatikan) i prof. Manfreda

Spiekera, docenta društvenih znanosti na Sveučilištu u Osnabrücku (Njemačka), sudionici su razmišljali o promjenama koje se događaju u Europi.

Posljednjih godina različiti elementi svjedoče o promjenama u kontekstu politike, ekonomije i prava. Svjedoci smo, na primjer, umnažanja prava. Takozvana 'nova prava' - individualna prava - koja su zapravo plod društva u kojem vlada individualizam koji treba biti, svugdje gdje je to moguće, dopušten putem zakona. Čini se da su se ista ta nova prava razvila usporedno s širenjem logike gospodarstva u našim društvima. Naime, aktualna gospodarska kriza i njezini odgovori jasno pokazuju kako vrlo često gospodarstvo postaje mjerilo vrednovanja normi te ljudima (i demokraciji) oduzima prostor odlučivanja: često je ekonomski program (a ne društvena pitanja) jezičak na vagi na općim izborima. Ukratko, gospodarstvo je postala autoput preko kojeg ulaze individualna prava u kojima polazna paradigma jest ethos koji ne predviđa pitanje na čemu počiva istina. U isto vrijeme, taj isti sustav već sada pokazuje svoje granice. Svakodnevno iskustvo pokazuje da ta ista prava ne uspijevaju ispuniti ono što obećaju.

Rodna teorija, eutanazija i kultura smrti

Tijekom sastanka analizirane se pojedine aktualne teme: rodna teorija, eutanazija i jezik kulture smrti. Posebno je značajno zamijetiti kako se često koristi jezik inspiriran na pravu - pravu na reproduktivno zdravlje da bi se opravdao pobačaj ili pravo na samoopredjeljenje ili na aktivno potpomognutu smrt da bi se opravdala eutanaziju – kako bi se afirmirala praksa, kultura smrti koji je u konačnici čovjekov pokušaj da sebe zamijeni s Bogom u smislu da budu gospodari života, a ne jednostavni upravitelji.

Također su analizirane, sa stajališta komunikacije, pojedine inicijative u vezi s tim temama kao što su „manif pour tous“ i na kampanju Engleske biskupske konferencije u protivljenju

istospolnom braku. Slika koja nastaje jasno svjedoči o „lomu“ koji je kreiran u ovim zemljama između zastupničke demokracije (izabrani) i sudioničke demokracije (ljudi koji se ne osjećaju zastupljeni) pokazujući koliko je krajnje nužno društveno sučeljavanje-debata i, u isto vrijeme, postavlja nove izazove za Crkvu.

Općenito, iz razmišljanja i diskusija u dvorani, jasno se pokazalo da je pitanje u konačnici antropološke naravi: koju ideju čovjeka Europa želi predati budućnosti?

Autorska prava i privatnost

Zahvaljujući doprinosu dr. Elvane Thaci, odgovorne u odjelu „Internet Governance“ - ravnateljstvo „Informacijsko društvo i akcija protiv kriminala“ (Vijeće Europe), bilo je moguće utvrditi stanje razmišljanja o pitanjima u vezi s autorskim pravima i privatnosti i njihovim učincima u životu Crkve (kao institucije) i vjernika. Izazov se sastoji u tome da se regulira odnos između dva temeljna prava: prava na intelektualno vlasništvo i na slobodu izražavanja. Ustvari, u ne malo slučajeva, pogotovo s dolaskom interneta, ta prava dolaze u koliziju. Potom je posebna pozornost posvećena zaštiti i baratanju privatnim podacima.

News.va i PopeApp

Tijekom sastanka dr. sc. Thaddeus Milton Jones iz Papinskog vijeća za društvene komunikacije (Vatikan) prenio je pozdrav predsjednika rimskog dikasterija nadbiskupa Claudija Marije Cellija te predstavio brojne aktivnosti Papinskog vijeća posebno na području novih medija (PopeApp, 'Pontifex twitter računa ...) i ujedinjeno djelovanje različitih instrumenata komunikacije Svete Stolice na višejezičnom portalu www.news.va.

Rumunjska

O stanju kršćana u Rumunjskoj i o nastojanju Crkve u toj zemlji na polju društvenih

komunikacija sudionike su informirali don Eduard Mihai Cosa, generalni tajnik Rumunjske biskupske konferencije (CER), pomoćni biskup iz Bukurešta mons. Cornel Damian, i don Francisco Dobos, glasnogovornik Rumunjske biskupske konferencije, suorganizator susreta. Rumunjska, zemlja most između Istoka i Zapada, specifična je i vrlo složena stvarnost gdje zajedno žive, ne bez napetosti, različite kršćanske vjeroispovijesti (katolici, pravoslavci i protestanti) i jezične manjine (Mađari i Nijemci). Posljednjih nekoliko godina katoličke biskupije su puno uložile u svoju komunikaciju, također zahvaljujući novim sredstvima društvenih komunikacija i internetu. Praktično, svaka biskupija je opremljena tiskovnim uredom i jednom web stranicom.

Rumunjska biskupska konferencija, koja je biritualna s biskupima latinskog obreda i biskupima grkokatoličkog obreda, angažirana je oko priprema za proglašenje blaženim (31. kolovoza 2013.) časnog slugu Božjeg Vladimira Ghike (umro 1954.), rumunjskog svećenika i intelektualca koji je podnio mučeništvo pod komunističkim režimom. Upravo je svjedočanstva brojnih redovnika i vjernika laika, koji su pretrpjeli progone tijekom mračnih godina komunizma, predstavio mons. Mihai Fratila bukureštanski grkokatolički biskup i don Francisc Ungureanu, postulator kauze za proglašenje blaženim slugu Božjeg Ghika. Svjedočanstvo tih muškaraca i žena omogućilo je Crkvi da preživi tijekom totalitarnog režima i poticaj je da danas padnu maske sumnji koje su još uvijek vrlo prisutne u zemlji.

Susret je završen slobodnom diskusijom o nekim osobito važnim događajima u životu Crkve u posljednjih nekoliko mjeseci (Vatileaks, odreknuće pape Benedikta XVI. i izbor pape Franje), te predstavljanjem aktivnosti ComECE-a i CCEE-a.

Održan Drugi susret svećenika Bosne i Hercegovine

U utorak, 18. lipnja u samostanskoj crkvi sv. Petra i Pavla u Livnu održan je Drugi susret svećenika Bosne i Hercegovine. Na Susretu su sudjelovali svi biskupi Bosne i Hercegovine, a priključio im se i biskup kotorski mons. Ilija Janjić sa svojim svećenicima. Uz biskupe su bili i dvojica franjevačkih provincijala iz Sarajeva i Mostara fra Lovro Gavran i dr. fra Miljenko Šteko te oko tri stotine svećenika iz svih krajeva Bosne i Hercegovine, među kojima i nekoliko grkokatoličkih svećenika na čelu sa svojim vikarom protorejdom Mihajlom Stahnekom. Na susretu su sudjelovali i đakoni iz BiH.

Vrhunac Susreta bilo je svečano Euharistijsko slavlje koje je točno u podne predslavio nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić u zajedništvu sa svim biskupima te uz suslavlje svećenika i asistenciju đakona. U uvodnoj riječi kardinal Puljić je podsjetio na riječi pape Franje upućene na svetkovinu Duhova, 19. svibnja članovima pokreta, novih zajednica, udruga i ostalih laičkih skupina kada je naglasio da Duh Sveti uvijek ponovno stvara jedinstvo u Crkvi potičući ih da sa sobom uvijek nose snagu evanđelja i da uskrsli Gospodin uvijek bude s njima.

Budući da se ovaj susret svećenika događa na teritoriju Banjolučke biskupije, biskup Komarica je uputio prigodnu homiliju. Podsjetio je da žive u godini vjerničkog i nacionalnog obilježavanja, komemoriranja više različitih događaja iz osobnog, crkvenog i narodnog života, te da svećenici ovim bratskim okupljanjem oko Krista svi zajedno pokazuju svoju vjerodostojnost kao kršćanski vjernici, pripadnici svoga naroda i ove zemlje i kao posebno određeni pojedinci, opunomoćeni i poslani od Krista i Njegove Crkve. „Kao članovi Kristove Crkve, koji smo zaduženi da vjeru Crkve u Isusa Krista propovijedamo drugima, i samo se trebamo i moramo pitati, i to iskreno i radikalno – a i drugi nas to pitaju – u kakvoj vjeri mi sami živimo, imajući na umu naše osobne, slične i još više različite subjektivne i objektivne okolnosti života i djelovanja“, kazao je biskup Komarica ističući da se od svakog svećenika očekuje da je temeljito ušao u svu dramu i bogatstvo Kristova otkupiteljskog djela sadržanog u Njegovoj Crkvi, te da Crkva to bogatstvo ima zadatak i danas čuvati i promicati, tj.

nuditi i našim suvremenima.

Kazavši kako je poznato kako se cijela Crkva, kao mistično Tijelo Kristovo, danas osjeća od Krista pozvanom i poslanom da nastavlja Kristovo poslanje u snazi Duha Svetoga, biskup Komarica je napomenuo da svaki od svećenika imaju udjela u najširem i sveopćem poslanju prema svim narodima i svim vremenima. Ističući potom sličnost između svećenika i proroka Jeremije, za čije je poslanje kazao kako predstavlja odgovor na upit svakog čovjeka o njegovom porijeklu, podsjetio je da Jeremija tvrdi da „Bog Stvoritelj života i Gospodar vremena i događaja jest izvor moga i života i poslanja“, te da kao potvrđen i poslan od istog Boga ujedno odgovara na pitanje čovjeka: zašto i kamo. Naglasivši da životna praksa sadašnjih i ranijih generacija svećenika pokazuje da svijest tereta Svetog reda može uplašiti, pa i slomiti „naše krhko ljudsko biće, našu egzistenciju, ukoliko nam naša vjera u apsolutno sigurnu Božju vjernost i pomoć dođe u pitanje“, istaknuo je potrebu svakodnevnog razgovora s Bogom, te tijesne povezanosti s Kristom u molitvi zahvaljivanja, hvaljenja i prošnje, „imajući pred očima što savjesnije i što vjernije ispunjenje naloga kojeg smo dobili od Njega“.

Biskup Komarica je kazao da neljubazan kršćanin, a pogotovo svećenik bez ljubavi prema bratu svećeniku i prema svakom čovjeku, živi izvan realnosti kršćanske vjere, pa tako i izvan ispravnog i vjerodostojnog kršćanskog i svećeničkog života. Također je ustanovio da je ovaj susret prigoda da „ispitamo svoju savjest, osobito kad je u pitanju naš međusobni odnos, međusobno uvažavanje, solidarnost i pomaganje u mogućim različitim potrebama!“, te je ustvrdio da kao svećenici nisu zaduženi samo jedni za druge, nego za sve povjerene im Kristove vjernike, pa i za sve druge ljude u njihovom životnom okruženju. Podsjetio ih je i na riječi priznanja koje je bl. papa Ivan Pavao II. uputio svećenicima za vrijeme svoga pohoda u Sarajevu 12. travnja 1997., te je ustvrdio kako te riječi ujedno predstavljaju obodrenje i obavezu da se nastavi ustrajavati u vjerodostojnom, svjedočkom načinu života i apostolskog djelovanja.

„Zahvaljujem vam za vaše svakodnevno otvaranje poticajima Kristova Duha i na vašoj

spremnosti da mu služite u služenju braći ljudima. Potičem vas da nastavimo svi još tješnje zajedno s Kristom i međusobno djelovati na izgradnji Kristova kraljevstva i u proslavljanju Kristova Imena – na području cijele naše zemlje, među našim sunarodnjacima ali i među drugim ljudima koji trebaju Krista“, riječi su poticaja biskupa Komarice koji je na kraju pozvao na zajedničku molitvu.

Nakon homilije svećenici su obnovili obećanja koje su dali na ređenju; da će, pod vodstvom Duha Svetoga, neprestano vršiti svetu službu svećeništva kao prezbiteri i kao čestiti suradnici biskupskoga reda brinuti se za Božje stado; da će pobožno i vjerno po predaji Crkve slaviti Kristova otajstva na hvalu Božju i posvećenje kršćanskoga naroda; da će dostojno i mudro obavljati službu riječi propovijedajući Evandjelje i izlažući katoličku vjeru te da će se danomice sve tješnje povezivati s Kristom, vrhovnim svećenikom, koji je Ocu prinio sebe kao čistu žrtvu, te se s njime posvećivati za spasenje ljudi.

Na kraju Mise savjetnik Apostolske nuncijature u BiH mons. Joseph Arshad pročitao je poruku apostolskog nuncija u BiH nadbiskupa Luigija Pezzuta koji je bio spriječen sudjelovati na susretu svećenika. „Svećenici, u svim okolnostima, i sa svim što im je u njihovu ministriju povjereno, uvijek su u stanju 'služenja pastoralu'; oni su, drugim riječima, uvijek 'u brizi za duše'. Dakle, uvijek i posvuda, čak i u njihovoj 'privatnosti', svjedoci su i učitelji vjere. Stoga, u taj horizont smještene su sve svećenikove akcije u kojima Crkva, u ime Krista Gospodina, čini da do svih ljudi dođe spasenje koje je učinio Isus“, stoji u poruci nuncija Pezzuta u kojoj nadalje stoji da svećenikov ministriju, njegov „identitet“, skladnost njegova života s Evandjeljem, služenje u cjelovitosti narodu Božjem, nose sa sobom uvijek veliki trud. „Želim svakom od vas plodonosan nastavak Godine vjere. Neka svećenička služba bude vaša utjeha svakog dana! Tu želju stavljam u ruke Blažene Djevice Marije, Kraljice apostola, dok od svega srca udjeljujem svoj biskupski blagoslov“, poručio je nuncij Pezzuto.

Asistencijom je ravnao profesor na Franjev-

ačkoj teologiji dr. fra Danimir Pezer. Liturgijsko pjevanje animirao je zbor Franjevačke teologije iz Sarajeva „Fra Nenad Dujić“ pod ravnanjem fra Emanuela Josića.

Susret je započeo molitvom Srednjeg časa koju je predvodio predsjednik Vijeća za kler Biskupske konferencije BiH biskup Perić. Prije molitve pozdrav i riječi dobrodošlice svim biskupima, svećenicima i đakonima uputio je livanjski gvardijan fra Miljenko Ištuk koji je podsjetio da su se „okupili u crkvi apostolskih prvaka svetog Petra i Pavla na Gorici da proslave dan svećenika iz domovine Bosne i Hercegovine“. Zaželjevši dobrodošlicu svima i potaknuvši ih da iskoriste ovaj milosni trenutak za duhovno obogaćivanje o obnovu, iznio je temeljne podatke o crkvi i samostanu u kojem se nalaze.

Profesor na Franjevačkoj teologiji dr. fra Anto Popović održao izlaganje na temu svećeništva pod tri vida: svećenički identitet, proročka služba i nemiješanje u negotia saecularia. Svoje izlaganje utemeljio je na posuvremenjenom dokumentu: „Direktorij za službu i život prezbiterâ“ koji je izdala Kongregacija za kler. Progovorio je o kristološkoj dimenziji prezbiterova identiteta te ukazao na svećeničko zajedništvo, prijateljstvo i bratstvo. Naglasio je da se duhovni život prezbitera posebno temelji na Riječi i sakramentima, osobito na euharistiji.

Pripravu za sakrament pomirenja predvodio provincijal Hercegovske franjevačke provincije dr. fra Miljenko Šteko. Poticajne misli za ispit savjesti fra Miljenko je utemeljio na razmišljanju o vjernosti ističući da strah od vjernosti, koji je osobito danas prisutan kod mladih osoba, uništava neprocjenjivo blago. Nabrajajući razne vrste i oznake vjernosti, poseban je naglasak stavio na evanđeosku vjernost ističući da u toj vjernosti žive brojni svećenici. Dok su svećenici pristupali sakramentu ispovijedi, franjevački novaci predmolili su kronicu.

Nakon Mise biskupi i svećenici su pohodili Muzej i Galeriju pored franjevačkog samostana, a susret je završen zajedničkim objedom i druženjem.

(kta)

Svećeničko ređenje u sarajevskoj katedrali – 29. lipnja 2013.

Svečanim misnim slavljem u 10.30 sati, u subotu 29. lipnja u sarajevskoj katedrali Presvetog Srca Isusova u Sarajevu uzoriti kardinal Vinko Puljić, nadbiskup metropolit vrhbosanski, u koncelebraciji pedesetak svećenika, zaređio je osam đakona za svećenike, od kojih šestoricu za Vrhbosansku nadbiskupiju i dvojicu za Franjevačku provinciju Bosnu Srebrenu.

Na početku Misnog slavlja kardinal Puljić je pozdravio ponajprije provincijala franjevačke provincije Bosne Srebrene fra Lovru Gavrana, zatim braću misnike, profesore Katoličkog bogoslovnog fakulteta i Franjevačke teologije u Sarajevu te odgojitelje dviju Bogoslovija, župnike župa iz kojih dolaze ređenici, roditelje i rodbinu kandidata te bogoslove, časne sestre i sve vjernike. Čestitao je imendan svima koji za svoga zaštitnika imaju sv. Petra ili sv. Pavla, a čestitku je uputio i svećenicima koji toga dana slave obljetnicu svoga ređenja.

U prigodnoj propovijedi kardinal Puljić je najprije prikazao ukoliko dvojice svetica, Svetih Petra i Pavla, a potom, obraćajući se ređenincima, potaknuo ih je da njihovo ređenje iskristalizira jednu istinu: ili ćeš sagorjeti na oltaru poput svijeće, dajući se sasvim za zvanje i povjerenje koje Bog daje, ili ćeš se uklanjati od žrtve i biti nezadovoljan. „Kroz proteklih dvadesetak godina zaređio sam preko dvjesto svećenika. Svaki dan se pomolim za one koje sam zaređio, da ustraju, izdrže u nastupima i problemima svakodnevnice.“ Naglašavajući važnost i veličinu svetog reda, naveo je i primjer iz vlastitog života: „Kada se u jednoj obitelji rodilo deveto dijete, tražili su da im ja kao svećenik budem kum. Na tu njihovu molbu, majka novorođenčeta im je rekla: Djeco, puno je važnije i veće to što će on krstiti dijete, nego da bude kum. On će to dijete roditi za nebo. Dragi mladomisnici: vi rađajte ljude za nebo. Velika je vaša uloga. Važne poslove radite. Postanite svjesni veličine poziva.“

Vjernike je pozvao da svećenike prate svojom molitvom „kako oni nikad ne bi osramotili Onoga koji ih je pozvao i darovao im ovo veliko povjerenje“. Rodbini je čestitao, jer je uistinu velika čast imati nekog iz svoje loze tko će biti tako blizak Bogu. Na kraju se obratio i nazočnim bogoslovima, hrabreći ih da se odupru svakodnevnim unutrašnjim kušnjama i

izazovima svijeta, te ih je pozvao da u današnjem ređenju vide svoje ohrabrenje.

Nakon propovijedi uslijedio je obred ređenja. Prečasni Marko Zubak, rektor Bogoslovnog sjemeništa predstavio je kandidate za vrhbosansku nadbiskupiju a fra Danimir Pezer je predstavio kandidate za Franjevačku provinciju Bosnu Srebrenu. Prema uhodanom protokolu, svaki od kandidata se osobno odazvao nakon što je bio predstavljen, riječima: „Evo me!“

Tijekom Mise pjevao je zbor bogoslova Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa „Stjepan Hadrović“ pod ravnanjem vlč. Marka Stanušića, profesora crkvene glazbe na KBF-u u Sarajevu.

Po završetku Euharistijskog slavlja nastavljeno je druženje oko obiteljskog stola u dvjema Bogoslovijama.

Za Vrhbosansku nadbiskupiju za svećenike zaređeni su sljedeći đakoni:

Vlč. IVAN BUTUM, iz župe Uzašašća Gospodinova u Novom Travniku. Sin je Ivica i Marice, rođ. Stanišić, rođ. 21. 06. 1988. u Travniku, kršten 07. 07. 1988. u župi Rankovići. Među kandidate za đakonat i prezbiterat primljen je 25. 03. 2010. Službu lektorata primio je 25. 03. 2011., a službu akolitata 26. 03. 2012. Diplomirao je 6. studenoga 2012. na KBF-u u Sarajevu. Za đakona vrhbosanske nadbiskupije zaređen je 2. prosinca 2012. Đakonski praktikum je obavljao u župi sv. Luke Evanđelista u Novom Gradu Sarajevo i u župi Uzašašća Gospodinova - Novi Travnik..

Vlč. MARKO JUKIĆ, iz župe sv. Ivana Krsitelja Lug-Brankovići – Žepče, sin je Nike i Ljubice, rođ. Matković, rođ. 9. 02. 1989. u Dobroju, kršten 26. 02. 1989. u Radunicama. Sjemenište je završio u gimnaziji „Petar Barbarić“ u Travniku. Među kandidate za đakonat i prezbiterat primljen je 25. 03. 2010. Službu lektorata primio je 25. 03. 2011., a službu akolitata je primio 26. 03. 2012.

Na KBF-u u Sarajevu diplomirao je teologiju 6. studenoga 2012. Za đakona vrhbosanske nadbiskupije zaređen je 2. prosinca 2012. Đakonski praktikum je obavljao u župi Uznesenja BDM na Stupu u Sarajevu.

Vlč. BRANKO JURIĆ, iz župe Presvetog Srca Isusova Prozor, sin je Slavka i Anice, rođ. Grubeša, rođ. 08. listopada 1988. u Prozoru, kršten 12. 11. 1988. u Prozoru, Sjemenište je završio u gimnaziji „Petar Barbarić“ u Travniku.

Među kandidate za đakonat i prezbiterat primljen je 25. 03. 2010. Službu lektorata primio je 25. 03. 2011., a službu akolitata 26. 03. 2012. Diplomirao je na KBF-u u Sarajevu, 6. studenog 2012. Za đakona vrhbosanske nadbiskupije zaređen je 2. prosinca 2012. Đakonski praktikum je obavljao u sjemeništu i gimnaziji „Petar Barbarić“ u Travniku i u župi sv. Ivana Krstitelja Travnik.

Vlč. IVAN KARAČA, iz župe Presv. Srca Isusova u Prozoru. Sin je Domina i Anđe, rođ. Marić, rođ. 06. siječnja 1988. u Mostaru, kršten 7. 02. 1988. u župi Uzdoľ, Sjemenište je završio u gimnaziji „Petar Barbarić“ u Travniku. Među kandidate za đakonat i prezbiterat primljen je 25. 03. 2009. Službu lektorata primio je 25. 06. 2010., a službu akolitata 25. 03. 2011. Diplomirao je na KBF-u u Sarajevu 12. ožujka 2013. Za đakona vrhbosanske nadbiskupije zaređen je 2. prosinca 2012. Đakonski praktikum je obavljao u župi sv. Josipa na Marindvoru u Sarajevu i u župi Glavosijeka sv. Ivana Krstitelja u Odžaku.

Vlč. MARIN MARIĆ, iz župe sv. Obitelji Kupres. Sin je Ivana i Luce, rođ. 29. 08. 1987. u Mostaru. Kršten je 18. 10. 1987. u katedrali Mostar. Osnovnu i srednju školu je završio na Kupresu. Među kandidate za đakonat i prezbite-

rat primljen je 25. 05. 2010. Službu lektorata primio je 25. 03. 2011., a službu akolitata 26. 03. 2012. Diplomirao je na KBF-u Sarajevu 12. ožujka 2013. Za đakona vrhbosanske nadbiskupije zaređen je 2. prosinca 2012. Đakonski praktikum je obavljao u katedralnoj župi u Sarajevu i u Ordinarijatu Vrhbosanskom.

Vlč. DAMJAN SOLDO, iz župe Srce Marijino Skopaljska Gračanica - Uskoplje, sin je Josipa i Željke, rođ. Batinić, rođ. 27. 03. 1986. u Travniku, kršten 02. 05. 1986. u Skop. Gračanici. Sjemenište je završio u gimnaziji „Petar Barbarić“ u Travniku. Među kandidate za đakonat i prezbiterat primljen je 11. 04. 2009. Službu lektorata primio je 25. 03. 2010., a službu akolitata 25. 06. 2010. Diplomirao je 18. lipnja 2012. na KBF-u u Sarajevu. Za đakona vrhbosanske nadbiskupije zaređen je 2. prosinca 2012. Đakonski praktikum je obavljao u župi sv. Ivana Krstitelja Lug Brankovići i u župi sv. Petra i Pavla u Kaknju.

Kandidati zaređeni za svećenike za Franjevačku provinciju Bosnu Srebrenu su: 1. fra Bruno Čubela (župa Livno) i 2. fra Jozo Šarčević (župa Svetog Franje Asiškoga – Rumboci).

Ilija Orkić

U Rami na Šćitu održan XVI. redovnički dan

U organizaciji Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica Bosne i Hercegovine (KVRPP BiH), u franjevačkom samostanu Uznesenja Blažene Djevice Marije na Šćitu, 7. rujna 2013. održan je XVI. redovnički dan na temu: „Uloga Blažene Djevice Marije u formaciji redovnika/ca“. Sudjelovalo je oko dvije stotine redovnica i redovnika koji su u jutarnjim satima u crkvi najprije izmolili časoslov, a potom su u velikoj dvorani Kuće mira održana predavanja. Sve nazočne na čelu s mjesnim nadbiskupom metropolitom vrhbosanskim kardinalom Vinkom Puljićem, pomoćnim biskupom banjolučkim mons. Markom Semrenom, provincijalom Hercegovачke franjevačke provincije Uznesenja BDM fra Miljenkom Štekom i nazočnim provincijalkama, pozdravio je predsjednik KVRPP BiH fra Lovro Gavran, provincijal Franjevačke provincije Bosne Srebrene.

Otvarajući skup predsjednik Konferencije

fra Lovro je zaželio svima dobrodošlicu u svetištu Gospe ramske istaknuvši kako je Blažena Djevica Marija zaštitnica i zajednički ideal svih redovnika i redovnica. Gvardijan samostana fra Tomislav Brković također je pozdravio sudionike Redovničkog dana izloživši u kratkim crtama povijest samostana i svetišta. Program je započeo molitvom Srednjega časa. Moderator susreta bio je fra Iko Skoko.

Prvo predavanje „Marija - uzvišeni primjer u životu Kristovih učenika“ održala je mr. s. Kata Karadža, članica Školskih sestara franjevački Bosansko-hrvatske provincije. U svom predavanju istaknula je da je Marija trajno nadahnuće redovnicima i redovnicama. Ona je učiteljica vjere i redovništva, a redovnici su prvi koji trebaju biti njezini učenici. Marija je redovnicima trajni poziv da budu osjetljivi za potrebe bližnjega, konkretno, potrebe današnjeg čovjeka. Ona nas uči svakodnevnoj pre-

danosti te osmišljavanju i posvećenju života u vršenju svakodnevnih poslova. Ona je majka naše vjere. U Godini vjere Marija je pred nas stavljena kao uzor vjere. Vjera i život, neznatnost u velikim stvarima i veličina u svakodnevnom životu u Mariji je skladno objedinjeno. Ona koja je vjekovima nadahnjivala generacije vjernika, uzvišeni je primjer nasljedovanja ali i zagovornica svih redovnika i redovnica, zaključila je s. Kata.

Drugo predavanje "Marija - model vjere" izložio je mr. fra Danko Perutina, član Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja BDM. Naglasio je da Marija nije stekla vjeru jednom zauvijek nego je napredovala na putu vjere i vjerno je sačuvala svoje sjedinjenje sa Sinom sve do križa, gdje je, ne bez Božjeg nacrt, stajala, sa svojim Jedinorođencem mnogo trpjela i materinskim se srcem pridružila njegovoj žrtvi. (LG, br. 58). Marija po svom tijesnom sudjelovanju u povijesti spasenja, u sebi na neki način sjedinjuje i odražuje najveće istine vjere. Ona je bila prva i najsavršenija učenica Kristova. Marijina je vjera pralik vjere Crkve. Ona je model autentične vjere, koja se uvijek temelji na slušanju i čuvanju riječi u svom srcu čineći je životnom i spasonosnom za sve ljude. U Mariji i s Marijom ostvaruje se harmonija između vjere i života, zaključio je fra Danko.

Nakon predavanja uslijedila je rasprava koju je vodio moderator Redovničkog dana fra Iko Skoko, OFM. Pokorničko bogoslužje i prigoda za sakrament pomirenja organizirani su u crkvi prije Svete mise.

Euharistijsko slavlje predvodio je kardinal Puljić u zajedništvu s biskupom Semrenom te uz suslavlje provincijala fra Lovre i fra Miljenka i još dvadesetak svećenika.

U prigodnoj propovijedi kardinal Puljić je kazao da redovnicima i redovnicama želi progovoriti na temelju svog višegodišnjeg odgojiteljskog iskustva. Prisjetio se zgrade kada mu je jedan krizmanik, ne njegov upit što je to svećenički red, odgovorio da se i svećenici moraju držati nekog reda odnosno svećeničkog reda. „A što onda odgovoriti na upit, tko su redovnici i redovnice? Sama riječ kaže da su to ljudi od reda odnosno oni koji se drže reda. Velika je stvar znati poredati vrijednosti i u sladu s tim živjeti te vrijednosti. U tom redu najvažnije je vršiti volju Božju. To vrijedi za vas, za mene i za svakog vjernika. Tada smo pravi redovnici i redovnice. Ako nam je Božja

na prvom mjestu, sigurno ćemo biti ispunjeni“, kazao je kardinal Puljić ističući da dolazi do frustracija i neispunjenosti onog trenutka kada se stavi vlastitu volju umjesto Božje volje. Naglasio je potrebu da redovnici i redovnice po svom posvećenju i polaganju zavjetima, poput Marije žive svoj: Fiat – Neka mi bude te vrše Božju volju.

Kardinal Puljić je naglasio potrebu da izgrađuju i odgajaju svoju savjest za što je važno imati duhovnog vođu te da tu volju Božju volju vrše služenjem. Podsjetio je na poziv pape Franje da budu vjerodostojni. Ističući da vanjski redovnički ili svećenički znakovi upućuje na značenje, istaknuo je da njihove riječi trebaju istinite jasne i ljubazne te da usklađuju svoj život s voljom Božjom kako bi uistinu bili vjerodostojni. Spomenuo je da papa Franjo ima čvrsta načela, ali načela koja ne vrijeđaju. „Naš primjer treba biti dobar, uvjerljiv i privlačiv“, rekao je kardinal Puljić potičući redovnike i redovnice da zrače dobrom i budu uvjerljivi svetim životom po kojem će se vidjeti da su otkrili cilj i da žive u skladu s tim ciljem. „Naša osobnost neka bude plemenita, vjerna i pristupačna“, kazao je kardinal Puljić pozivajući da redovnike i redovnice da tako žive kako bi svi mogli „pročitati“ da pripadaju Kristu. „Gospo, tebe molimo da živimo i budemo Bogu poslušni onako kako si Mu ti bila poslušna u vjeri te Božju riječ prihvatila, u srcu prebivala i vjerno živjela. Isuse, učini nas trajnim učenicima da svoje srce oblikujemo prema Tvome Srcu“, kazao je kardinal Puljić

Za pripremu liturgije pobrinuo se odgojitelj bogoslava fra Danimir Pezer s bogoslovima Franjevačke teologije iz Sarajeva.

Nakon objeda fra Stjepan Lovrić je predvodio razgledavanje etnografske zbirke samostana i umjetničkih djela ramskog svetišta.

U ime Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine sve nazočnima se obratio biskup Semren, kojji je ohrabrio redovnike i redovnice navodeći Blaženu Djevicu Mariju kao uzvišeni primjer življenja Kristova otajstva kao i važnost da ostanu povezani.

Pobožnost u čast Blažene Djevice Marije predvodio je u crkvi provincijal fra Miljenko.

Svečanosti skupa kao i ljepoti liturgijskog slavlja pridonijeli su dr. fra Danimir Pezer, OFM i bogoslov fra Emanuel Josić, ravnajući pjevanjem i sviranjem.

Predsjednik Konferencije fra Lovro zahvalio je svima te zatvorio XVI. redovnički dan.

(kta)

Izješće o radu Sinode Vrhbosanske nadbiskupije

Prošlo je nešto više od godinu dana od sazivanja Sinode vrhbosanske nadbiskupije. Da podsjetimo, vrhbosanski nadbiskup Vinko kard. Puljić učinio je to svečano na svetkovinu Sv. Petra i Pavla 2012. godine. Već za tu priliku bile su pripravljene i prikladne male brošure sa otisnutom molitvom, kao i s ciljevima Sinode. Nadbiskup Puljić je pozvao cijelu našu mjesnu Crkvu na zdušnu molitvu za uspjeh Sinode, koja bi se trebala moliti svakodnevno u svim našim crkvama.

Za generalnog tajnika Sinode izabran je vlč. dr. Mario Bernadić, docent pri katedri dogmatske teologije na KBF-u u Sarajevu. Uskoro se krenulo sa sazivom Povjerenstva za pripremu i organizaciju Sinode. Radom ovoga odbora redovito predsjedava nadbiskup Vinko kard. Puljić, a osim spomenutog generalnog tajnika u njegovom radu sudjeluju slijedeći članovi: vlč. dr. Šimo Maršić, vlč. dr. Mirko Šimić, dr. Danimir Pezer OFM, vlč. mr. Marko Tomić, č.s. mr. Ivanka Mihaljević, dr. Zorica Maros, te župnici vlč. Žarko Vujica i fra Velimir Bavrka. Nadbiskup je naknadno odlučio da se radu povjerenstva redovito priključi i preč. mr. Luka Tunjić, generalni vikar vrhbosanske nadbiskupije. Do sada je povjerenstvo zasjedalo ukupno šest puta. Njegova prva zadaća je bila definirati i pripremiti statut Sinode, a zatim nastaviti s planiranjem i organiziranjem različitih sinodskih događanja.

Krajem lipnja 2013. izašao je i prvi broj Biltena Sinode, službenog glasila Sinode vrhbosanske nadbiskupije. Prvi broj Biltena sadrži dvije tematske cjeline, od čega bi prva trebala čitatelju pružiti osnovne informacije o naravi, svrsi i ciljevima biskupijske Sinode. U to je uključen i statut Sinode, koji je tako, sa javnom objavom, i službeno stupio na snagu. S drugom tematskom cjelinom se nastojalo predstaviti neke institucije vrhbosanske nadbiskupije. Osjetili smo potrebu za ovim jer se na terenu često osjeća nedovoljno poznavanje, ali i vrednovanje istih. A jedan od temeljnih ciljeva sv-

ake biskupijske Sinode je upravo poticanje i ostvarivanje dubljeg međucrkvvenog zajedništva i suradnje. Tajništvo Sinode nastoji da primjerci Biltena dođu do svih svećenika, redovnika, vjeroučitelja i katehista, te župskih pastoralnih i ekonomskih vijećnika naše nadbiskupije. Bilten Sinode će nastaviti i dalje izlaziti jednom do dva puta godišnje, a svojom tematikom će pratiti aktualna sinodska događanja te će nastojati svim članovima Sinode pružiti korisne i vrijedne informacije.

Momentalno, sinodska tijela su zaokupljena pripremom i organizacijom tzv. dekanatskih zasjedanja, koja bi se trebala održati u proljeće 2014. godine. Dekanatska zasjedanja predstavljaju zajedničke susrete svećenika, redovnika, katehista i vjeroučitelja laika, te članova pastoralnih i ekonomskih vijeća iz jednog dekanata s predstavnicima nadbiskupije, kao i s članovima sinodskih tijela s ciljem dubljeg uključivanja mjesne Crkve u rad i promišljanje biskupijske sinode. Ovi susreti su radnog karaktera. Njihov cilj je zajedničko promišljanje nad životom naše mjesne Crkve. Međutim, oni će sadržavati i neke druge aspekte: duhovne, informativne i edukacijske ... jer cilj Sinode nije samo promjena stanovite situacije, nego i pozitivna promjena samog čovjeka, svakoga od nas... Naravno, sinodska tijela će nastojati prije održavanja ovih zasjedanja pružiti adekvatnu animaciju i pripremu, kako svećenicima, tako i vjernicima laicima, s ciljem što uspješnijeg i plodnijeg rada. U ovom kontekstu bi na kraju mogli reći: održavanje biskupijske Sinode predstavlja jednu veliku novinu, a s tim djelomično i nepoznanicu za našu mjesnu Crkvu. Ova nepoznanica ne bi nas trebala poticati na kritiku i povlačenje, nego upravo na učenje i zajednički rad.

U Sarajevu, 12. rujna 2013.

*dr. Mario Bernadić,
gen. tajnik Sinode*

Vlč. Ivan Kuprešak

(1944. - 2013.)

Vlč. Ivan Kuprešak se rodio 13. ožujka 1944. godine od oca Marka i majke Ivke rođ. Bajić, u Živkovom Polju župa Čardak. Osnovnu školu je završio u Modriči, sjemenište u Zagrebu a bogosloviju u Đakovu. Za đakona je zaređen 23. svibnja 1968. godine u Slavonskom Brodu a za svećenika naše nadbiskupije 29. lipnja iste godine u Đakovu.

Prva pastoralna služba mu je bila u Sarajevu kao župni vikar u Sarajevskoj katedrali na koju je imenovan 1. kolovoza 1969. godine. Župnim vikarom u Derventi je imenovan 15. travnja 1971. godine. Dok je bio župni vikar u Derventi je 1972. godine osuđen na četiri godine strogog zatvora koje je odrobijao u Doboju i Zenici. Osuđen je zbog neprijateljske propagande i kao neprijatelj komunističkog sustava. Nakon zeničkog zatvora imenovan je 11. srpnja 1974. godine župnim vikarom u Doboju. Već sljedeći mjesec 27. kolovoza iste godine imenovan je prefektom u malom sjemeništu u Zadru gdje ostaje do 14. kolovoza 1976. godine. Župnikom u Sočanici imenovan je 18. ožujka 1977. godine gdje ostaje trinaest mjeseci te 28. travnja 1978. godine postaje župnikom župe Katedrala u Sarajevu. U katedralnoj župi ostaje deset godina i 10. lipnja 1988. godine je imenovan župnikom župe sv. Josip u Zenici. Za vrijeme službe župnika u toj župi je bio član Svećeničkog vijeća i zbora konzultora. Ratno vrijeme provodi u Zenici. Jedno vrijeme je to, prema njegovom i svjedočenju župnih vikara, bio pravi kućni pritvor. Na liječenje je poslan 24. rujna 1997. godine da bi nakon dva mjeseca imenovan suradnikom Katehetskog ureda. Ispovjednikom u Sarajevskoj katedrali je imenovan 13. rujna 1999. godine. U dogovoru s uзорitim kardinalom Puljićem 24. studenog 2011. godine stavljen je svećeničku mirovinu. U noći 8. na 9. lipanj je, okrijepljen svetim sakramentima, blago u Gospodinu preminuo u Svećeničkom domu u 70 – oj godini života i 45 – oj godini misništva.

Od pokojnog svećenika Ivan Kuprešaka Svetom misom zadušnicom u bogoslovnoj crkvi sv. Ćirila i Metoda u Sarajevu, 11. lipnja oprostili su se, osim najbliže rodbine među kojima sestra Anica te braća Filip Mato, nadbiskup

metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić, biskup mostarsko-duvanjski i apostolski upravitelj trebinjsko-mrkanski mons. dr. Ratko Perić, vojni biskup u BiH mons. dr. Tomo Vukšić, pomoćni biskup vrhbosanski mons. dr. Pero Sudara i oko sedamdeset svećenika te veći broj časnih sestara, bogoslovna zajednica, djeca Dječjeg doma „Egipat“ i župljani katedralne župe u Sarajevu i župe sv. Josipa Zenici na kojima je pokojni svećenik Ivan službovao.

Misu je predslavio nadbiskup vrhbosanski Vinko kardinal Puljić. Na početku prigodne propovijedi Nadbiskup je za vlč. Ivana kazao da je uvijek strpljivo slušao i nastojao razumjeti svakog čovjeka te je izrazio zahvalu za njegovo svećeničko služenje. Podsjećajući potom da će Bog i svakom u nekom trenutku života pozvati k sebi, potaknuo je nazočne da se preispitaju, hoće li će za to biti spremni. „*Mi možemo itekako konstatirati da u našem hodu životnom imamo brojne interese, brojne namjene, brojne želje... A u biti, smrt dođe i onda samo ostaje jedno – naći se pred licem Božjim*“, kazao je kardinal Puljić ističući da je Isusu stalo do nas jer je na posljednjoj večeri molio i za one koji povjerovati na riječ apostola i navjestitelja evanđelja. Podsjećajući da je Krist svojim uskrsnućem ostavio sigurnost, potaknuo je da kroz Svetu misu postanu svjesniji otajstva da blaguju Isusovo Tijelo kao jamstvo vječnog života. Rekavši kako je svaka smrt propovijed, a svaki mrtvački sanduk propovjedaonica koja uči poniznosti, poučljivosti, skrušenosti i traženju smisla života u uskrsnuću Kristovu, potaknuo je svećenike da kroz zajedništvo molitve za svoga subrata u misništvu grade svećeničko bratstvo. Obraćajući se rodbini pokojnog vlč. Ivana, pozvao ih je da mole za njegovu dušu i da zahvale Bogu na njegovom svećeničkom životu. „*Neka i ovaj oproštaj od pokojnog svećenika Ivana bude izazov da Božja ljubav ima više mjesta u našem srcu i da ravna našim životom*“, poziv je koji je na kraju propovijedi uputio kardinal Puljić.

Na koncu sv. Mise izraze sućuti uputio je i generalni vikar Vrhbosanske nadbiskupije mons. mr. Luka Tunjić prikazavši ukratko životni put pokojnog svećenika Ivana. Nakon

iznesenog curriculuma, mons. Tunjić se osvrnuo kratko i na uspomenu na pokojnika: *Od ljeta 1995. godine do ljeta 1998. godine sam stanovao u župnoj kući župe sv. Josip u Zenici. U tom vremenu dvije godine je župnik bio upravo pokojni Ivan. Upoznao sam jednu izuzetno plemenitu, poštenu i osjećajnu dušu. Posebno je osvajao svojim mirom, nenametljivošću i suosjećanjem. Njegov korektan odnos prema crkvenoj hijerarhiji i kolegama nam je bio za primjer. Nikad ga nisam čuo loše govoriti o bilo kojem kolegi ili vjerniku, a uvijek je nalazio riječi razumijevanja. Možemo misliti kakav je bio bivši sustav ako je u njemu našao opasnost i neprijatelja? A našao je i osudio ga ne četiri godine strogoga zatvora. U oporuci velikodušno oprašta svima, a posebno onima koji su ga osudili, smišljali planove i spletke te krivo i lažno svjedočili na sudu.*

Nakon generalnog vikara, u ime generacije ređenika, riječi sućuti uputio je i vlč. mr. Božo Odošić, profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Sarajevu, koji je kazao kako je vlč. Ivan je bio radosni Isusov svećenik. *„Iz njega je uvijek zračila radost i zato je bio dostojan navjesticatelj radosne vijesti Isusova spasenja što ga On u nama i po svećeničkom služenju trajno u svojim vjernicima ostvaruje. Ivica je bio sretan i zadovoljan u svom svećeništvu i svećeničkom pastoralnom djelovanju. On je volio svoje vjernike kojima je pokazivao posebno poštovanje. Posebno je radio s*

mladima koje je volio i katehizirao. Uvijek se pripremao u svojim pastoralnim nastupima“, riječi su vlč. Odošića koji je, između ostalog, podsjetio da je vlč. Ivan ugradio svoju ljubav prema svećenicima izgradnjom prve svećeničke grobnice u Barama/Sarajevo novčanim iznosom dobivenim od naknade za oduzeti i ekshumirani dio groblja Sv. Josipa, tijekom izgradnje sportske dvorane Zetra.

Na kraju Mise biskup Perić je izrazio sućut rodbini, kardinalu Puljiću i svećenstvu, ali i zatvoru u Zenici, gdje je potpuno nedužan robijao svećenik, kazavši da su izgubili strpljiva i plemenita sužnja. Napomenuo je da su zajedno bili u Nadbiskupskom sjemeništu na Šalati u Zagrebu gdje ih je u razredu za maturu bilo 63 od kojih su pedesetak njih postali svećenici. Rekao je da je vlč. Ivan bio oslobođen mature kao odličan učenik. Podsjećajući da se nalaze u Godini vjere, uputio je molitvu Gospodinu da svećeniku Ivanu, kojemu su smrću vrata vjere zatvorena, otvori vrata raja te ga primi u svoje kraljevstvo ne samo kao slugu nego i kao prijatelja, kako je u svojoj oporuci napisao svećenik Ivan.

Obred ukopa je obavljen na groblju Bare, gdje je ukopan u svećeničku grobnicu.

(kta/i.o.)

Vlč. Pero Anić

(1936. – 2013.)

Na mjesnom groblju u župi sv. Ivana Krstiteља u Donjoj Tramošnici kod Gradačca u Bosanskoj Posavini, 5. rujna 2013. sahranjen je svećenik Vrhbosanske nadbiskupije vlč. Pero Anić koji je blago u Gospodinu završio svoj ovozemaljski život 3. rujna, okrijepljen Otajstvima vjere, u 77. godini života i 51. godini svećeništva.

Misu za pokojnog svećenika Peru predvodio je u obnovljenoj župnoj crkvi pomoćni biskup vrhbosanski mons. dr. Pero Sudar uz koncelebraciju oko 60 svećenika, dijecezanskih i franjevac, te sudjelovanje pokojnikove rodbine, desetak časniha sestara i drugih vjernika.

Na početku propovijedi biskup Sudar kazao je kako smrt čovjeka predstavlja jedan od bitnijih trenutaka u životu u kojem ljudska riječ

zvuči prazno, ali da u ozračju vjere smrt dobiva svoje središnje značenje kao početak, a ne kraj. „Da bi se to shvatilo, da bi se to prihvatilo, tu nam treba Božja riječ. Bez njezina prosvjetljenja, bez njezine istine, tog značenja i tog početka ne bi bilo“, riječi su biskupa Sudara koji je podsjetio da se stoga i na ovoj Svetoj misi „kojom zahvaljujemo za jedan život, u kojoj molimo za ovaj glavni početak, oslanjamo prvenstveno na Božju riječ“. Nazočne je pozvao da ispraćanjem pokojnog Pere obnove vjeru moleći snagu vjere sa spoznajom da je on na poseban način svojom svećeničkom službom bio izravno uključen u Božje milosrdno djelo spašavanja čovjeka i Isusovo djelo otkupljenja. „Ne samo slušajući Njegovu riječ, ne samo primaju-

ći sakramente, nego brinući se, radeći, nastojanjem da ta riječ zaživi u drugima, da ti sakramenti donesu plod u životima drugih. Zapravo, bio je graditelj, bio je suradnik u Božjem djelu izgrađivanja kraljevstva Božjeg, zasađivanja Njegove Crkve, mističnog Tijela. I zato, na izravan, na poseban način je bio onaj kojega je Otac dao svom Sinu kao suradnika u ispunjenju njegova djela spasenja“, naglasio je biskup Sudar. Napomenuvši da smo svakom smrću pozvani utvrditi svoju vjeru.

Riječi oprostaja na kraju Mise uputio je mjesni župnik fra Jozo Puškarić koji je najprije izrazio iskrenu kršćansku sućut pokojnikovim sestrama i svoj rodbini. Istaknuo je da je župa Tramošnica tijekom svoje povijesti bila bogata svećeničkim zvanjima. U ime župe Tramošnica i njezinih župljana zahvalio je pokojnom Perišto što je ustrajao u svećeničkom zvanju i što je izabrao počivati na groblju u mjestu svoga rođenja i odrastanja.

Dugogodišnji profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Sarajevu mons. dr. Mato Zovkić, opraštajući se od pokojnog svećenika Pere, naveo je riječi iz oporuke u kojoj moli Boga da mu obriše svaku suzu s oka te pojasnio da je pokojni svećenik Pero u župi Brčko doživio prijetnje i psovke srpskih oružnika nakon što su zauzeli ovaj grad. Izrazio posebnu zahvalnost onim svećenicima u Hrvatskoj koji su primili prognane svećenike iz BiH pa tako i svećenika Peru koji se nakon rata vratio u Brčko te ponovno preuzeo župničku službu. Napominjući kako svi nosimo crte svojih predaka, zamolio je nećakinje i nećake da ne zaborave grob svećenika Pere.

Generalni vikar Vrhbosanske nadbiskupije mons. Luka Tunjić ukratko je iznio životni put pokojnog svećenika Pere. „Iz njegove Oporuke bih izdvojio barem tri stvari. Prvo: vjera u uskrsnuće. Naime, u Oporuci skrušeno moli Gospodina da mu kod njihova susreta na nebu 'obriše svaku suzu'. Druga stvar je moć oprosta. U Oporuci 'moli oprost od svih koje je na bilo koji način povrijedio a on sam svima također oprašta'. I treća stvar ljubav prema

svojoj Tramošnici u kojoj je rođen. Kaže da je 'nasuprot groblja bila Osnovna škola koju je pohađao te tamo gdje rođen, proveo djetinjstvo i završio Osnovnu školu želi čekati ponovni Kristov dolazak'. Zahvaljujem mu i ja za toliko godina svećeničkog djelovanja i svjedočenju te molim Gospodina da mu, kako je i sam zaželio, 'obriše svaku suzu' i nagradi ga Kraljevstvom nebeskim. S tim osjećajima pridružujem se izrečenim sućutima, na poseban način sestrama, bližoj rodbini, prijateljima i vjernicima župe Donja Tramošnica,“ kazao je mons. Tunjić.

Vlč. Pero Anić rodio se 16. studenog 1936. u Orlovom Polju, sada župa Donja Tramošnica, od oca Antuna i majke Ruže rođ. Zovkić. Osnovnu školu je završio u rodnom mjestu, srednju školu u Visokom, Zagrebu i Đakovu a teologiju u Đakovu. Za đakona je zaređen 23. svibnja 1963. u Đakovu, a za svećenika 29. lipnja iste godine, također u Đakovu. Bio je kapelan u župama: Kakanj, Morančani i Bežlja a upravitelj župa: Kulina, Turbe i Brčko. Od 2. siječnja 1997. godine bio je pastoralno angažiran kao župnik u Riječkoj nadbiskupiji u župi Cvitovići, u kojoj ostaje nešto više od dvije godine jer je 11. svibnja 1999. imenovan župnikom u Brčkom. Tu župu vodi do 7. rujna 2006. kada je razriješen službe župnika i stavljen u svećeničku mirovinu. U Svećeničkom domu Vrhbosanske nadbiskupije proveo je sedam godina. Umro je u utorak 3. rujna u popodnevnim satima, okrijepljen svetim sakramentima, u sedamdeset sedmoj godini života i pedeset prvoj godini misništva.

Od pokojnog svećenika Pere Svetom misom zadušnicom, koju je u bogoslovnoj crkvi sv. Ćirila i Metoda u Sarajevu 5. rujna predvodio mons. Zovkić, oprostilo se oko tridesetak svećenika, među kojima njegovi kolege umirovljenici Svećeničkog doma, desetak časnih sestara i drugi vjernici.

Počivao u miru Božjemu.

kta

Manda Župarić r. Kobaš, majka trojice svećenika

(1943. – 2013.)

U ponedjeljak, 9. rujna 2013. na mjesnom groblju u župi Vidovice kod Orašja u bosanskoj Posavini sahranjena je Manda Župarić r. Kobaš (rođena 25. siječnja 1943.), majka trojice vrhbosanskih svećenika: župnika i dekana u Brčkom preč. Veselka, profesora na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Sarajevu vlč. dr. Drage i župnika u Lukavcu kod Tuzle vlč. Andrije Župarića.

Misu zadušnicu za pokojnu Mandu ispred grobljanske kapele predvodio je nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić uz koncelebraciju oko 80 svećenika, dijecezanskih i redovnika, koji su došli s prostora Vrhbosanske nadbiskupije ali i drugih biskupija iz Bosne i Hercegovine i Hrvatske. Sudjelovao je i veći broj časnih sestara i brojni drugi vjernici. Na Misi i na sahrani bila su i trojica pravoslavnih sveštenika i jedan đakon iz Brčkog i okolice te glavni imam Medžlisa Islamske zajednice iz Brčkog s jednim kolegom imamom. Na sahrani su bili i predstavnici vlasti među kojima i gradonačelnici iz Orašja, Brčkog i Lukavca. Vjernicima iz Vidovica pridružili su se i vjernici iz župa u kojima pastoralno djeluju ili su djelovala braća svećenici Župarić: Lukavca, Husina, Brčkog i Lovnice.

Nakon što je pozdravio kardinala Puljića, braću svećenike i sve nazočne, mjesni župnik vlč. Josip Senjak izrazio je sućut obitelji pokojne Mande, a posebno trojici sinova svećenika. „Pokojna Manda bila je u subotu zajedno sa svojim suprugom Nikom u Turiću na proslavi fra Lovre Milanovića te se tamo ispovjedila i pričestila. Jučer je bila u Jenjiću na proslavi Gospina rođendana. I za manje od sat vremena nakon što je primila euharistijskog Krista, preselila se k Njemu. Tko to od nas ne bi poželio takvu smrt“, zapitao je vlč. Senjak podsjećajući na narodnu mudrost da čovjek tako umire kako je živio. „A kako je pokojna Manda živjela, može se vidjeti i ovdje, na njezinom sprovodu; može se vidjeti po njezinim osmoro djece, od kojih su trojica svećenici, po njezinim najbližima; može se vidjeti i po toliko nas ovdje okupljenih“, rekao je vlč. Senjak ističući da su često pravi primjer svetosti „majke koje su rađale i odgajale djecu, majke koje se nisu bojale, majke koju su oku-

pljale, majke koje su mirile, majke koje su vjerovala“. Naglasio je da je, unatoč bolesti i slabosti, i posljednjeg dana svog života Manda došla na Misu te da nije „skidala osmjeh s lica čak ni kad je o smrti govorila“.

U prigodnoj propovijedi kardinal Puljić je spomenuo da još od 1978. godine poznaje obitelj Župarić kada je najstariji sin svećenik Veselko stigao u sjemenište u Zadar gdje je kardinal Puljić bio duhovnik. Kazao je da ga se pokojna Manda tada dojmila kao životna žena koja u sebi nosi radosnu vjeru. Tumačeći evanđeoski misni odlomak, rekao je da ljudi najčešće govore o smrti dok Crkva o prijelazu u novi život. Podsjetio je na upravo pročitano Isusove riječi: „Tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će uvijek“. „Ona je to istinski doživljavala kao vjernica. Pričešćujući se, Misu je prihvaćala kao sastavni dio svoga života. Upravo po toj Misi, po toj pričesti, stekla je jamstvo za život vječni“, riječi su kardinala Puljića, koji je dodao da Isus poziva k sebi one koji su mu ostali vjerni do kraja. Govoreći o pravom smislu ovozemaljskog života, kazao je kako se čovjek često „pretrpa“ raznim brigama i željama, ali da je potrebno samo jedno – steći spasenje duše.

Kardinal Puljić je u propovijedi pozvao okupljene da, opraštajući se od pokojne Mande, postanu još svjesniji svoje smrtnosti i ograničenosti. Najbližu rodbinu potaknuo je da istinski zahvale Bogu što su je imali. „Mi često, opraštajući se od svojih pokojnika, žalimo što se rastajemo... Iako s njima više nismo tako blizu fizički, ipak ostaje blizina duhovna jer se oni nisu rastali od nas“, kazao je kardinal Puljić ističući da odgovor za ljudsku smrt daje Isus Krist svojim uskrsnućem. Dodao je da tijela svojih pokojnih poštuju upravo radi vjere da će se ta tijela ponovno sjediniti s dušom o uskrsnuću mrtvih. Kao vrhbosanski nadbiskup izrazio je zahvalnost što su trojica sinova pokojne Mande svećenici napominjući da je s njima bio povezan dugi niz godina najprije kao odgojitelj, a kasnije i kao vrhbosanski nadbiskup. „Nismo mi postali svećenici po svojoj zaslugi, jer to je zvanje, to je poziv. Bog zove. Radosni smo kad čujemo da je netko postao svećenik, ali trebamo

znati da je to dar Božji i dar obitelji; to je dar Božji jednoj mjesnoj Crkvi“, naglasio je kardinal Puljić. Prisjećajući se kako je pokojna Manda za života osobito molila za svećenička zvanja, izrazio je nadu da će se, kad je Gospodin primi u svoje kraljevstvo, nastaviti moliti za svoje sinove, ali i za ostale svećenike kako bi us trajali u svome pozivu.

Na kraju Mise pisane riječi oprostaja od pokojne Mande i zahvale svima nazočnima uputio je sin svećenik Drago, a njegov pisani tekst pročitao je bivši vidovački, a sadašnji odžački župnik i dohorski dekan preč. Jakov Filipović. „Dok mi u obitelji tugujemo za maminim odlaskom, zahvaljujemo Bogu i radujemo se što smo je imali – baš takvu...“, napisao je vlč. Drago podsjećajući da teška operacija na srcu prije nekoliko godina nije isključivala vedrinu i optimizam njegove majke. Oslanjajući se na riječi jednog duhovnog pisca da je „mjera ljubavi ljubiti bez mjere“, istaknuo je da je pokojna mama Manda voljela i ljubila život „ne samo čuvstvenom, nego onom djelotvornom, inicijativnom i živom ljubavlju“. „Mama, hvala ti prije svega na daru života, na svim riječima

kojima si nas upućivala u život, hvala ti na kršćanskom svjedočenju i vjeri koju si na nas prenijela... Može se reći da je život putovanje u smrt. No, smrt nije kraj, osobito ako se može živjeti u svojoj djeci i mlađim naraštajima. Dio tvoga života bit će u nama! Dok se tješimo riječima vjere i nadom u vječni život, nadamo se i čvrsto vjerujemo da smrt, dok gasi naravno svjetlo, pali ono vrhunaravno“, riječi su profesora Župarića koji je u ime obitelji pokojne Mande zahvalio svima nazočnima, a osobito onima koji su pokojnoj Mandi bili blizu i od pomoći u trenucima bolesti.

Pokojna Manda r. Kobaš rođena je 25. siječnja 1943., a u braku sa suprugom Nikom na svijet je donijela sedam sinova i jednu kćer. Trojica sinova svećenici su Vrhbosanske nadbiskupije. Prije dvije godine sa suprugom Nikom te sinovima i kćeri proslavila je 50. obljetnicu braka. Nakon što je, 8. rujna 2013. sudjelovala na Misnom slavlju, kojim je filijala župe Vidovice Jenjić proslavila svoj patron, iznenađeno joj je pozlilo te je uskoro blago preminula u Gospodinu u 71. godini života.

kta

ANNO DELLA FEDE 2012
2013